.30.
4.

ESCH

.24.
15
3531

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.

Sala Est. Tab. Núm.

1ª
35319

Num. 30. cax. 4. num. 24.

b 16570329

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΞ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

AESCHYLI TRAGOEDIAE SEX.

AL DVS

FRANCISCVS ASVLA-NVS LECTORI.

Qui in Aldo Sororio meo animus, qui iuuandarũ litterarum ardor fuerit, neminẽ ego esse uestrũ arbitror, qui id nesciat. tot ille antiquorũ libros admirabili et singulari quadã diligẽtia emẽdatos quasi obsides huiusce uoluntatis suæ ac testes edidit, ut nihil ũquã aliud cogitasse, nihil sibi aliud, quod ageret, proposuisse, merito affirmari possit. Idem hic ita eo mortuo animus in nobis hæsit: ut et auctior in dies fiat: et nulli aut labores, aut sumptus sint: q ab hoc nos queãt instituto deterrere. unũ hoc Andreas pater, unũ hoc et ego et Federicus frater agimus: uni huic rei ĩcumbimus: ut fieri aliquid à nobis possit, quod studiosis omnibus utilitati sit. neq; eorum quidem nos, quæ adhuc acta à nobis sunt, pœnitet. multi post Aldi mortem ex officina nostra tũ latini, tum græci libri prodierũt: in quibus pauca admodũ desiderari posse uideantur. neq; tamẽ ulla ratione uoti compotes futuri sumus, nisi omnes planè et latinæ et græcæ liguæ authores absoluerimus. Ac nũc quidẽ quas Aeschyli tragœdias habere potuimus, emittimus. ut edito iã Sophocli, et Euripidi is quoq;, q reliq us erat tragœdiarũ scriptor, accederet. Mox multo maiora cogitamus: omnes Philosophos, Mathematicos, Historicos edituri. Tu lector si maximo

hæc tibi commodo futura cognoscas: si omni opera ac studio meæ tātū utilitati inseruimus: precare, ut ea, quæ nobis proposuimus, perficere, ac bonis litteris, qua maxime indigent, ferre opem liceat.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ἰσχύλος ὁ τραγικὸς, γένει μὲν ἦν ἀθηναῖος, ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς εὐφορίωνος· κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ ἀμεινίου· ἐξ εὐπατριδῶν τὸ γένος κατάγων. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν. καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ ἀριστοφάνης φησίν. ἀλλ' ὦ πρῶτε τῶν ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ, καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. συνεχρόνισε δὲ πινδάρῳ, γεγονὼς κατά τε τὴν τεσσαρακοστὴν ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι· καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ κυναιγείρῳ τῆς πρὸς τοὺς δαρείου στρατηγοὺς, δάτιν καὶ ἀρταφέρνην· τούτους γὰρ δαρεῖος μετὰ πεντήκοντα μυριάδων διὰ θαλάσσης ἔπεμψε. τῆς τε ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν πλαταιαῖς πεζομαχίας· ξέρξης γὰρ ὁ δαρείου δέκα παρελθόντων ἐνιαυτῶν πεντακοσίας μυριάδας στρατὸν συναγαγὼν, διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς ἑλλάδος ἐστράτευσεν. οὗ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν ἀθηναῖοι ἐν σαλαμῖνι, θεμιστοκλέους σφῶν στρατηγοῦντος· τὸ δὲ πεζὸν ἐν πλαταιαῖς λακεδαιμόνιοι μετὰ παυσανίου κατε-

πολεμῆσαι. ὁ δὲ κατέλιπε ξέρξης μετὰ μαρδονίου στρατηγοῦ αὐτοῦ μετ᾽ ὀλίγον εἰς περσίδα φυγών, ἐπειδὴ τὴν ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐνικήθη. κατὰ τὴν ποίησιν, ἀσκεῖ τὸ ἁδρὸν ἀεὶ καὶ ὑπέρογκον. ὀνοματοποιΐαις τε καὶ ἐπιθέτοις. ἔτι καὶ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις αὐτοῦ τῶν δραμάτων, οὐ πολλὰς περιπετείας, καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ σπουδάζει μέγεθος, καὶ ὄγκον περιτιθέναι τοῖς προσώποις. ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν. τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν, ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρὰ ἀριστοφάνει. ἐν μὲν γὰρ τῇ νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων. οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη. ἐν δὲ δὴ τῆς ἕκτορος λύτροις ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος, οὐ φθέγγεται. πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ᾽ αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι, πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν. γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνυ. ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ πρὸς ἱέρωνα τὸν σικελίας τύραννον. κατά τινας μὲν ὑπὸ ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι τῷ σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ μείζω, ἡσσηθεὶς σιμωνίδῃ.

τὸ γὰρ ἐλεγεῖον, πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν ἐθέλει. ὃ τοῦ αἰσχύλου ὡς ἔφαμεν ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δέ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι. τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς σικελίαν ἱέρωνος τότε τὴν αἴτνην κτίζοντος, ἐπιδείξας πάνυ λαμπρῶς, οἰωνιζόμενος ἔνθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τε τυράννῳ ἱέρωνι καὶ τοῖς γελῴοις τιμηθεὶς ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὢν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἑξήκοντα, ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον. ἀετὸς γὰρ χελώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν. ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσων τὸ δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ, φονεύει αὐτόν. χρησμὸς γὰρ ἦν αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς οὐράνιόν σε βέλος κατακτανεῖ. ἀποθανόντος δέ, γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως.

αἰσχύλον εὐφορίωνος ἀθηναῖον, τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο πέλας.
ἀλκὴν δ᾽ εὐδόκιμον. μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις δῆμος ἐπιστάμενος.

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν αἰσχύλον ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ αἰσχύλου, χρυσὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἑξήκοντα καὶ

γία ἔτη ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα. καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ πέντε· νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρισκαίδεκα. οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἀπηνέγκατο.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

Ἀγαμέμνων. Ἀθάμας. Αἰτναῖαι νόθοι. Ἀμυμώνη. Ἀταλάντη. Βάκχαι. Δαναΐδες. Δικτυουργοί. Ἐπίγονοι. Ἐλευσίνιοι. Ἡρακλεῖδαι. Θρῇσσαι. Ἰξίων. Ἱκέτιδες. Κρῆσσαι. Κερκύων. Κᾶρες ἢ Εὐρώπη. Λάϊος. Λυκοῦργος. Μέμνων. Νεανίσκοι. Νεμέα. Ξάντριαι. Οἰδίπους. Πενθεύς. Περραιβίδες. Πηνελόπη. Προπομποί. Προμηθεὺς λυόμενος. Πολυδέκτης. Σίσυφος δραπέτης. Σφίγξ. Τροφοί. Ὑψιπύλη. Φρύγιοι. Φρύγες ἢ Ἕκτορος λύτρα. Αἰγύπτιοι. Αἰτναῖαι γνήσιοι. Ἀργεῖοι. Ἀργὼ ἢ κωπαστής. Βασσάραι. Γλαῦκος πόντιος. Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. Εὐμενίδες. Ἰλιάδες. Ἠδωνοί. Θεόδωροι ἢ ἰσθμιασταί. Ἰφιγένεια. Κάβειροι. Καλλιστώ. Κέρκοι Σατυρικοί. Κήρυκες. Λέων. Λήμνιοι. Μυσοί. Μυρμιδόνες. Νηρεΐδες. Νιόβη. Ὅπλων κρίσις. Ὀστολόγοι. Πρωτεύς. Πέρσαι. Προμηθεὺς δεσμώτης. Προμηθεὺς πυρφόρος. Σαλαμίνιοι. Σεμέλη ἢ ὑδροφόροι. Τοξότιδες. Τήλεφος. Φιλοκτήτης. Φορκίδες. Χοηφόροι. Ψυχοστασία. Ψυχαγωγοί.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὗρον, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν κράτει καὶ βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ ἡφαίστῳ. ὡς ἂν ἀναγόντες πρὸς τὸ καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσωσιν. οὗ γενομένου, παραγίνονται πᾶσαι αἱ ὠκεανίτιδες νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ ὠκεανός. ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσεσι καὶ λιταῖς, πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τῶν δεσμῶν προμηθέα. καὶ προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς ἦθος ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ ὠκεανοῦ. παραγίνεται ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ ἰνάχου. καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ ἅτινα πέπονθε καὶ ἃ πείσεται καὶ ὅτι τίς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν ὃς ἦν ὁ Διὸς ἡρακλῆς. καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς, τέξει τὸν ἔπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ προμηθεῖ κατὰ Διὸς ὡς ὅτι ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται ἑρμῆς Διὸς πέμψαντος. ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσονται τῷ Διὶ εἴπῃ. καὶ μὴ βουλόμενον, βροντὴ καταρραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ καυκάσιον ὄρος. ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, προμηθεὺς δεσμώτης. τὰ δὲ πρόσωπα, κράτος καὶ βία. ἥφαιστος. χορὸς ὠκεανίδων νυμφῶν. ὠκεανός. ἑρμῆς. προλογίζει κράτος καὶ βία.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Κράτος καὶ βία. ἥφαιστος. χορὸς ὠκεανίων νυμφῶν. προμηθεύς. ὠκεανός. γῆ. ἑρμῆς. ἡρακλῆς. ἰὼ ἰνάχου

Ἰστέον ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν προμηθέα. ἀλλὰ πρὸς τοῖς εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ ὠκεανοῦ. ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν ἰὼ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Θονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον.
σκύθην ἐς οἶμον ἄβατον εἰς ἐρημίαν,
ἥφαιστε. σοὶ δὲ χρὴ μέλλειν ἐπιστολάς.
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τὸν δὲ πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις, τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι.
ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασε, τοιᾶς δέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην.
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν διὸς τυραννίδα,
στέργειν φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.
ἡφ. κράτος βία τε σφῷν μὲν ἐντολὴ διὸς
ἔχει τέλος δὴ, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι.
ἐγὼ δ' ἄτολμος εἰμὶ, συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
πάντως δ' ἀνάγκη τῶν δέ μοι τόλμαν σχέθειν.
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ,
τῆς ὀρθοβούλου θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ.
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ.
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν

λεωργον
ὀχμάσαι
ἐξωριάζει
θεῶν

ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου, φοίβῃ φλογί.
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος, ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψῃ φάος.
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ,
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν.
ὀρθοστάδην ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς, καὶ γόους ἀνωφελεῖς,
φθέγξει. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.
ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.
κρ. εἶεν τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην.
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν;
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας.
ἥφ. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥθ' ὁμιλία.
κρ. σύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων,
οἷόν τε πῶς; οὐ τόδε δειμαίνεις πλέον.
ἥφαι. αἰεί γε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.
κρά. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι, σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
ἥφαι. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
κρά. τί νιν στυγεῖς, πόνων γὰρ ὡς ἁπλῷ λόγῳ.
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ἥφαι. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελε λαχεῖν.
κρά. ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.

ἥφαι. ἔγνωκα, τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
κρά. οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ.
ἥφαι. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
κρά. λαβὼν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε πασσάλευε πρὸς πέτραις.
ἥφαι. περαίνεται δὴ, κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.
κρά. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
ἥφαι. ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.
κρά. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν, Διὸς νωθέστερος.
ἥφαι. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
κρά. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον.
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
ἥφαι. αἰαῖ Προμηθεῦ σῶν ὑπὲρ στένω πόνων.
κρά. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπὲρ
στένεις, ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτε.
ἥφαι. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
κρά. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
ἥφαι. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
κρά. ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
ἥφαι. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον. οὐ μακρῷ πόνῳ.
κρά. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας.
ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
ἥφαι. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
κρά. σὺ μαλθακίζου τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν.
ὀργῆς τε τραχυτῆτα, μὴ 'πίπλησσέ μοι.

ἥφαι. στείχωμεν ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
κρά. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει, τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων
ψευδωνύμως σε δαίμονες προμηθέα
καλοῦσιν. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης
προ. ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί.
ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα παμμῆτόρ τε γῆ.
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ.
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός
δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισι διακναιόμενος
τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω, τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
φεῦ φεῦ τὸ παρόν, τό τ' ἐπερχόμενον,
πῆμα στενάχω. πῇ ποτε μόχθων χρὴ τέρμα
τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
καί τοι τί φημι πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντα. οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ
χρὴ αἶσαν φέρειν. ὡς ῥᾷστα γινώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι, πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πᾶσι βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
ποιᾶς δὲ ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω.

γῆ παμμήτωρ

Nouus princeps

ἐπιτεῖλαι

νέου

πόρος

ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευμένος
ἆ ἆ ἔα ἔα τίς ἀχὼ τίς ὀδμὰ
προσέπτα μ' ἀφεγγὴς θεόσυτος
ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη.
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρὸς ἢ τί δὴ θέλων.
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
τὸν διὸς ἐχθρὸν τὸν πᾶσι θεοῖσι
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ' ὁπόσοι
τὴν διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσι.
διὰ τὴν λίαν φιλότητα τῶν βροτῶν.
φεῦ φεῦ τί ποτ' αὖ κινάθυσμα κλύω,
πέλας οἰωνῶν, αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.
χορ. μηδὲν φοβηθῇς. φιλία γὰρ ἥδε τάξις
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας.
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι.
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων μυχὸν
ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θερμερῶπιν αἰδῶ.
σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.
προ. αἶ αἶ τῆς πολυτέκνου τηθύος ἔκγονα.
τοῦ περὶ πᾶσαν τ' ἑλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς ὠκεανοῦ. δέρχθητ' ἐσίδεσθέ μ'
οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς τῆσδε φάραγγος
σκοπέλοις ἐν ἄκραις φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ἀντὶ τοῦ θέλουσα

κινάθυσμα ἢ κίνημα

δὲ μ' ἀπάσασα
ἀπατήσασα

σύθην ἢ ἦλθον

βαστάσω

θερμερῶπιν αἰδῶ· ἢ τὴν ἱλαρότητα τὴν ἐξ αἰδοῦς γινομένην

χορ. λεύσσω προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
ὀμίχλα προσῇξε πλήρης δακρύων, σὸν δέμας
δακρύων σὸν δέμας εἰσιδούσῃ πέτρᾳ
προσαυαινόμενον ταῖς ἀδαμαντοδέτοις λύμαις.
νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' ὀλύμπου·
νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει,
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.

προ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' ἅιδου τε νεκροδέγμονος
εἰς ἀπέραντον τάρταρον ἧκε
δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας,
ὡς μή ποτε θεὸς μή τε τις ἄλ-
λος τοῖς δ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρμα πέπονθα.

χορ. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν
ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ; τίς οὐ ξυνασχαλᾷ,
κακοῖς τεοῖσι δίχα γε διός
ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ θέμενος ἄγναμπτον νόον.
δάμναται οὐρανίαν γένναν.
οὐδὲ λήξει πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ.
ἢ παλάμᾳ, τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν.

προ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ καὶ περ κρατεροῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου χρείαν
ἕξει μακάρων πρύτανις, δεῖξαι τὸ νέον,
βούλευμ', ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσι θέλξει, στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλάς,
πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ ποινάς τε μοι τίνειν.

τῆς δ' αἰκίας

τῆς δ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

χο. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς δύαισιν
οὐδὲν ἐπιχαλᾷς, ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος.
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις
ὅπη ποτὲ τῶνδε πόνων χρή σε τέρμ' ἀκέλσαντ',
ἐσιδεῖν, ἀκίχητα γὰρ ἤθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει κρόνου παῖς.

πρ. οἶδ' ὅτι θρασύς τε, καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων ζεύς, ἀλλ' ἔμπας ὀΐω
μαλακογνώμων ἔσται ποθ' ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν.
εἰς ἀριθμὸν ἐμοὶ, καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει.

χο. πάντ' ἐκκάλυψον, καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον
ποίῳ λαβών σε ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως, καὶ πικρῶς αἰκίζεται.
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.

πρ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶ τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου.
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο.
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας κρόνον.
ὡς ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες ὡς ζεὺς μήποτ' ἄρξειε θεῶν.
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν.
τιτᾶνας, οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς τέκνα
οὐκ ἠδυνήθην, αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤοντ' ἀμοχθεὶ, πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.

ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον θέμις
ἀλλὰ καὶ γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία
τὸ μέλλον ᾗ κρανοῖτο προὐτεθεσπίκει.
ὡς οὐ κατ᾽ ἰσχὺν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρὴ ἢ δόλῳ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
τοιαῦτ᾽ ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου.
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε,
ἐφαίνετ᾽ εἶναι προσλαβόντι μητέρα.
ἑκόνθ᾽ ἑκόντι ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ κρόνον.
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ᾽ ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ᾽ ἐξημείψατο.
" ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
" νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ᾽ οὖν ἐρωτᾶτέ μ᾽ αἰτίαν, καθ᾽ ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ᾽ εὐθὺς δαίμοσι νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν. βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδένα, ἀλλ᾽ ἀϊστώσας γένος
τὸ πᾶν, ἔχρῃζεν ἄλλο φυτεῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε, πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δὲ τόλμης ἐξερυσάμην βροτούς.
τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς ᾅδου μολεῖν
τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι.
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσι δ᾽ ἰδεῖν

θνητοὺς δ᾽ ἐν οἴκτῳ προθέμενος τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλ᾽ ἀνηλεῶς
ὧδ᾽ ἐρρύθμισμαι ζηνὶ δυσκλεὴς θέα,
χο σιδηρόφρων τε, κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις προμηθεῦ σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ,
μόχθοις ἐγὼ γὰρ οὔτ᾽ ἂν εἰσιδεῖν τάδε,
ἔχρῃζον εἰσιδοῦσά τ᾽ ἠλγύνθην κέαρ.
πρ καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
χο μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω.
πρ θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
χο τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου.
πρ τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
χο μέγ᾽ ὠφέλημα τοῦτ᾽ ἐδωρήσω βροτοῖς
πρ πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
χο καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ᾽ ἐφήμεροι,
πρ ἀφ᾽ οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
χο τοιοῖσδε δή σε ζεὺς ἐπ᾽ αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν.
οὐδ᾽ ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον,
πρ οὐκ ἄλλο γ᾽ οὐδὲν πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ;
χο δόξει δὲ πῶς. τίς ἐλπίς, οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ᾽ ἥμαρτες, οὔτ᾽ ἐμοὶ λέγειν
καθ᾽ ἡδονὴν σοί τ᾽ ἄλγος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
μεθῶμεν, ἄθλου δ᾽ ἔκλυσιν ζήτει τινά.
πρ ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
" ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας
" ἐγὼ δὲ ταῦθ᾽ ἅπαντ᾽ ἠπιστάμην.
" ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον οὐκ ἀρνήσομαι.
θνητοῖς δ᾽ ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
οὐ μέντοι ποιναῖς ᾠόμην τοίαισί με.

κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ' ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πίθεσθέ μοι πίθεσθε, συμπονήσατε
» τῷ νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη
» πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.
χο. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας τοῦτο Προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
θᾶκον προλιποῦσ' αἰθέρα θ' ἁγνὸν
πόρον οἰωνῶν, ὀκρυοέσσῃ χθονὶ
τῇδε πελῶ, τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.
ὠκ. ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σὲ Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ
στομίων ἄτερ εὐθύνων. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις
ἴσθι ξυναλγῶ. τό τε γάρ με δοκῶ ξυγγενὲς
οὕτως ἐσαναγκάζει. χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.
γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι. φέρε γὰρ
σήμαιν' ὅτι χρή σοι συμπράττειν.
οὐ γάρ ποτε φῆς, ὡς ὠκεανοῦ φίλος
ἔστι βεβαιότερός σοι.
πρ. ἔα τί χρῆμα; καὶ σὺ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα, καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα τὴν σιδηρομήτορα

ταῦτα ἡ διότι κοινὴ ἡ τύχη Isocrate

Vulture uehi oceani

πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει

ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἦ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα τόνδε τὸν Διὸς φίλον
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
ὠκ. ὁρῶ Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους, νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς, καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες.
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε.
» τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
» γλώσσης Προμηθεῦ τἀπίχειρα γίνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδ' εἴκεις κακοῖς.
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος, οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαυροστόμει.
» ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων, ὅτι
» γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προσγίνεται;
πρ. ζηλῶ σ' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.

Duru̅ ē cōtra stimulu̅ calcitrare

λαβροστόμει

γλώσσῃ ματαία ζημία προσγίνεται

καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπειθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.
ὠκ. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
ἢ σαυτόν, ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
αὐχῶ γὰρ αὐχῶ, τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
πρ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κοὐδαμῆ λήξω ποτέ,
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις, ἀτὰρ
μηδὲν πόνει, μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴτι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων.
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
ὠκ. οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός,
ὤμοις ἐρείδων ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα δάιον τέρας.
ἑκατοντακάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον,
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς
σμερδναῖσι γαμφηλῇσι συρίζων φόνον.
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ.
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς

ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας,
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας.
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
πρ. σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις, σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι.
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην
ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.
ὠκ. οὔκουν Προμηθεῦ τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
» ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.
πρ. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.
ὠκ. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
πρ. μόχθον περισσὸν, κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
ὠκ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
» κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.
πρ. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
ὠκ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.
πρ. μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
ὠκ. ἦ τῷ νέον κρατοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
πρ. τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.
ὠκ. ἡ σή Προμηθεῦ συμφορὰ διδάσκαλος.

προ. στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.
ὠκ. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐπεθώυξας λόγον·
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαύει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός. ἄσμενος δέ τ' ἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειε γόνυ.
χο. στένω σε τᾶς ὀλομένας τύχας προμηθεῦ.
δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν
λειβομένα ῥέος, παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς· ἀμέγαρτα γὰρ
τάδε ζεὺς ἰδίοις νόμοις κρατύνων,
ὑπερήφανον τοῖς πάρος θεοῖς δείκνυσιν
αἰχμάν. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν
λέλακε χώρα, μεγαλοσχήμονά τ' ἀρ-
χαιοπρεπῆ στένουσα τὰν σὰν ξυνο-
μαιμόνων τε τιμάν, ὁπόσοι τ' ἔποικον
ἁγνᾶς ἀσίας ἕδος νέμονται
μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι
συγκάμνουσι θνατοί·
κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι παρθένοι,
μάχης ἄτρεστοι, καὶ σκύθης ὅμιλος
οἳ γᾶς ἔσχατον τόπον πόρον ἀμφὶ μαιῶτιν
ἔχουσι λίμναν· ἀραβίας τ' ἄρειον ἔθνος
ὑψίκρημνον θ' οἳ πόλισμα καυκάσου
πέλας νέμονται, δάϊος στρατός,
ὀξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
δαμέντ' ἀκαμαντοδέτοις
τιτᾶνα λύμαις ἐσιδόμαν θεῶν,
ἄτλανθ' ὃς αἰὲν ὑπέροχον σθένος
κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον

f. Τὰν σὰν· συνομαιμόνων τε τιμάν

νώτοις ὑποστενάζει· βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
ξυμπίτνων, στένει βυθός,
κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
γᾶς, πηγαί θ' ἁγνορρύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.
προ. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ
σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελούμενον.
καί τοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν.
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ' ὡς σφᾶς, νηπίους ὄντας τὸ πρίν,
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπιβόλους.
λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν χρόνον
ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ᾖσαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις.

Promethei beneficia in hominum genus

μνήμην δ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασι θ', ὅπως
θνητοῖς, μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένωνθ' ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους
ἵππους ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' ηὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας,
βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.
χο πέπονθας ἀεικὲς πῆμ' ἀποσφαλεὶς φρενῶν,
πλάνᾳ. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.
πρ τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσῃ πλέον.
οἵας τέχνας τε, καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι.
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν οὐδὲ βρώσιμον
οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαρμάκων
χρείᾳ, κατεσκέλλοντο πρὶν ἐγὼ σφίσιν.
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων.
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα.
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι. κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς. ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν.
εὐωνύμους τε καὶ δίαιταν, ἥν τινα

ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες,
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχον τ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονήν.
χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ, καὶ μακρὰν
ὀσφῦν πυρώσας δυστέκμαρτον εἰς τέχνην.
ὥδωσα θνητοὺς, καὶ φλογωπὰ σήματα.
ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα, ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσὸν δὲ τίς,
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδεὶς σάφ' οἶδα μὴ μάτην φλῦσαι θέλων,
βραχεῖ δὲ μύθῳ, πάντα συλλήβδην μάθε.
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ προμηθέως.
χο μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καίρου πέρα.
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος, ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶν δ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν διός.
πρ οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρων
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς,
δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω.
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
χο τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
πρ μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' ἐριννύες.
χο τούτων ἄρα ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος.
πρ οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
χο τί γὰρ πέπρωται ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
πρ τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει

χο ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν, ὃ ξυναμπέχεις;
πρ ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν. ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα. τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς, καὶ δύας ἐκφυγγάνω.
χο μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμῃ
κράτος ἀντίπαλον ζεύς, μηδ' ἐλινύσαιμι
θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισομένα
βουφόνοις, παρ' ὠκεανοῦ πατρὸς.
ἄσβεστον πόρον, μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις.
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι, καὶ μήποτ' ἐκτακείη.
ἡδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον
ἐλπίσι φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν
ἐν εὐφροσύναις. φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.
ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων, ἰδίᾳ γνώμῃ σέβει
θνητοὺς ἄγαν προμηθεῦ, φέρ' ὅπως χάρις
ἄχαρις, ὦ φίλος εἰπέ, ποῦ τις ἀλκά.
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν ἰσόνειρον, ᾇ
τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον,
οὔποτε τὰν διὸς ἁρμονίαν θνητῶν
παρεξίασι βουλαί. ἔμαθον τάδε, σὰς
προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα.
τόδ' ἐκεῖνό τ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ
λέχος σὸν ὑμεναίουν ἰότατι γάμων.
ἕδνοις ἤγαγες ἡσιόναν,
ὅτι τὰν ὁμοπάτριον
πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

Prometheus hesioné sororem duxit uxorem

ἰω τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖσιν ἐν πετρίνοισι τοῖς
ὀρείοις χειμαζόμενον, τίνος ἀμπλακίας
ποινὰς ὀλέκῃ; σήμηνον ὅπη γῆς
ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. ἆ. ἆ. ἒ ἔ. ἒ ἔ.
χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος.
εἴδωλον ἄργου γηγενοῦς, ἀλλ' ὦ δᾶ φοβοῦμαι.
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων.
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν
κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν
παραλίαν ψάμμον. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος
ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.
ἰώ. ἰώ. ποῖ ποῖ πῶ. πῶ. πῶ.
πῇ μ' ἄγουσι τηλέπλαγκτοι πλάναι.
τί ποτέ μ' ὦ κρόνιε παῖ, τί ποτε.
τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν
ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν. ἒ ἔ.
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις,
πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν, μηδέ μοι
φθονήσῃς εὐγμάτων ἄναξ.
ἅδην με πολύπλανοι πλάναι,
γεγυμνάκασιν οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπῃ
πημονὰς ἀλύξω.
χο κλύεις προσφθέγματα τᾶς βουκέρω παρθένου;
πρ πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης,
τῆς ἰναχείας, ἣ διὸς θάλπει κέαρ ἔρωτι

Argus pastor terrigena

δᾶ ἀντὶ τῆ γῆ dorice

καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
ἥρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
ἰώ πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις;
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὤν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας,
τὰν τάλαιναν ὧδ' ἔτυμα προσθροεῖς,
θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας,
ἃ μαραίνει με, χρίουσα
κέντροισι φυταλίοισιν; ἒ ἔ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκείαις.
λαβρόσυτος ἦλθον.
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.
δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἳ ἒ ἔ, οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον.
ὅτι μ' ἐπαμμένει παθεῖν
τί μὴ χρὴ τί φάρμακον νόσου
δεῖξον εἴπερ οἶσθα θρόει.
φράζε δὲ δυσπλάνῳ παρθένῳ.
πρ λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅτι χρήζεις μαθεῖν.
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ.
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς προμηθέα,
ἰώ ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσι φανείς,
τλῆμον προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε.
πρ ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
ἰώ οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
πρ λέγ' ἥντιν' αἰτῇ, πάντα γὰρ πύθοιό μου.
ἰώ σήμηνον, ὅς τις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.
πρ βούλευμα μὲν τὸ δῖον, ἡφαίστου δὲ χείρ.
ἰώ ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
πρ τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ἰώ καὶ πρός γε τούτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης.
δεῖξον, τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
πρ τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον, ἢ μαθεῖν τάδε.
ἰώ μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
πρ ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδε δωρήματος.
ἰώ τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
πρ φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.
ἰώ μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
πρ ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν, ἄκουε δή.
χο μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
πρ σὸν ἔργον ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν.
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς ἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας.
ἐνταῦθ' ὅπου μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ἰώ οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή.
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε, καί τοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι.
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πολεύμεναι,
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις. ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη
τί παρθενεύῃ δαρόν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ συναίρεσθαι κύπριν
θέλει. σὺ δ' ὦ παῖ μὴ 'πολακτίσῃς λέχος

τὸ ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς λέρνης βαθὺν,
λειμῶνα ποίμνας βουστάσεις τε, πρὸς πατρὸς
ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα, λωφήσῃ πόθου.
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὃ δ' ἔς τε πυθὼ κἀπὶ δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσι πράσσειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμως, δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν ἰνάχῳ
σαφῶς ἐπισκήπτουσα, καὶ μυθουμένη,
ἔξω δόμων τε, καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ.
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι πυρωπὸν ἐκ διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς λοξίου μαντεύμασιν,
ἐξήλασέ με κἀπέκλεισε δωμάτων.
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ, καὶ φρένες διάστροφοι,
ἦσαν, κεραστὶς δ' ὡς ὁρᾶτ' ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ᾔσσον πρὸς εὔποτόν τε κεγχρέας ῥέων
λέρνης ἄκρουν τε βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν ἄργος, ὡμάρτει πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς, τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ
μάστιγι

μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε, μηδέ μ' οἰκτίσας
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσι. νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναι φημὶ, συνθέτους λόγους.
χο. ἔα, ἔα ἄπεχε φεῦ.
οὔποτ' οὔποθ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους.
εἰς ἀκοὰν ἐμάν. οὐδ' ὧδε δυσθέατα.
καὶ δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει
κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν ἰοῦς.
πρ. πρῴ γε στενάζεις, καὶ φόβου πλέα τις εἶ.
ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
χο. λέγ' ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.
πρ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης.
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας.
σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις.
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἁλιστόνοις γύποδας,
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.

λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον.
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν καύκασον μόλῃς ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν, ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορα, αἳ θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν.
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι, καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν μαιωτικόν.
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας ὦ κόρη τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους
εἶναι δόκησον· μηδ' ἐπῶν προοιμίοις.
ἰω. ἰώ μοι μοι. ἒ. ἒ. ἒ. ἒ.
πρ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ, τί που

Chalybes
Caucasus mons celsissimus
Amazones
Themiscyra
Thermodon
Salmydessus tempestuosa
Bosphorus unde dictus

δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
χο. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;
πρ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ἰω. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος; ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας;
ὅπως πέδῳ σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην. κρεῖσσον γὰρ εἰς ἅπαξ θανεῖν,
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
πρ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή.
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
ἰω. ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς δία;
πρ. ἥδοι' ἄν οἶμαι τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
ἰω. πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ διὸς πάσχω κακῶς.
πρ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε μαθεῖν σοι πάρα.
ἰω. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται.
πρ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
ἰω. σήμηνον ποίῳ τρόπῳ, εἰ μή τις βλάβη.
πρ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.
ἰω. θέορτον, ἢ βρότειον, εἰ ῥητὸν φράσον.
πρ. τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.
ἰω. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
πρ. ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός;
ἰω. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης.
πρ. οὐ δῆτα πρὶν ἂν ἔγωγ' ἐκ δεσμῶν λυθῶ.
ἰω. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος διός;
πρ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
ἰω. πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς ἀπαλλάξει κακῶν;

πρ. τρίτος δὲ γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισι γοναῖς.
ἰώ. ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
πρ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
ἰώ. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.
πρ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.
ἰώ. ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσιν τ' ἐμοὶ δίδου.
πρ. δίδωμ', ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
χο. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους.
καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην.
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα σε, τοῦτο γὰρ ποθῶ.
πρ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι,
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον Ἰοῖ πολύδονον πλάνην φράσω.
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσι δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρων.
πρὸς ἀντολὰς φλογωπὰς ἡλιοστιβεῖς
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
πρὸς γοργόνεια πεδία κισθήνης, ἵνα
αἱ φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι,
τρεῖς κυκνόμορφοι κοινὸν ὄμμα κεκτημέναι.
μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι γοργόνες βροτοστυγεῖς.
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτον μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγγεῖς κύνας

Phorcides

Gorgones

ἀξι... Φυ λαξασθαι

γρύπας φύλαξαι τόν τε μουνῶπα στρατόν.
ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον,
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα πλούτωνος πόρου.
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε, τηλουρὸν δὲ γῆν,
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃς
καταβασμὸν, ἔνθα βυβλίνων ὀρῶν ἄπο.
ἵησι σεπτὸν νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτος ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα.
νειλῶτιν· οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν
Ἰοῖ πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶνδ' εἴ τι σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον
ἐπανδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε.
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλεις πάρεστί μοι.
χο. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον,
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης.
λέγ', εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.
πρ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου.
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς μολοσσὰ δάπεδα.
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ θεσπρωτοῦ διός.
τέρας τ' ἄπιστον αἱ προσήγοροι δρύες.
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως

...μὴ

ἐξίκῃ

γρῦπες

Arimaspi

Aethiops fl.

Catabasmos distinguens lybi ab aegypto ut ait aesch(yli) interpre(s)

Byblini montes

Molossi

Dodone

Quercus

ἀφανῶς

βύβλα πόλις ἐστὶν αἰγύπτου

προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ᾽ ἔσεσθαι τῶν δὲ, προσσαίνει σέ τι
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν,
κέλευθον, ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον ῥέας·
ἀφ᾽ οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς
σαφῶς ἐπίστασ᾽ Ἰόνιος κληθήσεται
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς
σημεῖά σοι τάδ᾽ ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ᾽ ὑμῖν, τῇδέ τ᾽, ἐς κοινὸν φράσω
ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστι πόλις κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς
νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι, καὶ προσχώματι,
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα.
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ, καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων,
τέξεις κελαινὸν ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
πέμπτη δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς ἄργος οὐχ ἑκοῦσ᾽ ἐλεύσεται.
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν, οἱ δὲ ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι.
ἥξουσι θηρεύοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεὸς
πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
ἄρει δαμέντων, νυκτιφρουρήτῳ θράσει.
γυνὴ γὰρ ἄνδρ᾽ ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.

Ionium mare ab ionis erroribus dictum antea rhea sinus appellabatur. nota

Canopus

Epaphus ius ionis f. unde dict[us]

γρ. ἀπὸ τῶνδε θέλγε

γρ. πόλις κάνωβος

τοιάδ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ᾽ ἀπαμβλυνθήσεται.
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος.
αὕτη κατ᾽ ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ᾽ ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆς δὲ φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ᾽ ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε τιτανὶς θέμις.
ὅπως δὲ χὤπῃ ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου
εἰπεῖν, σύ τ᾽ οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

ἰώ ἐλελελελεῦ. θρηνῶδες ἐπίφθεγμα
ὑπό μ᾽ αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσιν· οἴστρου δ᾽ ἄρδις
χρίει μ᾽ ἄπυρος.
κραδία δὲ φρένα φόβῳ λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ᾽ ὄμμαθ᾽ ἑλίγδην·
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης.
πνεύματι μάργῳ γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ᾽ εἰκῇ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

χο. ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν.
ὃς πρῶτος ἐν γνώμῃ τόδ᾽ ἐβάστασε
καὶ γλώσσῃ διεμυθολόγησεν
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ᾽ ἑαυτὸν
ἀριστεύει μακρῷ, καὶ μήτε τῶν πλούτῳ
διαθρυπτομένων, μήτε τῶν
γέννᾳ μεγαλυνομένων ὄντα χερνήταν

σφάκελος· ὁ σπασμός τοῦ ἐγκεφάλου

Pittaci sententia nubendi pari

γρ. γνώμαιν

γρ. πτήξει

ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε μήποτέ μ᾽ ὦ μοῖραι
λεχέων εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν.
μὴ δὲ πλαθείην ἐν γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν.
εἰσορῶσ᾽ ἰοῦς μεγάμῳ δαπτομένην
δυσπλάγχοις ἥρας ἀλατείαισι πόνων.
ἐμοὶ δ᾽ ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος
ἄφοβος· οὐ δέδια· μὴ δὲ κρεισσόνων
θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιθε
ἀπόλεμος ὅδε γ᾽ ὁ πόλεμος, ἄπορα
πόριμος, οὐδ᾽ ἔχω τίς ἂν γενοίμην
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ᾽ ἄν.
πρ ἦ μὴν ἔτι ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν
ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ᾽ ἄϊστον ἐκβαλεῖ, πατρὸς δ᾽ ἄρα
κρόνου τότ᾽ ἤδη παντελῶς κρανθήσεται.
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ᾽ ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ᾽ οἶδα, χ᾽ ᾧ τρόπῳ· πρὸς ταῦτα νῦν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς τινάσσων τ᾽ ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ᾽ ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ᾽ οὐκ ἀνασχετά.
τοῖον παλαιστὴν παρασκευάζεται νῦν
ἐπ᾽ αὐτὸς αὐτῷ δυσμαχώτατον τέρας.
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον᾽ εὑρήσει φλόγα.
βροντῆς θ᾽ ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον.

θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον,
τρίαιναν αἰχμὴν τὴν ποσειδῶνος σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται
ὅσον τό τ᾽ ἄρχειν, καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
χο σὺ θὴν ἃ χρήζεις ταῦτ᾽ ἐπιγλωσσᾷ Διός.
πρ ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ᾽ ἃ βούλομαι λέγω.
χο καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Διός τινα;
πρ καὶ τῶνδέ γ᾽ ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
χο πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ᾽ ἐκρίπτων ἔπη;
πρ τί δ᾽ ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον.
χο ἀλλ᾽ ἆθλον ἄν σοι τῶνδέ γ᾽ ἀλγίω πόροι.
πρ ὁ δ᾽ οὖν ποιείτω πάντα προσδοκητά μοι.
χο οἱ προσκυνοῦντες τὴν ἀδράστειαν σοφοί.
πρ σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ᾽ ἀεί.
ἐμοὶ δ᾽ ἔλασσον ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω, τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ᾽ εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον.
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.
ερ σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον.
τὸν ἐξαμαρτόντ᾽ εἰς θεοὺς, τὸν ἐφημέροις
πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω.
πατὴρ ἄνωγέ σ᾽ οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ᾽ ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως
ἀλλ᾽ αὔθ᾽ ἕκαστ᾽ ἔκφραζε, μὴ δέ μοι διπλᾶς
» ὁδοὺς προμηθεῦ προσβάλῃς· ὁρᾷς δ᾽ ὅτι
» ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
πρ σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως

ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε, καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν τυραννοῦντ' ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ ταρβεῖν,
ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν.
πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ἑρ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
πρ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν
σαφῶς ἐπίστασ' οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
» οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
ἑρ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πήμασι.
πρ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι, καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
ἑρ. ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;
πρ. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
ἑρ. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.
πρ. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ἑρ. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
πρ. ὤμοι. ἑρ. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
πρ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
ἑρ. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
πρ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

i. recte ais me no esse in officio & ec in honesta agere. aliog no tecum locutus fuissem servus mihi

ἑρ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.
πρ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
ἑρ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
πρ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ πεύσεσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκις μ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθάλουσα φλόξ,
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι, καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω.
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ἑρ. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
πρ. ὦπται πάλαι δὴ, καὶ βεβούλευται τάδε.
ἑρ. τόλμησον ὦ μάταιε τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
πρ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασι χερῶν,
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
ἑρ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν.
τέγγῃ γὰρ οὐδὲν, οὐδὲ μαλθάσῃ λιταῖς
ἐμαῖς, δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ.
ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
» αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
» αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.

σκέψαι δ', ἐὰν τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ' ἄφυκτος, πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ, καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σὸν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις εἰς φάος, Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος
ἄκλητος ἕρπων, δαιταλεὺς πανήμερος.
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
ᾅδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ' ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος.
» ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
» τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ, σὺ δὲ
» πάπταινε, καὶ φρόντιζε, μὴ δ' αὐθαδίαν
» εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.
Χο. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἀναγκαῖα φαίνεται
λέγειν, ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
» πείθου, σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.
Πρ. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώϋξε, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν

πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ
δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ
τ' ἀγρίων τ' ἀνέμων χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι, κῦμα δὲ
πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν ἐμέ.
τῶν τ' οὐρανίων ἄστρων διόδους
ἔς τε κελαινὸν τάρταρον ἄρδην
ῥίψειε δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης
στερραῖς δίναις πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
Ἑρμ. τοιάδε μέν τοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ', ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν.
εἰ τάδ' εὐτυχεῖ, τί χαλᾷ μανιῶν.
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γε πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων.
μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς.
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
Χο. ἄλλο τι καὶ παραμυθοῦ.
μ', ὅτι, καὶ πείσεις οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν.
μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω.
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον.
κοὐκ ἔστι νόσος τῆσδ', ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.
Ἑρ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἁγὼ προλέγω.
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ' ὡς Ζεὺς
ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλε.
μὴ δῆτ' αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτάς.

ἐρρῖψαι γὰρ οὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
πρ. καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκέτι μύθῳ χθὼν σεσάλευται.
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἱλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα.
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν ἀθήναις ἔχων δὲ τὴν ἰοκάστην γυναῖκα. παῖδα δὲ οὐκ ἐποίει. ἀγανακτῶν δὲ ἐπὶ τῇ ἀτεκνίᾳ, ἀπῆλθεν εἰς πυθὼ, ἐρωτήσων τί ἂν ποιήσας παιδοποιήσῃ. ἐξήνεγκε δὲ τὸ χρηστήριον. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα λάϊε δαιμόνων βίᾳ. λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν, ἐφύλαττε μὴ συνανακλιθῆναι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα εἰ γὰρ τεκνώσεις ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς. ἡνίκα ἐγεννήθη ὁ οἰδίπους, διαπρήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἐξέθηκεν αὐτὸν ἐν ὄρει τινί, εὑρόντες δέ τινες τῶν ποιμένων, καὶ ἀναλαβόντες ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ κορίνθου πολύβῳ ὃς λαβὼν αὐτὸν ἐπιμελείας ἠξίωσε. καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ ὁ οἰδίπους ὑβρισθεὶς παρά τινος, καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος εἴη, ἀπῆλθεν εἰς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων τίς τε εἴη, καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου καὶ τῇ μητρί σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, ἀπέλειψε ἀπελθεῖν εἰς κόρινθον πρὸς τὸν πόλυβον διὰ τὰ ῥήματα ὡς δοκῶν αὐτὸν πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θήβας, διαπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, καὶ ὁ λάϊος ὁ πατὴρ τοῦ οἰδίποδος ἀπὸ χρόνου καὶ ἦν εἰς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων περὶ τοῦ τί γέγονεν ὁ οἰδί-

τος, ὃ παρ' αὐτοῖς ἐστι θεός. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ βασιλέως λαΐου δορυφόροι πρὸς τὸν οἰδίποδα, παραχώρησον ἡμῖν ὦ ξένε τῆς ὁδοῦ ἔφασαν, ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη. πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ λαΐου ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινε καὶ αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ. ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς θήβας ὁ οἰδίπους εὗρε κοινὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν σφίγγα. καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι τὸ ταύτης αἴνιγμα κατεσθίουσαν. προέκειτο δέ τι παρὰ τῶν θηβαίων βραβεῖον τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς σφιγγός, καὶ αὐτὴν ἀποκτείναντι, ἡ τοῦ λαΐου αὐτῷ δοθῆναι γυνὴ εἰς γάμον. εἰπούσης δὲ τῆς σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα, τὸ ἐστὶ δίπουν ἐπὶ γῆς, ὃ μεμάθηκας, σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτ' οἰδίπους. ἡ δὲ σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν ἑαυτήν. συνελθὼν οὖν ὁ οἰδίπους τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐποίησε τέσσαρας παῖδας, τὸν πολυνείκην καὶ τὸν ἐτεοκλῆν ἀντιγόνην καὶ ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν καὶ νοήσας τὸ ἀνόμημα, ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν. τοῖς δὲ εἰρημένοις παισὶν αὐτοῦ, τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ὁ γοῦν πολυνείκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἕνα χρόνον τῆς βασιλείας. εἶτα ἐξῆλθεν ὡς ἂν καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτεοκλῆς κρατήσῃ ἕτερον χρόνον. καὶ πάλιν διαλλαγὰς χρονίας τῆς βασιλείας διέπωσι θάτερος θατέρῳ παραχωρῶν αὐτῆς. ἐλθὼν οὖν ὁ πολυνείκης, οὐ προσεδέχθη παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἐτεοκλέους. καὶ διὰ τοῦτο ἀπελθὼν εἰς τὸν ἄδραστον, ὅς τις ἐβασίλευε τότε τοῦ ἄργους, γέγονε γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπὶ θυγατρί, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ ἵνα συμβοηθήσῃ αὐτῷ ὁ ἄδραστος ἐπα

νελθεῖν εἰς

Sphinx

Polynices

Eteocles

Antigone

Ismene

Polynices maior natu

Adrasto

νελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ τῆς βασιλείας δράξασθαι. διὸ καὶ πλείστην ἀξιόχρεων στρατιὰν συλλέξας ἄπεισιν εἰς θήβας. καὶ πόλεμον συγκροτεῖ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, τὴν τῶν ἀργείων στρατιὰν ἔχων σύμμαχον ὡς προείρηται, ἔνθα οὗτος καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐτεοκλῆς ἀνῃρέθησαν.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν θήβαις ὑπόκειται. ὁ δὲ χορὸς, ἐκ θηβαίων ἐστὶ παρθένων. ἡ δὲ ὑπόθεσις στρατιὰ ἀργείων πολιορκοῦσα θηβαίους τοὺς καὶ νικήσαντας αὐτούς. καὶ θάνατος ἐτεοκλέους καὶ πολυνείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν ἐν τῷ πολέμῳ τὰς πύλας τῶν θηβῶν. ἢ διὰ τὸ ἑπτάπυλον. ἑπτάπυλος γὰρ αὕτη ἡ θήβα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα θήβα, ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος. ἔστι δὲ αὕτη ἐν αἰγύπτῳ.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. ἐτεοκλῆς. ἄγγελος κατάσκοπος. χορὸς παρθένων. ἰσμήνη. ἀντιγόνη. κήρυξ. προλογίζει δὲ ἐτεοκλῆς παρασκευάζων τὸν τῶν θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ετ. Κάδμου πολῖται χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν.
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασί θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν
ὥραν θ' ἕκαστον ἔχοντα ὥς τι συμπρεπές,
πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναι ποτέ.
τέκνοισί τε, γῇ τε μητρὶ φιλτάτῃ τροφῷ.
ἣ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστούς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός.
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ.
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα
νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύσειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις, καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες, εὖ θαρσεῖτε, μὴ δ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον, εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ.
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

αγγ. Ἐτεόκλεις φέριστε Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων.
αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρην τ' Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον φόβον
ὡρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.
μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τε κῦσιν εἰς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει λεόντων ὡς ἄρην δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.

κληρουμένους δ᾽ ἔλειπον ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ᾽ ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ᾽ ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος.
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ. κονίει, πεδία δ᾽ ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ᾽ ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
φράξαι πόλισμα πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
ἄρεος. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ.
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἰδὼς, σὺ τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ.

ἐτε. ὦ Ζεῦ τε καὶ γῆ, καὶ πολιοῦχοι θεοί.
ἀρά τ᾽ ἐριννὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηάλωτον ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους.
ἐλευθέραν τε γῆν τε, καὶ κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχέθειν.
γένεσθε δ᾽ ἀλκή, ξυνὰ δ᾽ ἐλπίζω λέγειν.
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

χο. θρέομαι φοβερὰ μεγάλ᾽ ἄχη
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπὼν
ῥεῖ, πολὺς δ᾽ ὅδε λαὸς πρόδρομος ἱππότας.
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσα.
ἄναυδος, σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος.
ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπός τε,
χρίμπτεται, βοᾷ, ποτᾶται, βρέμει

δ᾽ ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.
ἰὼ ἰὼ ἰὼ. ἰὼ. θεοί.
θεαί τ᾽ ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις. ὄρνυται λαὸς
εὐπρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων.
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἐπαρκέσει;
θεῶν ἢ θεᾶν;
πότερα δῆτ᾽ ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη
δαιμόνων, ἰὼ μάκαρες εὔεδροι.
ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι, τί μέλλομεν
ἀγάστονοι; ἀκούετ᾽ ἢ οὐκ ἀκούετ᾽ ἀσπίδων,
κτύπον πέπλων, καὶ στεφέων πότ᾽ εἰ μὴ νῦν
ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν.
κτύπον δέδορκα, πάταγον δ᾽ οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις προδώσεις, παλαίχθων ἄρης
τὰν σὰν γᾶν; ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον.
ἔπιδ᾽ ἔπιδε πόλιν
ἄν ποτ᾽ εὐφιλήταν ἔθου. θεοί
πολιοῦχοι χθονὸς ἴθετε πάντες.
ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον δουλοσύνης ὕπερ.
κῦμα γὰρ περὶ πόλιν δοχμολόφων
ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
ἄρεος ὀρόμενον.
ἀλλ᾽ ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς πάντως
ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν. ἀργεῖοι γὰρ
πόλισμα κάδμου κυκλοῦνται.
φόβος γὰρ ἀΐων ὅπλων
διὰ δέ τοι γενύων ἱππείων
κινύρονται φόνον χαλινοί.

ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατῷ.
δορυσσόοις σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται πάλῳ λαχόντες.
σύ τ' ὦ διογενὲς φιλόμαχον κράτος.
ῥυσίπολις γενοῦ παλλάς.
ὅθ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ ποσειδᾶν
ἐπίλυσιν φόβου, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ' ἄρης φεῦ φεῦ κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς
καὶ κύπρις ἅτε γένους προμάτωρ
ἄλευσον, σέθεν ἐξ αἵματος
γεγόναμεν λιταῖς σε
θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεθα.
καὶ σὺ λύκει' ἄναξ λύκειος γενοῦ,
στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀϋτᾶς, ὦ
λατογένεια κούρα, τόξον εὐτυκάζου
ἄρτεμι φίλα ἓ ἓ ἓ ἓ. ὄτοβον ἁρμάτων
ἀμφὶ πόλιν κλύω ὦ πότνια ἥρα
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
ἄρτεμι φίλα ἓ ἓ ἓ ἓ.
δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται
τί πόλις ἄμμιν πάσχει, τί γενήσεται
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός ἓ ἓ ἓ ἓ
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ' ἄπολλον κόναβος ἐν πύλαις
χαλκοδέτων σακέων· καὶ διόθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος, ἐν μάχαισί τε
μάκαιρ' ἄνασσ' ὄγκα πρὸ πόλεως
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου, ἰὼ παναλκεῖς θεοί.

Onca minerva a thebanis colitur

ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες
πόλιν δορύπονον μὴ προδῶθ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς, ἰὼ φίλοι δαίμονες
λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,
δείξαθ' ὡς φιλόπολις.
μέλεσθ' ἱερῶν δημίων
μελλόμενοι δ' ἀρήξατε
φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων,
μνήστορες ἔστε μοι.
Ετε. ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά.
ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια
στρατῷ τε θάρσος, τῷδε πυργηρουμένῳ.
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
αὔειν λακάζειν σωφρόνων μισήματα.
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι, διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην.
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε.
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται
λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω
τἄξωθεν, ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθει.

ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω.

χο ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ᾽ ἀκούσασα,
τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον ὄτοβον.
ὅτι σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι
ἱππικῶν τ᾽ ἀύπνων πηδαλίων διὰ στόμα
πυριγενέταν χαλινῶν.

ἐτε τί οὖν ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῷραν φυγὼν
πρύμνηθεν, ηὗρε μηχανὴν σωτηρίας
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι,

χο ἀλλ᾽ ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον,
ἀρχαῖα βρέτη πίσυνος θεοῖς
νιφάδος ὅτ᾽ ὀλοᾶς νιφομένης
βρόμος ἐν πύλαις, δὴ τότ᾽ ἤρθην φόβῳ.
πρὸς μακάρων λιτὰς πόλεως,
ἵν᾽ ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ἐτε πύργον στέγειν εὔχεσθε πολεμίων δόρυ.

χο οὐκοῦν τάδ᾽ ἔσται πρὸς θεῶν ἔτι. ἀλλ᾽ οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος.

χο μήποτ᾽ ἐμὸν κατ᾽ αἰῶνα λίποι θεῶν ἅδε
πανάγυρις, μηδ᾽ ἐπίδοιμι τάνδ᾽
ἀστυδρομουμένην πόλιν,
καὶ στράτευμ᾽ ἀπτόμενον, πυρὶ δαΐῳ.

ἐτε μή μοι θεοὺς καλοῦσα συμβουλεύε κακῶς

» πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας

» μήτηρ γυνὴ σωτῆρος, ὧδ᾽ ἔχει λόγος.

χο ἔστι θεοῖς δ᾽ ἔτ᾽ ἰσχὺς καθυπερτέρα.

» πολλάκι δ᾽ ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον.

» ἐκ χαλεπᾶς δύας ὑπὲρ ὀμμάτων
κριμναμένην νεφέλαν ὀρθοῖ.

ἐτε ἀνδρῶν τάδ᾽ ἐστὶ σφάγια, καὶ χρηστήρια

θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένων.
σὸν δ᾽ αὖ τὸ σιγᾶν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.

χο διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ᾽ ἀδάματον.
δυσμενέων δ᾽ ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τί τάδε νέμεσις στυγεῖ.

ἐτε οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.
ἀλλ᾽ ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς.
εὔκηλος ἴσθι, μηδ᾽ ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

χο ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἄμμιγα
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ᾽ ἐς ἀκρόπολιν,
τίμιον ἕδος ἱκόμαν.

ἐτε μή νυν ἐὰν θνήσκοντας, ἢ τετρωμένους
πύθησθε κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε,
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόβῳ βροτῶν.

χο καὶ μὴν ἀκούω γ᾽ ἱππικῶν φρυαγμάτων.

ἐτε μή νυν ἀκούουσ᾽ ἐμφανῶς ἄκου᾽ ἄγαν.

χο στένει πόλις μαχῆθεν ὡς κυκλουμένων.

ἐτε οὐκοῦν ἐμὲ ὀρθῆ τῶνδε βουλεύειν πέρι.

χο δέδοικ᾽, ἀραγμὸς δ᾽ ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ἐτε οὐ, σῖγα μὴ δὴν τῶν δ᾽ ἐρεῖς κατὰ πόλιν.

χο ὦ ξυντέλεια μὴ προδῷς πυργώματα.

ἐτε οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ᾽ ἀνασχήσῃ τάδε;

χο θεοὶ πολῖται μή με δουλείας τυχεῖν.

ἐτε αὐτὴ σὺ δουλοῖς ἐμὲ, καὶ πᾶσαν πόλιν.

χο ὦ παγκρατὲς Ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

ἐτε ὦ Ζεῦ γυναικῶν. οἷον ὤπασας γένος

χο μοχθηρὸν ὥσπερ ἄνδρας, ὧν ἁλῷ πόλις.

ἐτε πάλιν στομεῖς αὖ θιγγάνουσ᾽ ἀγαλμάτων.

χο ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.

ἐτε αἰτουμένῳ μοι, κοῦφον εἰ δοίης τέλος

χο. λέξεις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ἐτ. σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
χο. σιγῶ σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ἐτ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων.
εὔχου τὰ κρείσσω συμμάχους εἶναι θεούς
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν, ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον.
ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς.
θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς
πεδιονόμοις τε, κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' ἰσμηνοῦ λέγω.
εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν.
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν ὧδ' ἐπεύχομαι.
θήσειν τρόπαια· πολεμίων δ' ἐσθήματα,
λάφυρα δαΐων δουρίπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου, μὴ φιλοστόνως θεοῖς.
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασι.
οὐ γάρ τοι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών.
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε, καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι· καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.
χο. μέλει· φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ.
γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι.
τάρβος· τὸν ἀμφὶ τειχέων λεών,
δράκοντας δ' ὥς τις τέκνων

σιγῶ σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον
Cura intima cordis

ὑπερδέδοικε λεχέων
δυσευνάτειρα πάντρομος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδημεὶ
πανομιλεὶ στείχουσι, τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι
πολίταις χερμάδ' ὀκριόεσσαν
παντὶ τρόπῳ διογενεῖς ὦ
θεοὶ πόλιν καὶ στρατὸν καδμογενῆ ῥύεσθε.
ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον.
τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες τὰν
βαθύχθον' αἶαν, ὕδωρ τε διρκαῖον
εὐτραφέστατον πωμάτων.
ὅσων ἵησι ποσειδῶν ὁ γαιάοχος
τηθύος τε παῖδες. πρὸς τάδ' ὦ πολιοῦχοι
θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω πύργων ἀνδρολέτειραν.
καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν βαλλόντες ἄροισθε
κῦδος, τοῖς δὲ πολίταις, καὶ πόλεως ῥυτῆρες.
εὔεδροί τε στάθητε, ὀξυγόοις λιταῖσιν.
οἰκτρὸν γὰρ πόλιν τήνδ' ὠγυγίαν,
ἀΐδᾳ προϊάψαι δορὸς ἄγραν.
δουλίαν ψαφαρᾷ σποδῷ.
ὑπ' ἀνδρὸς ἀχαιοῦ θεόθεν περθομέναν
ἀτίμως, τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθ' ἓ ἓ.
νέας τε, καὶ παλαιὰς, ἱππηδὸν
πλοκάμων περιρρηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις.
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου.
βαρείας τύχας προταρβῶ.
κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὠμοδρόπων
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι

τῆς κοίτης
πολύτεκνος
μετὰ βλάβης πέμπουσι
χερμάδα
τὴν ἐς βάθος ἐρριμμένην

δομάτων στυγερὰν ὁδόν.
τί, τὸ φθίμενον γὰρ προλέγω,
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γὰρ εὖτε πόλις δαμασθῇ
ἒ. ἒ. δυστυχῆ τε πράσσει, ἄλλος δ' ἄλλον
ἄγει, φονεύει, τὰ δὲ, καὶ πυρφορεῖ.
καπνῷ δὲ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν ἄρης.
κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ ἄστυ ποτὶ πόλιν.
δ' ὁρκάνα πυργῶτις, πρὸς ἀνδρὸς
δ' ἀνὴρ, δορὶ κλίνεται, βληχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες.
ξυμβαλεῖ φέρων φέροντι
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ.
ξύννομον θέλων ἔχειν.
οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.
τί ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
ἀλγυνεῖ κυρήσας, πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις
οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοισι φορεῖται
δμωίδες, δὲ καινοπήμονες νέαι
τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς
εὐτυχοῦντος ὡς δυσμενοῦς ὑπερτέρου
ἐλπὶς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν.
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
ἡμ. πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει.

σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.
ἡμ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
ἀγ. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχε κλῆρον
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι
βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις. οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος.
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ
θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν
σαίνειν μόρον τε, καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' ἀϋτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ' ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε
φλέγοντ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον.
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης ἐρῶν ὡς
ἵππος χαλινῶν δ' ὡς κατασθμαίνων μένει.
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε, τίς Προίτου πυλῶν
κλῄθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος.
ἐτ. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος.

ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανῷ κυρεῖν.
τάχ᾽ ἂν γένοιτο μάντις ἡ ἄνοια τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ᾽ ὑπέρκομπον τόδε,
γένοιτ᾽ ἂν ὀρθῶς τ᾽ ἐνδίκως τ᾽ ἐπώνυμον.
καὐτὸς καθ᾽ αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ τυδεῖ κεδνὸν ἀστακοῦ τόκον
τόνδ᾽ ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων
μάλ᾽ εὐγενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ᾽ ὑπέρφρονας λόγους.
αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ᾽ εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρῶν ὧν ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ᾽ ἀνεῖται, κάρτα δ᾽ ἔστ᾽ ἐγχώριος
μελάνιππος, ἔργον δ᾽ ἐν κύβοις ἄρης κρινεῖ.
δίκη δ᾽ ὁ δαίμων κάρτα νιν προστέλλεται.
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

χο. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν.
θεοὶ δοῖεν ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται, τρέμω δ᾽ αἱματηφόρους
μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ἰδέσθαι.

ἀγ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν.
καπανεὺς δ᾽ ἐπ᾽ ἠλέκτραισιν εἴληχε πύλαις.
γίγας ὅδ᾽ ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου.
μείζων ὁ κόμπος δ᾽ οὐ κατ᾽ ἄνθρωπον φρονεῖ.
πύργοις δ᾽ ἀπειλεῖ δείν᾽ ἃ μὴ κραίνοι τύχη.
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, οὐδὲ τὴν διὸς
ἔριν, πέδῳ σκήψασαν ἐμποδὼν σχέθειν.
τὰς δ᾽ ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
μεσημβρινοῖσι θάλπεσι προσῄκασεν.

ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον.
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη.
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι, πρήσω πόλιν.
τοιῷδε φωτὶ, πέμπε τίς ξυστήσεται.
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ.

ἐτε. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων
ἡ γλῶσσ᾽ ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
καπανεὺς δ᾽ ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος.
θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων στόμα.
χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν.
πέμπει γεγωνὰ ζηνὶ κυμαίνοντ᾽ ἔπη.
πέποιθα δ᾽ αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον.
ἥξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξῃκασμένον
μεσημβρινοῖσι θάλπεσι τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ καὶ στόμαργος ἐστ᾽ ἄγαν.
αἴθων τέτακται λῆμα, πολυφόντου βία.
φερέγγυον φρούρημα προστατηρίας.
ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ᾽ ἄλλοις θεοῖς.
λέγ᾽ ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
ὄλοιθ᾽ ὃς πόλει μεγάλ᾽ ἐπεύχεται.
κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι.
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον,
πωλικῶν θ᾽ ἑδωλίων
ὑπερκόμπῳ δορί ποτ᾽ ἐκλαπάξαι.

ἀγ. καὶ μὴν τὸν ἐνθένδ᾽ εἰσλαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω, τρίτῳ γὰρ ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος.
ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους.
πύλαισι νηίτῃσι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ᾽ ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας

δινεῖ θελούσας πρὸς πύλας πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ μικρὸν τρόπον.
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον ἐκπέρσαι θέλων.
βοᾷ δὲ χοὖτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς.
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε τῷ φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.
ἐτε. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ.
καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.
Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους.
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων,
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος,
ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ μηδέ μοι φθόνει λέγων.
χο. ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσ' ἐπὶ πόλει
μαινομένῃ φρενὶ τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
ἀγγ. τέταρτος ἄλλος γείτονας πύλας ἔχων.
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται.
Ἱππομέδοντος σχῆμα, καὶ μέγας τύπος.
ἅλω δὲ πολλὴν ἀσπίδος κύκλον λέγω.
ἔφριξα δινήσαντος, οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ' οὔτις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,

ὅστις

∴ φιμοὶ . +πνοαῖς

Megareus Creontis

Ὄγκα porta

τὸν ἐγκύκλον ἢ τὸν ἔξωθεν

ἀντιμαχητῶν

λέγουσι

αὐτούς

κλέψη ἄλλον κομπάζη

*

ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασε πρὸς ἀσπίδι.
Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα.
λιγνὺν μέλαιναν αἰόλην πυρὸς κάσιν.
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται, κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν θυιὰς ὣς, φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
ἐτε. πρῶτα μὲν Ὄγκα Παλλὰς ἥτ' ἀγχίπολις.
πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει νεοσσῶν, ὡς δράκοντα δύσχιμον.
Ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἴνοπος τόκος
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων
ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης.
οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὐδ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός, Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων,
θεούς. ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει.
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας.
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ.
Ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
χο. πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα

Aeſchylus.

ι. καπνὸν ἀναθυμίασιν

fumus ign

frater

φοβερόν

Hyperbi. oen pis

τύχη

τύχης

ἐνθέρμενος

νικώντων

ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖσί τε
καὶ δαροβίοισι θεοῖσι.
πρόσθεν πυλῶν κεφαλῆς ἰάπτειν.

Ἀγ. οὕτως γένοιτο τόνδε, πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις.
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος.
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεῶν
σέβειν, πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
Διὸς τόδ' αὐδᾷ. μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρῳρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
ὁ δ' ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα καὶ γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις.
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ,
σάκει κυκλωτῷ, σώματος προβλήματι
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην.
γόμφοις ἐνώμα λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας.
φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα.
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην.
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον.
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
μέτοικος Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.

Ἐτ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι.

Borea porta

Amphionis sepulcru

ἦ τ' ἂν πανώλεις, παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστι δὲ καὶ τῷδ' ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου.
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά.
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκος
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος.
ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πόλιν.
θεῶν θελόντων τἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

Χο. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται.
μεγάλα μεγαληγόρων.
κλύων ἀνοσίων ἀνδρῶν, εἴθε οἱ
θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

Ἀγ. ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν τ' Ἀμφιάρεω βίαν
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὖθις πρὸς μόρον ἀδελφεόν,
ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν.
δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα.
ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.

Ὁμολωίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν

μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον ἔχων
πάγχαλκον ηὔδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
ΕΤ. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
ταὐτοῦ κύρησας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβὴς ἀνήρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστομοῦσιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ,
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,

Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκη,
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν, ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λασθένους βίαν
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει,
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
ΕΤ. θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
ΧΟ. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἡμετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες
γᾶς πρὸς ἐπιμόλους, πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ.
ΑΓΓ. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας.
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς σ' ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τείσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος,
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.

Mens senili in corpore iuuenili

LAsthenes

Supra charta 32 posuit τὼς ῥοῦτως

χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν,
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα,
λέγει· κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
ἕξει, πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς.
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψῃ· σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
ΕΤ. ὦ θεομανές τε, καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος.
ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα Πολυνείκη λέγω.
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ.
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν τύφῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου, καὶ φρεσί, τάχ' ἂν τόδ' ἦν.
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖπε, καὶ κατηξιώσατο.
οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ,
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι
αὐτός. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;

ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα.
ΧΟ. μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν Οἰδίπου τέκος γένῃ
ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ.
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνης ἄτερ
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι.
κακῶν δὲ κἀσχρῶν οὔτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.
ΧΟ. τί μέμονας τέκνον; μή τί σε θυμοπληθὴς
δορίμαργος ἄτα φερέτω.
κακοῦ δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
ΧΟ. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξορμᾷ,
πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιτοῦ.
ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει' ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασι προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλήσῃ,
βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις δ' οὐκ εἶσι
δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται.

τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς
ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕ. ἐξέζεσαν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟ. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως.

ΕΤΕ. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνυσις· οὐδὲ χρὴ μακράν.

ΧΟ. μὴ ἔλθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.

ΕΤΕ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.

ΕΤΕ. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕ. θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΧΟ. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν
ἃ γὰρ νύκτωρ παρελάσαν, καὶ γέγονε,
παναληθῆ κακόμαντιν πατρὸς εὐκταίαν
Ἐρινὺν τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.
παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.
ξένος δὲ κλήροις ἐπινωμᾷ
Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος κτεάνων
χρηματοδαίτας· πικρὸς ὠμόφρων σίδηρος.
χθόνα ναίειν διαπήλας ὁπόσην ἂν
καὶ φθιμένοισι κατέχειν
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.
ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνωσιν αὐτοδάϊκτοι
θάνωσι καὶ χθονία κόνις πίῃ.

μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον, τίς ἂν
καθαρμοὺς πόροι, τίς ἄν σφε λούσειεν.
ὦ πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖς
ξυμμιγεῖς κακοῖς, παλαιγενῆ γὰρ λέγω
παρβασίαν ὠκύποινον
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένειν.
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος βίᾳ
τρὶς εἰπόντος ἐν μεσομφάλοις
Πυθικοῖς χρηστηρίοις θνῄσκοντα
γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν· κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν, ὅστε ματρὸς
ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν ἵν' ἐτράφη
ῥίζαν αἱματόεσσαν ἔτλα· παράνοια συνῆγε
νυμφίους φρενώλεις.
κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει,
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν
πόλεως καχλάζει. μεταξὺ δ' ἀλκὰ
δι' ὀλίγου τείνει πύργος ἐν εὔρει.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλις δαμασθῇ.
τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
βαρεῖαι καταλλαγαί, τὰ δ' ὀλοὰ
πελόμεν' οὐ παρέρχεται.
πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
θεοὶ δὲ καὶ ξυνέστιοι πόλεως.
πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν
ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον, ἁρπαξάνδραν

κῆρ ἀφελόντα χώρας.
ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένῃ καρδίᾳ δίδυμα κάκ' ἐτέλεσε.
πατροφόνῳ χερὶ τῶν κρεισσοτέκνων
δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη· τέκνοις δ' ἀραίας
ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς, αἲ αἲ, πικρογλώσσους ἀράς,
καί σφεσι σιδαρονόμῳ διὰ χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα, νῦν δὲ τρέω μὴ τελέσῃ καμψίπους ἐριννύς.

ἀγ. θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν.
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος καὶ πύλας φθεγγύοις,
ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασι·
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ' Οἰδίπου γένει,
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.

χο. τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νεόκοτον πόλει πάρον;
ἀγγ. πόλις σέσωσται· βασιλέες δ' ὁμόσποροι
ἄνδρες τεθνᾶσιν, ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
χο. τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
ἀγγ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον· Οἰδίπου γένος.
χο. οἳ ἐγὼ τάλαινα. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ἀγγ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι,
χο. ἐκεῖθι κεῖνται; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.
ἀγγ. οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.
χο. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

hebdomae portae

septimo die natus Apollo

πεπλάχθη ἢ ἐχωρίσθη τῶν τέκνων τῶν κρατίστων τῶν ὀφθαλμῶν. τὰ γὰρ τέκνα τοῖς γονεῦσι κρείττω τῶν ὀφθαλμῶν νομίζονται

χερσὶ τοῖς φονεῦσι ἀλλήλους

ἀγ. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος
τοιαῦτα χαίρειν, καὶ δακρύεσθαι πάρα.
πόλιν μὲν εὐπραγοῦσαν· οἱ δ' ἐπιστάται
δισσὼ στρατηγὼ διέλαχον σφυρηλάτῳ
σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός.
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμως φορούμενοι.
πόλις σέσωσται. βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

χο. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολισσοῦχοι δαίμονες
οἳ δὴ Κάδμου πύργους τούσδε ῥύεσθε.
πότερον χαίρω, κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ
σωτῆρι, ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους.
οἳ δῆτ' ὀρθῶς καὶ κατ' ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ. ὦ μέλαινα καὶ τελεία
γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά, κακόν με καρδίαν τι περι-
πιτνεῖ κρύος. ἔτευξα τύμβῳ μέλος
θυὰς αἱματοσταγεῖς νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως
θανόντας. ἦ δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορός.
ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις.
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
μέριμναι δ' ἀμφὶ πόλιν καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμ-
βλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰργάσασθε ἄπιστον,
ἦλθε δ' αἰακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.
τάδ' αὐτόδηλα. πρόπτος ἀγγέλου λόγος.
διπλαῖ μέριμναι διδυμάνορα
κάκ' αὐτοφόνα δίμοιρα τέλεια πάθη, τί φῶ;
τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων δόμων ἐφέστιοι.

εὔχωμαι. ὑμνήσω

φόβημα φόβος

αἵματι βεβρεγμένας

adfratres

ὦ ἀπὸ θυάς.

δυσοιώνιστος

ἐν τῇ ἀνδρείᾳ

φανερά

ἀληθής

ἀλλὰ γόον ὦ φίλαι κατ' οὖρον
ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὰν ἄστονον μελάγκροκον ναύστολον θεωρίδα
τὰν ἀστιβῆ ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος
πικρὸν ἀντιγόνη θ' ἡδ' ἰσμήνη
θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον ἐριννύος
ἰαχεῖν, ἀΐδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
ἡμ. ἰὼ δυσαδελφόταται πασῶν ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσι περιβάλλονται
κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.
ἡμ. ἰὼ ἰὼ δύσφρονες φίλων ἄπιστοι
καὶ κακῶν ἀτρύμονες, πατρῴους δόμους
ἑλόντες μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.
ἡμ. μέλεοι δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
ηὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.
ἡμ. ἰὼ ἰὼ δόμων ἐρειψίτοιχοι
καὶ πικρὰς μοναρχίας ἰδόντες ἤδη διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ, κοὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ
ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε.
κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς οἰδιπόδα
πότνι' ἐριννὺς ἐπέκρανεν.
ἡμ. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι.

ἡμ. τετυμμένοι δῆθ' οὐ μονοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων.
ἡμ. αἶ αἶ δαιμόνιοι, αἶ αἶ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
ἡμ. διανταίαν λέγεις πλαγὰν ἡμίχο. δόμοισι
καὶ σώμασι πεπληγμένους ἀνέπω.
ἡμ. ἀναυδάτῳ μένει ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
διχόφρονι πότμῳ.
ἡμ. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος· στένουσι πύργοι,
στένει πέδον φίλανδρον.
μενεῖ κτέανα τ' ἐπιγόνοις
δι' ὧν αἰνομόροις δι' ὧν νεῖκος ἔβα
καὶ θανάτου τέλος.
ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ' ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις
οὐδ' ἐπίχαρις ἄρης.
ἡμ. σιδηρόπλακτα, ἰδοὺ ὧδ' ἔχουσι
ἡμ. σιδηρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
ἡμ. τάφων πατρῴων λαχαί.
δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει
δαΐκτηρ γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων
δαΐφρων, οὐ φιλογαθὴς ἐτύμως.
δάκρυ χέων ἐκ φρενὸς ἃ
κλαιομένας μου μινύθει
τοῖν δὲ δυοῖν ἀνάκτοιν.
πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν,
ὡς ἐρξάτην πολλά, ἰδοὺ πολίτας.
ξένων τε πάντων στίχας πολυφθόρους
ἐν δαΐ δισσοὺς δαίμων σφὶν ἀτεκοῦσα
πρὸ πασῶν γυναικῶν ὁπόσαι,

τεκνογόνοι κέκλωνται.
παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτῇ θεμένη
τοὺς δ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτησαν ὑπ' ἀλ-
λαλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.
ἰσμ. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
διατομαῖς οὐ φίλαις ἔριδι μαινομένᾳ,
νείκεος ἐν τελευτᾷ.
πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζωὰ φονορρύτῳ μέμικται.
κάρτα δ' εἰσ' ὅμαιμοι.
χο. πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος·
πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητὴς
ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.
ἀν. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες ὦ μέλεοι.
διοσδότων ἀχέων, ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
ἰσμ. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισί γε δόμους·
τελευταῖ δ' αἵδ' ἐπηλάλαξαν ἀραὶ
τὸν ὀξὺν νόμον τετραμμένου, παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
ἕστακε δ' ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας
ἔληξε δαίμων. ἀντιτυπῶς παθὼν ἔπαισας.
ἰσμ. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.
ἀν. δορὶ δ' ἔκανες. ἰσμ. δορὶ δ' ἔθανες.
ἀν. μελεόπονος. ἰσμ. μελεοπαθής.
ἀν. ἴτω δάκρυα. ἰσμ. ἴτω γόος.
ἀν. πρόκεισαι κατακτάς.
ἠὲ ἠὲ μαίνεται γόοισι φρήν.
ἰσμ. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

πόντιον τὸν σίδηρον λέγει, ὅτι οἱ χάλυβες παράλιοί εἰσιν, ἐν οἷς ὁ σίδηρος γίνεται· ἢ ὅτι ἔθνος ἐν τῷ πόντῳ οἱ χάλυβες ὅθεν ὁ σίδηρος.

ἀν. ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.
ἰσμ. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ἀν. πρὸς φίλου γ' ἔφθισο.
ἰσμ. καὶ φίλον ἔκτανες.
ἀν. διπλᾶ λέγειν. ἰσμ. διπλᾶ δ' ὁρᾶν.
ἀν. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν,
πέλας δ' αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ἀν. ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,
μέλαινά τ' ἐριννὺς ἦ μεγασθενής τις εἶ.
ἰσμ. ἠὲ δυσθέατα πήματ' ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς.
ἀν. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανε.
ἰσμ. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσε.
ἀν. ἀπώλεσε δῆτα. ἰσμ. καὶ τὸν δ' ἐνόσφισεν.
ἀν. τάλαν γένος. ἰσμ. τάλαινά γε καὶ παθόντα.
δύστονα κήδε' ὁμώνυμα
ἀν. δίυγρα τριπάλτων πημάτων.
ἰσμ. ὀλοὰ λέγειν. ἀν. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ μέλαινά τ'
ἐριννὺς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.
σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.
ἰσμ. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών.
ἀν. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
ἰσμ. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.
ἀν. ὀλοὰ λέγειν. ἰσμ. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ἀν. ἰὼ πόνος. ἰσμ. ἰὼ κακὰ δώμασι
καὶ χθονὶ, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
ἀν. ἰὼ ἰὼ καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.
ἰσμ. ἰὼ δυστήνων κακῶν

ὦ πολύνεικες

ὦ ἐτεόκλεες ἔφυγες τὴν τύχην

ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα

ἀν ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι.

ἰσ ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.

ἀν ἰὼ ἰὼ ποῦ σφε θήσομεν χθονός

ἰσ ἰὼ ὅπου τιμιώτατον

ἀν ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

κηρ κῆρυξ. Δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως.
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.
στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει.
ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν
μομφῆς ἄτερ τέθνηκεν
οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός.
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ' ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.
οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν.
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβόα χηρώματα
μήτ' ὀξυμόλποις προσέβειν οἰμώγμασιν
ἄτιμον δ' εἶναι ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ἀντ ἐγὼ δὲ Καδμείων προστάταις λέγω·
εἰ μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλει·

ἐγὼ σφε θάψω

Decretum Thebanorum de Eteocle & Polynice humandis

Antigone loquitur

ἐγὼ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι,
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν
ψυχὴ θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας, οὐδὲ κοιλογάστορες,
λύκοι πάσονται, μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῷ, καὶ κατασκαφὰς ἐγώ
γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος·
καὐτὴ καλύψω· μὴ δέ τῳ δόξῃ πάλιν,
θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

κῆ αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.

ἀν αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

κῆ τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ἀν τράχυν' ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.

κῆ ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;

ἀν ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς;

κῆ οὐ πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ἀν παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο

κῆ ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ἡμι ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν;

ἀν ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε μὴ μακρηγόρει.

ἡμ ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ' ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ἡμ φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι, καὶ φθερσιγενεῖς
κῆρες ἐριννύες, αἵτ' οἰδιπόδα,
γένος ὠλέσατε, πρυμνόθεν οὕτως

ἰσμ τί πάθω τί δὲ δρῶ· τί δὲ μήσωμαι.

Aeschylus.

πῶς; πῶς τολμήσω; μήποτέ σε κλαίειν.
μήποτέ σοι προπέμπειν ἐπὶ τύμβον.
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι δεῖμα πολιτῶν.
ἡμ. σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον θρῆνον ἔχων ἀδελφῆς,
εἶσι. τίς ἂν οὖν ταῦτα πίθοιτο.
ἡμ. δράτω πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλαίοντας πολυνείκην.
ἡμεῖς γὰρ ἴμεν, καὶ συνθάψομεν.
αἵδε προπομποί, καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως,
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ' ὥσπερ τε πόλις.
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὅδε καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι.
μηδ' ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν,
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΕΡΣΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ αἰσχύλου μύθοις ἐκ τῶν φοινισσῶν φησὶ φρυνίχου τοὺς πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην· τάδ' ἐστὶ περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων. πλὴν ἐκεῖ, εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ ξέρξου ἧτταν· στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῶν δὲ χορῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικά. ὡς ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν. ὡς τό, τύριον οἶδμα λιποῦσα, τὰ δέ, στάσιμα. ὡς ὅταν ἵσταται, καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. τὰ δὲ κομματικὰ ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνονται. καὶ ἔστι μὲν ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος περὶ τῷ τάφῳ δαρείου. ἡ δὲ ὑπόθεσις ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς. ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος. ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά. [illegible] καὶ πεζῇ μὲν ἐν πλαταιαῖς νικηθεὶς. ναυτικῇ δὲ ἐν σαλαμῖνι. καὶ διὰ θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν ἀσίαν. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ἕλληνες διακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος περσῶν ἐπὶ δαρείου ἐδυστύχησεν περὶ μαραθῶνα. δευτέρα ἐπὶ ξέρξου. περὶ σαλαμῖνα. καὶ πλαταιάς, τοῦ θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν ἀθηναίων, καὶ ῥήτορος καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν ξέρξην. ὃ καὶ γενομένου περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ ἀπόλλων γὰρ τοῖς

Glaucus Phrynich

Xerxis exercitus

Exercitus nauatis graecorū

Darei expeditio

Xerxis expeditio

ἀθηναίοις μαντευομένοις, πῶς τῶν περσῶν περιγενήσονται, εἶπε, τείχη ξύλινα κατασκευάσαι. καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν, τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων. ὁ δὲ θεμιστοκλῆς οὐχ' οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι. αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ μένωνος τραγῳδῶν αἰσχύλος, ἐνίκα φινεῖ, πέρσαις, γλαύκῳ ποτνιεῖ, προμηθεῖ. τούτου τε ξέρξου, πατὴρ μὲν ἦν δαρεῖος, ὁ περσῶν βασιλεύς. μήτηρ δὲ ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι δαρεῖοι τρεῖς εἰσι. πρῶτος δὲ τούτων ὁ ὑστάσπης, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ ξέρξου πατὴρ, τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς ἕλληνας. δεύτερος δὲ, ὁ ἀρταξέρξου πατὴρ, σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ νόθος. ἔσχατος δὲ δαρεῖος ὁ ὑπ' ἀλεξάνδρου τοῦ φιλίππου ἀναιρεθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

Darei tres

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. χορὸς γερόντων. ἄτοσσα. ἄγγελος. εἴδωλον δαρείου. ξέρξης

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

τάδε μὲν περσῶν τῶν οἰχομένων
ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται.
καὶ τῶν ἀφνεῶν, καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ ξέρξης βασιλεὺς
δαρειογενὴς δαρείου υἱὸς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται θυμὸς
ἔσωθεν. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς ἀσιατογενὴς
ᾤχωκε. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.
κοὔτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ περσῶν ἀφικνεῖται. οἵτε τὸ σούσων ἠδ' ἐκβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν κίσσιον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δ' ἐπὶ ναῶν πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες.
οἷος ἀμίστρης, ἠδ' ἀρταφρένης
καὶ μεγαβάτης, ἠδ' ἀστάσπης, ταγοὶ περσῶν.
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
σοῦνται στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.

ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς χρηματοφύλακες καλούμεθα καὶ ἐπόπται τῶν οἴκων αὐτοῦ οὕστινας ἡμᾶς αὐτὸς ὁ ξέρξης πρεσβύτους καὶ ἐντίμους ὄντας τὸ δὲ ἥλικοι τὸ κατὰ πρεσβείαν προέκρινε τὴν ἐφορείαν ἀρχὴν ... τας εἶναι καὶ ἐπιτηρητὰς τῆς χώρας αὐτοῦ

Cissos pers. urbs

τὸ δὲ πιστά. τινὲς δὲ λέγουσι ὅτι ὑποπτεύσαντες τοὺς κατὰ τὸν χορὸν ἑαυτοὺς λέγειν πιστώματα περσῶν ἔσωθεν, πιστεύματα ἣν συνκρότας ὁ ποιητὴς πιστὰ ἔφη

ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης, καὶ μασίστρης
ὅ τε τοξοδάμας ἐσθλὸς ἰμαῖος.
φαρανδάκης θ' ἵππων τ' ἐλατὴρ θ' σωσθάνης
ἄλλους δ' ὁ μέγας, καὶ πολυθρέμμων
νεῖλος ἔπεμψε, σουσισκάνης
πηγασταγὼν αἰγυπτογενής
ὅ τε τῆς ἱερᾶς μέμφιδος ἄρχων,
μέγας ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίας
θήβας ἐφέπων ἀριόμαρδος
καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοί, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται λυδῶν
ὄχλος οἵ τ' ἐπίπαν ἠπειρογενεῖς,
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς μητρογαθὴς
ἀρκτεύς τ' ἀγαθὸς βασιλῆς δίοποι.
καὶ πολύχρυσοι σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσι.
δίρρυμά τε, καὶ τρίρρυμα τέλη
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον ἑλλάδι.
στεῦται δ' ἐξ ἱρῦ τμώλου πελάται
μάρδων. θάρυβις λόγχης ἄκμονες
καὶ ἀκοντισταὶ μυσοί, βαβυλὼν
δ' ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην ναῶν τ' ἐπόχους.
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς.
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
ἀσίας ἕπεται πρὸς πομπαῖς
δειναῖς βασιλέως ὑποπομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν

οὓς πέρι πᾶσα χθὼν ἀσιῆτις
θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῷ.
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν,
τείνοντα χρόνον, τρομέονται.
πεπέρακε μὲν, ὁ περσέπτολις ἤδη.
βασίλειος στρατὸς, εἰς ἀντίπορον
γείτονα χώραν λινοδέσμῳ
σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
ἀθαμαντίδος ἕλλης πολύγομφον ὅδισμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.
πολυάνδρου δ' ἀσίας θούριος ἄρχων
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει.
διχόθεν πεζονόμοις, ἔκ τε θαλάσσης.
ὀχυροῖσι πεποιθὼς στυφελοῖς ἐρέταις,
χρυσονόμου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.
κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων,
φονίου δέργμα δράκοντος.
πολύχειρ καὶ πολυναύτης,
ἀσσύριον θ' ἅμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλυτοῖς ἀνδράσι.
τοξόδαμνον ἄρην, δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν ὀχυροῖς ἕρκεσιν
εἴργειν, ἄμαχον κῦμα θαλάσσης.
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ περσῶν
στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει,
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος
εὐπετέος ἀνάσσων φιλόφρων γὰρ
σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει,

βροτὸν ἐς ἀρκύστατα, τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ
θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησε τὸ παλαιόν.
ἐπέσκηψε δὲ πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν, ἱπποχάρμαν τε κλόνους.
πόλεων τ' ἀναστάσεις.
ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσης
πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ.
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος, πίσυνοι
λεπτοδόμοις πείσμασι λαοπόροις τε μηχαναῖς.
ταῦτά μοι μελαγχίτων φρὴν ἀμύσσεται
φόβῳ ὀᾶ περσικοῦ στρατεύματος.
τοῦδε μὴ πόλις πύθηται
κένανδρον μέγ' ἄστυ σουσίδος.
καὶ τὸ κισσίων πόλισμ' ἀντίδουπον ἄσεται.
ὀᾶ γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἀπύων,
βυσσίνοις ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεὼς,
σμῆνος ὣς ἐκλέλοιπε
μελισσᾶν, σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ.
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας.
ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν
αἴας λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ,
πίμπλανται δακρύμασι.
περσίδες δ' ἀβροπενθεῖς,
ἑκάστη πόθῳ φιλάνορι τὸν αἰχμήεντα
θοῦρον εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα,
λείπεται μονόζυξ.
ἀλλ' ἄγε πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,

φροντίδα κεδνὴν, καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει.
πῶς ἄρα πράσσει ξέρξης βασιλεὺς
δαρειογενὴς τὸ πατρωνύμιον γένος ἁμέτερον.
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φῶς ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως.
βασίλεια δ' ἐμὴ προσπιτνῶ
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

Χο. ὦ βαθυζώνων ἄνασσα περσίδων ὑπερτάτη
μῆτερ ἡ ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε δαρείου γύναι
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα περσῶν, θεοῦ δὲ μήτηρ ἔφυς.
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

Ατ. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω
χρυσοστόλμους δόμους. καὶ τὸ δαρείου τε
κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς.
ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον.
οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος
φίλοι. μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας
ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον, ὃν δαρεῖος ἦρεν.
οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος ἐστιν ἐν φρεσίν.
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν.
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτος γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου

τῶνδέ μοι γένεσθε πέρσαι γηραλέα πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.
Χο. εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι,
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ,
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.
Ἀτ. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
ξύνειμ', ἀφ' οὗ περ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν.
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε.
ἡ μὲν πέπλοισι περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν.
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ, πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαιν, παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν,
κατεῖχε, καὶ πραΰνεν, ἅρμασι δ' ὕπο,
ζεύγνυσιν αὐτὼ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι, χ' ἡ μὲν, τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ.
ἐν ἡνίαισι δ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα.
ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται.
δαρεῖος οἰκτείρων σφε, τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.

ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμῷ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι,
θέλουσα θῦσαι, πέλανον ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν,
φοίβου, φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην φίλοι.
μεθ' ὕστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα.
τίλλοντ', ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο, ἢ πτήξας, δέμας
τῷ κίρκῳ τύπτεσθαι παρεῖχε.
ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἐστὶν ἰδεῖν.
ὑμῖν δ' ἀκούειν, εὖ γὰρ ἴστε παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.
κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει.
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.
Χο. οὔτε βουλόμεσθα μῆτερ σ' οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶν δ' ἀποτροπὴν λαβεῖν.
τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε, καὶ τέκνοις σέθεν.
καὶ πόλει. φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῇ τε, καὶ φθιτοῖς χέεσθαι, πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν δαρεῖον, ὅν περ φὴς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην.
ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε, γαίᾳ κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι, πρευμενῶς παρῄνεσα.
εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.
Ἀτ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶν δ' ἐνυπνίων κριτὴς,
παιδὶ, καὶ δόμοις, τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὲ τὰ χρηστά. ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι.
πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθεν φίλοις.

αὐτ᾽ ἂν ἐς οἴκους μόλωμεν, κεῖνα δ᾽ ἐκμαθεῖν θέλω.
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός.
χο τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος ἡλίου φθινασμάτων.
ἄτ ἀλλὰ μὴν ἵμειρ᾽ ἐμὸς παῖς, τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.
χο πᾶσα γένοιτ᾽ ἂν ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
ἄτ ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπληθεία στρατοῦ.
χο καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρξας πολλὰ δὴ μήδους κακά.
ἄτ καὶ τί πρὸς τούτοις πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις,
χο ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστιν αὐτοῖς θησαυρὸς χθονός.
ἄτ πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς αὐτοῖς πρέπει.
χο οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες σαγαί.
ἄτ τίς δὲ ποιμάντωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ·
χο οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ᾽ ὑπήκοοι.
ἄτ πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας.
χο ὥστε δαρείου πολλαιώτε, καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ἄτ δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.
χο ἀλλ᾽ ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ᾽ εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον.
τοῦδε γὰρ δρόμημα φωτὸς περσικὸν πρέπει μαθεῖν.
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.
ἄγ ὦ γῆς ἁπάσης ἀσιάτιδος πολίσματα.
ὦ περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν.
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ δὲ περσῶν ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι· κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά.
ὅμως δ᾽ ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος πέρσαι.
πέρσαι, στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.
ἄνια, ἄνια, κακὰ λυπηρὰ, λυπηρά.
νεόκοτα, καὶ δάϊα. αἶ αἶ
διαίνεσθαι πέρσαι τόδ᾽ ἄχος κλύοντες.
ἄγ ὡς πάντ᾽ ἐστ᾽ ἐκεῖνα διαπεπραγμένα.

κἀυτὸς δ᾽ ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.
χο ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη.
γηραιοῖς ἀκούειν τόδε πῆμ᾽ ἄελπτον.
ἄγγ καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων.
πέρσαι, φράσαιμ᾽ ἂν οἷ᾽ ἐπορσύνθη κακά.
χο ὀτοτοτοῖ μάταν
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
γῆς ἀπ᾽ ἀσιάδος ἦλθ᾽ ἐπ᾽ αἶαν.
δίαν ἑλλάδα χώραν
ἄγ πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων.
σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
χο ὀτοτοτοῖ φίλων ἁλίδονα σώματα
πολυβαφῆ κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν
ἄγ οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ᾽ ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς
χο ἴυζε ἄποτμον βοὰν δυσαιανῆ πέρσαις
δαΐοις, ὡς πάντα παγκάκως
ἔθεσαν, αἶ αἶ στρατοῦ φθαρέντος.
ἄγ ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα σαλαμῖνος κλύειν.
φεῦ τῶν ἀθηνῶν, ὡς στένω μεμνημένος.
στυγναὶ δ᾽ ἀθᾶναι δαΐοις μεμνῆσθαί τοι πάρα.
ὡς πολλὰς περσίδων μάταν.
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ᾽ ἀνάνδρους
ἄτ σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη.
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά.
τὸ μὴ τελέξαι, μή τ᾽ ἐρωτῆσαι πάθη.
" ὅμως δ᾽ ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
" θεῶν διδόντων· πᾶν δ᾽ ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστὰς, κεἰ στένοις κακοῖς ὅμως.

τίς οὐ τέθνηκεν; τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς, ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.
ἄγ. ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε, καὶ φάος βλέπει.
ἄτ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασι φάος μέγα.
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται σιληνιῶν.
χὠ χιλίαρχος δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.
τενάγων τ' ἄριστος βακτρίων ἰθαγενὴς.
θαλασσόπληκτον νῆσον αἴαντος πολεῖ.
λίλαιος ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα,
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα,
πηγαῖς τε νείλου γειτόνων αἰγυπτίου,
ἀρκτεὺς, ἀδεύης, καὶ φρεσσεύης τρίτος,
καὶ φαρνοῦχος οἵδε νεὼς ἐκ μιᾶς πέσον.
χρυσεὺς μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.
πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.
ἔτεγγ' ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.
καὶ μάγος ἄραβος, ἀρτάμης τε βάκτριος.
σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
ἄμιστρις ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς ἀριόμαρδος σάρδεσι
πένθος παρασχὼν σεισάμης, ὁ μύσιος
θάρυβις τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγὸς γένος λυρναῖος εὐειδὴς ἀνήρ.
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς.

Συέννεσίς τε πρῶτος ἐς εὐψυχίαν.
κιλίκων ἄπαρχος εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
ἄτ. αἰαῖ κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε.
αἴσχη τε πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν.
πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν ἑλληνίδων.
ὥστ' ἀξιῶσαι περσικῷ στρατεύματι.
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
ἄγ. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρων
ναυσὶ κρατῆσαι· καὶ γὰρ ἕλλησι μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς, ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν δεκὰς δ' ἦν τῶν δὲ χωρὶς ἔκκριτος.
ξέρξῃ δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει.
ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτὰ θ' ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ.
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν.
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ
ἄτ. θεοὶ πόλιν σώζουσι παλλάδος θεᾶς
ἄγ. ἔστ' ἄρ' ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις.
ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ἄτ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς, τίς ἦν φράσον.
τίνες κατῆρξαν πότερον ἕλληνες μάχης.
ἢ παῖς ἐμὸς πλήθει καταυχήσας νεῶν.
ἄγ. ἦρξε μὲν ὦ δέσποινα τοῦ παντὸς κακοῦ,
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ ἕλλην ἐξ ἀθηναίων στρατοῦ.

ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ ξέρξῃ τάδε.
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας
ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
νεῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε.
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον.
πᾶσι προφωνεῖ τόνδε ναυάρχαις λόγον.
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ.
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισίν.
ἔκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιρρόθους.
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον αἴαντος πέριξ.
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶ κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ' ἔλεξε. κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός.
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνον ἐπορσύνοντο, ναύτης τ' ἀνὴρ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ,
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης,
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς.
πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν.
ναῶν ἄνακτες, πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει. κοὐ μάλ' ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.

ἐπεί γε

ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν. οὐ γὰρ ὡς ἐν φυγῇ
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν ἕλληνες τότε.
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
σάλπιγξ δ' ἀυτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
ἐπεὶ δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει. καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν. ὦ παῖδες ἑλλήνων ἴτε.
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
θήκας τε προγόνων. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε. κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν. ἦρξε δ' ἐμβολῆς ἑλληνικὴ
ναῦς. κἀποθραύει πάντα φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ'. ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνε δόρυ.
τὰ πρῶτα μὲν νυν ῥεῦμα περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν. ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις

παίοντ' ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.
ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως,
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν. θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν.
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν, χοιράδες τ' ἐπλήθυον.
φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο.
ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασί τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασι κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδ' ἂν ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσοῦτ' ἀριθμὸν ἀνθρώπων θανεῖν.
ἄτ. αἰαῖ κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγε μέγα.
πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
ἀγ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακῶν
τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους.
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.
ἄτ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη.
λέξον τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ,
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν εἰς τὰ μάσονα.
ἀγ. περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν.
ψυχήν τ' ἄριστοι καὶ εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς.
αὐτοῦ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
ἄτ. οἱ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς φίλοι.

ποίῳ μόρῳ τούσδε φῂς ὀλωλέναι.
ἀγ. νῆσός τις ἔστι πρόσθεν σαλαμῖνος τόπων
βαιὰ δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο
κτείνοιεν εὐχείρωτον ἑλλήνων στρατόν.
φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων.
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν, ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος ἕλλησι μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον, ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο, πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο τοξικῆς δ' ἀπὸ
θώμιγγος, ἰοὶ προσπίπτοντες ὤλλυσαν.
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεωκοποῦσι, δυστήνων μέλη.
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
ξέρξης δ' ἀνῴμωξε κακῶν ὁρῶν βάθος.
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελασγίας ἁλός.
ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγὺ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι
ἵησ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ, τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθεν συμφορὰν πάρα στένειν.
ἄτ. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
πέρσας. πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν ἀθηνῶν ηὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσε.

ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.
σὺ δ' εἰπὲ ναῶν, αἳ πεφεύγασι μόρον.
ποῦ τάσδ' ἔλιπες, οἶσθα σημῆναι τορῶς.
ἀγγ. ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην.
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
διεκπερῶμεν, ἔς τε φωκίων χθόνα.
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ.
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιΐδος πέδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλις μ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ', ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψῃ τε λιμῷ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον.
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄρος.
Ἠδωνὶ δ' αἶαν, νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς,
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσι δὲ πᾶν
ῥέεθρον στρυμόνος ἁγνοῦ. θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότ' ηὔχετο.
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε, προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο.
στρατός, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χ' ὅστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί.

πίπτον τ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι,
ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξε βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἀτυχον σωτηρίας
Θρῄκην περάσαντες, μόλις πολλῷ πόνῳ.
ἥκουσιν ἐκφυγόντες οὐ πολλοί τινες
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν. ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων,
κακῶν· ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψε θεός.
χο ὦ δυσπόνητε δαῖμον ὡς ἄγαν βαρὺς
ποδοῖν ἐνήλλου, παντὶ Περσικῷ γένει.
ἄτ οἲ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ.
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων.
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσε φάτις
ὑμῶν θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω.
ἔπειτα γῇ τε, καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπεξειργασμένως
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλει
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ δὲ τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖς τὰ πιστὰ φέρειν βουλεύματα.
καὶ παῖδ' ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ.
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους
μή κ' ἔτι πρὸς κακοῖσι προσθῆτε κακόν.
χο ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας,
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων.

πένθει συνδρῷ κατέκρυψας
πολλαὶ δ᾽ ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι, διὰ μυδαλέοις
δάκρυσι κόλπους τέγγουσ᾽ ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ᾽ ἁβρογόοι περσίδες ἀνδρῶν.
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτι συζυγίαν.
λέκτρων εὐνὰς ἁβροχίτωνας
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.
νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει.
γαῖ᾽ ἀσίας ἐκκενουμένα.
ξέρξης μὲν γὰρ ἄγαγε ποποῖ.
ξέρξης δ᾽ ἀπώλεσε τοτοῖ.
ξέρξης δὲ πάντ᾽ ἐπέσπε δυσφρόνως.
βαρίδεσσι ποντίαις, τίποτε δαρεῖος μὲν οὕτω
τότ᾽ ἀβλαβὴς ἐπῆν τόξαρχος πολίταις
σουσίδαις φίλος ἄκτωρ. πεζούς τε καὶ θαλασσίους
αἱ δ᾽ ὁμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ.
νᾶες δ᾽ ἀπώλεσαν τοτοῖ.
νᾶες πανωλεθρίοισιν ἐμβολαῖς
διὰ δ᾽ ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ᾽ ἐκφυγεῖν.
ἄνακτ᾽ αὐτὸν ὡς ἀκούομεν θρῄκης ἀμπεδιήρεις
δυσχειμέρους τε κελεύθους.
τοὶ δ᾽ ἄρα πρωτόμοροι φεῦ.
ληφθέντες πρὸς ἀνάγκαν ἠὲ
ἀκτὰς ἀμφὶ κυχρείας, ὀᾶ
σύρε καὶ δαντάζευ βαρὺ δ᾽

ἀμβόασον οὐράνι᾽ ἄχη ὀᾶ.
τεῖνε δὲ δυσβάυκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδὰν
γναμπτόμενοι ἁλὶ δεινᾷ φεῦ.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων ἠέ.
παίδων τᾶς ἀμιάντου ὀᾶ.
πενθεῖ δ᾽ ἄνδρα δόμος στερηθείς.
τοκῆες δ᾽ ἄπαιδες ἔρρανται
δαιμόνι᾽ ἄχη ὀᾶ ὀδυρόμενοι γέροντες.
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος τοὶ δ᾽ ἀνὰ γᾶν ἀσίαν δὴν
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται οὐκέτι
δασμοφοροῦσι δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις.
οὔτ᾽ ἐς γᾶν προσπίτνοντες
ἄρξονται, βασίλεια γὰρ διόλωλεν ἰσχύς
οὐδ᾽ ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
ἐν φυλακαῖς. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ᾽ ἄρουρα. αἴαντος περικλύστα
νᾶσος, ἔχει τὰ περσῶν.
ἀντ φίλοι κακῶν μὲν, ὥς τις ἔμπορος κυρεῖ.
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων,
κακῶν ἐπέλθῃ πάντα δειμαίνειν φιλεῖ.
ὅταν δ᾽ ὁ δαίμων εὐροῇ. πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον᾽ οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα.
ἐν ὄμμασι τ᾽ ἀνταῖα, φαίνεται θεῶν.
βοᾷ δ᾽ ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ᾽ ἄνευ ὀχημάτων,
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν.
ἔστειλα τῷ παιδὸς πατρὶ προσμενεῖς χοὰς

φέρουσ᾽ ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.
βοός τ᾽ ἀφ᾽ ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα.
τῆς τ᾽ ἀνθεμουργοῦ στάγμα παμφαὲς μέλι
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα.
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο,
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.
τῆς τ᾽ αἰὲν ἐν φίλοισι θαλλούσης βίον,
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτὰ παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ᾽ ὦ φίλοι χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖσθε, τόνδε δαίμονα.
δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ᾽ ἐγώ.
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.
Χο βασίλεια γύναι πρέσβυς πέρσαις
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς
ἡμεῖς δ᾽ ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ
γῆ τε, καὶ ἑρμῆ βασιλεῦ τ᾽ ἐνέρων
πέμψατ᾽ ἔνερθεν ψυχὰν ἐς φάος.
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρσαις εἴπη.
ἦ ῥ᾽ ἀΐει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάρβαρα σαφηνῆ ἱέντος τὰ παναίολ᾽ αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα,
παντάλαιν᾽ ἄχη διαβοάσω
νέρθεν ἆρα κλύει μου.
ἀλλὰ σύ μοι γᾶ τε καὶ ἄλλοι
χθονίων δαίμονα μεγαλαυχῆ
ἰόντ᾽ αἰνέσατ᾽ ἐκ δόμων, περσᾶν σουσιγενῆ,

θεὸν πέμπετε δ᾽ ἄνω οἷον οὔπω
περσὶς αἶ᾽ ἐκάλυψεν ἦ φίλος.
ἦ φίλος ἀνὴρ, ἦ φίλος ὄχθος τάφου.
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη
αἰδωνεὺς δ᾽ ἀναπομπὸς
ἀνίη δαρεῖον οἷον ἄνακτα δαριὰν, ἠέ.
οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ᾽ ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις
θεομήστωρ δ᾽ ἐκικλήσκετο πέρσαις, θεομήστωρ
δ᾽ ἔσκεν ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει ἠέ.
βαλλὴν ἀρχαῖος βαλλὴν ἴθι ἱκοῦ
ἔλθ᾽ ἐπ᾽ ἄκρον κόρυμβον ὄχθου κροκόβαπτον
ποδὸς εὔμαριν ἀείρων
βασιλείου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων
βάσκε πάτερ ἄκακε δαριὰν οἷ
ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ᾽ ἄχη—
δέσποτα δεσπότου φάνηθι
στυγία γὰρ ἐπαχλὺς τὶς πεπόταται
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ᾽ ἀπόλωλε.
— βάσκε πάτερ ἄκακε δαριὰν οἷ αἶ αἶ αἶ.
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανὼν
τί τάδε δυνάστα δυνάστα
περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διάγοιεν δ᾽ ἁμαρτία
πάσᾳ γᾷ τᾷδε, ἐξέφθινθ᾽ αἱ τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες ἄναες.
Δα ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ᾽ ἥβης ἐμῆς
πέρσαι γεραιοὶ τίνα πόλις πονεῖ πόνον
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
λεύσσων δ᾽ ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου,
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.

ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου.
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ' ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον.
ἄλλως τε πάντως χοἰ κατὰ χθόνιοι θεοὶ.
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω. τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί ἐστι πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν.

χο σέβομαι μὲν προσιδέσθαι
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι.
σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

δα ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος
μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων.
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

χο δέομαι μὲν χαρίσασθαι.
δέομαι δ' ἀντία φάσθαι
λέξας δύσλεκτα φίλοισι.

δα ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιόν σοι φρενῶν ἀνθίσταται
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ' εὐγενὲς γύναι.
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων. σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἀντύχοι βροτοῖς
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς ὁ μάσσων βίος ἢν ταθῇ πρόσω

ατ ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὃς ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες.
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
πάντα γὰρ δαρεῖ' ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ
διαπεπόρθηται τὰ τῶν περσῶν πράγμαθ' ὡς εἰπεῖν ἔπος

δα τίνι τρόπῳ λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

ατ οὐδαμῶς. ἀλλ' ἀμφ' ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.
δα τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.
ατ θούριος ξέρξης κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
δα πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανε τάλας
ατ ἀμφότερα διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.
δα πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσε περᾶν.
ατ μηχαναῖς ἔζευξεν ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
δα καὶ τόδ' ἐξέπραξεν ὥστε βόσπορον κλῇσαι μέγαν.
ατ ὧδ' ἔχει, γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.
δα φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ατ ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσε κακόν.
δα καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε.
ατ ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς, πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
δα ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί.
ατ πρὸς τάδ' ὡς σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
δα ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ατ βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐδέ τις γέρων.
δα ὦ μέλεος. οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.
ατ μονάδα δὲ ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα.
δα πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾷ ἔστι τις σωτηρία;
ατ ἄσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν
δα καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε τοῦτ' ἐτήτυμον
ατ ναὶ λόγος κρατεῖ σαφηνὴς, τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις.
δα φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
ζεὺς ἐπέσκηψε τελευτὴν θεσφάτων, ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς χὠ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσε νέῳ θράσει.
ὅς τις ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν

ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα βόσπορον ῥόον θεοῦ.
καὶ πόρον μετερρύθμιζε καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσε πολλῷ στρατῷ.
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ᾽ οὐκ ἀβουλίᾳ
καὶ ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ᾽ οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ᾽ ἐμόν. δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόρος.
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
ἄτ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσι διδάσκεται
θούριος ξέρξης. λέγουσι δ᾽ ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ᾽ ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν. πατρῷον δ᾽ ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ᾽ ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ᾽ ἐβούλευσε κέλευθον καὶ στράτευμ᾽ ἐφ᾽ ἑλλάδα.
δα. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον ἀεὶ μνηστὸν οἷον οὐδέπω.
τόδ᾽ ἄστυ σούσων ἐξεκείνωσε πεσόν.
ἐξ ὅτε τι μὴν ζεὺς ἄναξ τήνδ᾽ ὤπασεν
ἓν᾽ ἄνδρα πάσης ἀσίδος μηλοτρόφου.
ταγεῖν ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
ἄλλος δ᾽ ἐκείνου παῖς τόδ᾽ ἤνυσεν ἔργον.
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.
τρίτος δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ κῦρος εὐδαίμων ἀνήρ.
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.
λυδῶν δὲ λαὸν καὶ φρυγῶν ἐκτήσατο.
ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασε βίᾳ.
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ μάρδος ἦρξεν αἰσχύνη πάτρᾳ
θρόνοισί τ᾽ ἀρχαίοισι. τὸν δὲ σὺν δόλῳ,

ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις.
ξὺν ἀνδράσι φίλοισιν, οἷς τόδ᾽ ἦν χρέος.
ἕκτος δὲ μάραφις, ἕβδομος τ᾽ ἀρταφρένης
κἀγὼ δ᾽ ἔκυρσα πάλλον τοῦ πρὶν ἤθελον.
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
ἀλλ᾽ οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
ξέρξης δ᾽ ἐμὸς παῖς νέος ὢν νέα φρονεῖ,
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ᾽ ἴσθ᾽ ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ᾽ ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ᾽ ἔρξαντες τόσα.
χο. τί οὖν ἄναξ δαρεῖε ποῖ καταστρέφεις.
λόγων τελευτὴν πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα περσικὸς λαός
δα. εἰ μὴ στρατεύοισθ᾽ ἐς τὸν ἑλλήνων τόπον.
μηδ᾽ εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
χο. πῶς τοῦτ᾽ ἔλεξας τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ
δα. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
χο. ἀλλ᾽ εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἄρομεν στόλον.
δα. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὁ μείνας νῦν ἐν ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
χο. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν ἕλλης πορθμὸν εὐρώπης ἄπο.
δα. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα, συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν τὰ δ᾽ οὔ.
κεἴπερ τάδ᾽ ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσι πεπεισμένος.
μίμνουσι δ᾽ ἔνθα πεδίον ἀσωπὸς ῥοαῖς

ἄρδει φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ᾐδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄιστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς πράξαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν· ἀλλ' ἔτ' ἐκπαιδεύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν·
" ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα δεῖ φρονεῖν·
" ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
" Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
" φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ' ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι

στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράυνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ' ἐν κακοῖς ὅμως,
ψυχὴν διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
" ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

Χο. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

Ατ. ὦ δαῖμον, ὥς με πολλὰ εἰσέρχεται κακὰ
ἄλγη· μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν ἐμῷ παιδὶ πειράσωμαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

Χο. ὦ πόποι, ἦ μεγάλης ἀγαθᾶς τε
πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
εὖτ' ὁ γηραιὸς πανταρκὴς ἀκάκης ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος Δαρεῖος ἆρχε χώρας.
πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
στρατιᾶς ἀποφαινόμεθ', ἠδὲ νόμιμα
τὰ πύργινα πάντ' ἐπηύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς
εὖ πράσσοντας ἄγον ἐς οἴκους.
ὅσσας δ' εἷλε πόλεις, πόρον
οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο, οὐδ'
ἀφ' ἑστίας συθείς, οἷαι Στρυμονίου
πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρηϊκίων ἐπαύλων. λίμνας τ' ἔκτοθεν αἳ

κατὰ χέρσον ἐληλάμεναι περὶ πύργον
τάς τ' ἄνακτος ἄϊον· ἕλλας ἀμφὶ πόρον
πλατὺν ἐχόμεναι· μυχία τε προποντὶς
καὶ στόμα πόντου, νᾶσοί θ' αἳ κατὰ πρῶν'
ἅλιον περίκλυστοι. τᾷδε γᾷ προσήμεναι
οἷα λέσβος ἐλαιόφυτός τε σάμος
χίος ἠδὲ πάρος νάξος μύκονος
τήνῳ τε συνάπτουσ' ἄνδρος ἀγχιγείτων.
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους
λῆμνον ἰκάρου θ' ἕδος. καὶ ῥόδον, ἠδὲ κνίδον
κυπρίας τε πόλεις πάφον ἠδὲ σόλους
σαλαμῖνά τε τῆς νῦν ματρόπολις
τῶν δ' αἰτία στεναγμάτων
καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον,
ἰόνιον πολυάνδρους ἑλλήνων ἐκράτυνε.
σφετέραις φρεσίν· ἀκάμαντος δὲ παρῆν,
σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων, παμμίκτων τ'
ἐπικούρων νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα.
τάδ' ἦν ἂν φέρομεν πολέμοισι δαμαθέντες
μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισι.

ξέρ ἰὼ δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας τῆσδε κυρήσας
ἀτεκμαρτοτάτης· ὡς ὠμοφρόνως δαίμων
ἐνέβη περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων.
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη, τήνδ'
ἡλικίαν εἰσιδόντ' ἀστῶν· εἴθ' ὤφελε ζεῦ
κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν οἰχομένων, θανάτου
κατὰ μοῖρα καλύψαι

χο ὀτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς καὶ περσονόμου
τιμῆς μεγάλης κόσμου τ' ἀνδρῶν οὓς νῦν δαίμων
ἐπέκειρε· γαῖα δ' αἰάζει τ' ἂν ἐγγαίαν ἥβαν.

ξέρσα

ξέρσα κταμένων ἄδου
σάκτορι περσᾶν· ἀδαγβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
τοξοδάμαντες πάνυ γὰρ φύστις
μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται

ξέρ αἲ αἲ κεδνᾶς ἀλκῆς

χο ἀσία δὲ χθὼν βασιλεῦ γαίας αἰνῶς
αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται

ξέρ ὅδ' ἐγὼν οἰ οἰ αἰακτὸς μέλεος γέννα
γᾷ τε πατρῴᾳ κακὸν ἆρ' ἐγενόμην

χο πρὸ φθόγγου σοι νόστου, τὰν κακοφάτιδα βοὰν,
κακομέλετον ἰὰν, μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

ξέρ ἵετ' αἰανὴν καὶ πανόδυρτον δύσθροον αὐδὰν
δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί

ἥσω τοι καὶ πανόδυρτον λαοπαθῆ σεβίζων,
ἁλίτυπά τε βάρη, πόλεως γέννας πενθητῆρος.
κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρύδακρυν· ἰάνων γὰρ
ἀπηῦρα, ἰάνων ναύφρακτος ἄρης ἑτεραλκὴς
νυχίαν πλάκα κερσάμενος δυσδαίμονά τ' ἀκτάν

ξέρ οἰ οἰ οἰ βόα καὶ πάντ' ἐκ πεύθου.

χο ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, ποῦ δέ σοι παραστάται
οἷος ἦν φαρανδάκης σούσας, πελάγων.
καὶ δοτάμας ἠδ' ἀγαβάτας ψάμμις
σουσισκάνης τ' ἀκβάτανα λιπών

ξέρ ὀλοοὺς ἀπέλιπον τυρίας
ἐκ ναὸς ἔρροντας. ἐπ' ἀκταῖς σαλαμινιῆσι
στυφέλω θανόντας ἐπ' ἀκταῖς

χο οἰ οἰ οἰ ποῦ σοι φαρνοῦχος
κἀριόμαρδός τ' ἀγαθὸς ποῦ δίσβαλκις ἢ λιλαίατας

ποῦ δὲ σευάκης ἄναξ ἢ λίλαιος εὐπάτωρ
μέμφις, θάρυβις καὶ μασίστρης
ἀρτεμβάρης τ᾽ ἠδ᾽ ὑσταίχμας. τάδε σ᾽ ἐπανέρομαι.
ξέρ ἰὼ ἰώ μοι μοι τὰς ὠγυγίας κατιδόντες
στυγνὰς ἀθάνας πάντες ἑνὶ πιτύλῳ
ἒ ἒ ἒ τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
χο ἦ καὶ τὸν περσῶν αὐτὸν τὸν πιστὸν
πάντ᾽ ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστὰν
βατανώχου, παῖδ᾽ ἄλπιστον τοῦ σησαμάτου
μεγαβάτα πάρθον τε μέγαν τ᾽ οἰοβάρην τ᾽
ἔλιπες ἔλιπες ὢ ὢ δαΐων. πέρσαις ἀγαυοῖς
κακὰ πρὸς κακοῖς λέγεις.
ξέρ ἴυγγά μοι δῆτ᾽ ἀγαθῶν ἑτέρων ὑπομιμνήσκεις
ἄλαστα στυγνὰ πρὸ κακὰ λέγων.
βοᾷ βοᾷ μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.
χο καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν. μάρδων ἀνδρῶν μυ-
ξάνθην ἄρειον τ᾽ ἀγχάρην (ριόνταρχον
δίαιξίν τ᾽ ἠδ᾽ ἀρσάκην ἱππιάνακτας.
κηγδαγάταν, καὶ λυθίμναν
τόλμον αἰχμῆς ἀκόρεστον.
ξέρ ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν ὄπισθεν δ᾽ ἑπόμενοι. βεβᾶσι γὰρ οἳ-
βεβᾶσιν, οἰνώνυμοι. (τοῦ ἀγρόται στρατοῦ
χο ἰὴ ἰὴ ἰὴ ἰὴ ἰὴ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ
ἰὼ ἰὼ ἴδετ᾽ ἄελπτον κακὸν
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄτα.
ξέρ πεπλήγμεθ᾽ οἵαι δι᾽ αἰῶνος τύχαι.
πεπλήγμεθ᾽ ἄδηλα γὰρ νέα νέα δύα δύα
ἰαόνων ναυβατᾶν κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ περσῶν.
πῶς δ᾽ οὐ στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι

τί δ᾽ οὐκ ὄλωλεν μέγα τὰ περσῶν,
ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
χο ὁρῶ ὁρῶ. ξέρ. βαιά γ᾽ ὡς ἀπὸ πολλῶν
ἐπαύρισμα θ᾽ ἀρωγῶν χο. ἰαόνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;
ξέρ ἀγανόρειος. κατεῖδον δὲ πῆμ᾽ ἄελπτον,
χο τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;
ξέρ πέπλον δ᾽ ἐπέρρηξ᾽ ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
χο παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.
ξέρ καὶ πλέον ἢ παπαῖ.
χο δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ
λυπρὰ χαρίσματα δ᾽ ἐχθροῖς.
καὶ σθένος γ᾽ ἐκολούθη. ξέρ. γυμνός εἰμι προπομπῶν
χο φίλων ἄταισι ποντίαισι
ξέρ δίαινε δ᾽ αἰκεῖ πῆμα. πρὸς δόμους τ᾽ ἴθι.
χο αἲ αἲ αἲ αἲ δύα δύα. ξέρ. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι
χο δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. ξέρ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς
χο ὀτοτοτοῖ ὀτοτοῖ ξέρ. βαρεῖά γ᾽ ἅδε ἁ συμφορά.
χο οἲ μάλα καὶ τόδ᾽ ἀλγῶ.
ξέρ ἔρεσσ᾽ ἔρεσσε καὶ στέναζ᾽ ἐμὴν χάριν
χο διαίνομαι γοεδνὸς ὤν. ξέρ. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι
χο μέλειν πάρεστι δέσποτα. ξέρ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις.
χο ὀτοτοτοτοῖ. ξέρ. μέλαινα δ᾽ αὖ μεμίξεταί μοι
χο στονόεσσα πλαγά. ξέρ. καὶ στέρν᾽ ἄρασσε κἀπιβόα τὸ
χο ἄνια ἄνια ἄνια. (μύσιον.
ξέρ καί μοι γενείου πέρθεν λευκήρη τρίχα.
χο ἄπριγδ᾽ ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ξέρ ἀύτει δ᾽ ὀξύ. χο. καὶ τάδ᾽ ἔξω.
ξέρ πέπλον δ᾽ ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.
χο ἄνια ἄνια ἄνια.
ξέρ καὶ ψάλλ᾽ ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
χο ἄπριγδ᾽ ἄπριγδα μάλα γοεδνά.

ξέρ διαίνου δ' ὄσσε. χο. τέγγομαί τοι.
ξέρ βοᾷ νυν ἀντίδουπά μοι χο. οἲ οἲ οἲ.
ξέρ αἰακτὸς ἐς δόμους κίε χο. ἰὼ ἰὼ περσὶς αἶα δύσβα (τος
ξέρ ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.
χο ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.
ξέρ γοᾶσθ' ἀβροβάται
χο ἰὼ ἰὼ περσὶς αἶα δύσβατος.
ξέρ ἢ ἢ ἢ τρισκάλμοισιν.
ἢ ἢ ἢ βάρισιν ὀλόμενοι.
χο πέμψω τοῖσι δυσθρόοις γόοις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

α Γαμέμνων εἰς ἴλιον ἀπιὼν, τῇ κλυταιμνήστρᾳ εἰ πορθήσοι τὸ ἴλιον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν ἔφη διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν, ἰδὼν, ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ, τῶν πρεσβυτῶν, ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα. ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται. οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ, καὶ ταλθύβιος παραγίνεται. καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται. εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη. ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον, σὺν τῇ κλυταιμνήστρᾳ. κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ ἀγαμέμνονος, θάνατον. καὶ τὴν ἐξ ὀρέστου μητροκτονίαν. καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται. ὡς ἔκπληξιν ἔχον, καὶ οἶκτον ἱκανόν, ἰδίως δὲ αἰσχύλος τὸν ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ. τὸν δὲ κασάνδρας, σιωπήσας θάνατον. νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξεν. πεποίηκέν τε αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διισχυριζόμενον, περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ. τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει ἰφιγενείας. τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς ὀρέστου ἐξ ἀτρέως, συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα, ἐπὶ ἄρχοντος. φιλοκλέους. ὀλυμπιάδι, εἰκοστῇ ὀγδόῃ. ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος αἰσχύλος. ἀγαμέμνονι. χοηφόροις. εὐμενίσι. Πρωτεῖ. σατυρικῷ. ἐχορήγει ξενοκλῆς, ἀφιδνεύς.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Φύλαξ. χορός. ἄγγελος. κλυταιμνήστρα. ταλθύβιος. κῆρυξ. ἀγαμέμνων. κασάνδρα. αἴγισθος.

Θεράπων ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος. οὐχὶ ὁ ὑπὸ τοῦ αἰγίσθου ταχθεὶς, φύλαξ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εοὺς μὲν αἰτῶ, τῶνδ' ἀπαλλαγὴν
θ πόνων.
φρουρᾶς ἐτείας, μῆκος δ' ἣν κοιμώμενος.
στέγαις ἀτρειδῶν ἄγκαθεν κυνὸς δίκην.
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν.
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα, καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας. ἐμπρέποντας αἰθέρι,
ἀστέρας, ὅτ' ἂν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν,
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον.
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ τροίας φάτιν.
ἁλώσιμόν τε βάξιν. ὧδε γὰρ κρατεῖν.
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσον τ' ἔχω,
εὐνὴν ὀνείροις, οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμήν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ.
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.
ὅτ' ἂν δ' ἀείδειν, ἢ μινύρεσθαι δοκῶ.
ὕπνον τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος.
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων.
οὐχ' ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων.
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός,
ὦ χαῖρε λαμπτήρ, νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν.
πολλῶν ἐν ἄργει τῆσδε συμφορᾶς χάριν. ἰοὺ ἰού.
ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς.

αὐτὴν ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις.
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι.
ἐπορθριάζειν εἴπερ ἰλίου πόλις.
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
αὐτός τ' ἔγωγε, φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ, εὖ πεσόντα θήσομαι.
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα.
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν οἶκος δ' αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι.
σαφέστατ' ἂν λέξειεν ὡς ἑκὼν ἐγὼ,
μαθοῦσιν αὐδῶ. κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.
Χο. δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ πριάμου. μέγας ἀντίδικος
μενέλαος ἄναξ ἠδ' ἀγαμέμνων,
διθρόνου διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος ἀτρειδῶν,
στόλον ἀργείων, χιλιοναύταν. τῆσδ' ἀπὸ χώρας.
ἦραν στρατιῶτιν ἀρωγάν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη.
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις,
ἄλγεσι παιδῶν, ὕπατοι λεχέων. στροφοδινοῦνται.
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι. δεμνιοτήρη.
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
ὕπατος δ' ἀίων ἤτις ἀπόλλων,
ἢ πὰν, ἢ ζεὺς, οἰωνόθροον. γόον ὀξυβόαν.
τῶν δὲ μετοίκων ὑστερόποινον. πέμπει παρὰ βᾶ-
οὕτω δ' ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων (σιν ἐρινύν.
ἐπ' ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
ζεύς. πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς

πολλὰ παλαίσματα, καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου.
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις.
κάμακος θήσων δαναοῖσιν.
τρωσί θ' ὁμοίως ἔστι δ' ὅπῃ νῦν,
ἔστι τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον.
οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων.
οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν.
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες, μίμνομεν ἰσχὺν,
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅτε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων. ἐντὸς ἀνάσσων.
ἰσοπρέσβυς ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ.
τί θ' ὑπέργηρως φυλλάδος ἤδη.
κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς.
στείχει. παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων.
ὄναρ ἡμερόφατον ἀλαίνει. σὺ δὲ τυνδάρεω
θύγατερ βασίλεια κλυταιμνήστρα.
τί χρέος, τί νέον, τί δ' ἐπαισθομένη, τίνος ἀγγελίας.
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς.
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων. ὑπάτων χθονίων.
τῶν τ' οὐρανίων. τῶν τ' ἀγοραίων. βωμοὶ δώροις φλέγονται
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης. λαμπὰς ἀνίσχει.
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ.
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις. (τόν.
πελανῷ μυχόθεν βασιλείῳ. τούτων λέξ' ὅτι καὶ δυνα
καὶ θέμις αἰνεῖν, παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης.
ἣ νῦν ὅτε κακόφρων τελέθει.
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν, ἀγανὰ φαίνεις.

ἐλπὶς ἀμυνεῖ. φροντίδ' ἄπληστον.
τὰν θυμοφθόρον λύπης φρένα.
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος. αἴσιον ἀνδρῶν.
ἐκτελέων ἔτι γὰρ, θεόθεν καταπνείει.
πειθὼ μολπάν. ἀλκὰν σύμφυτος αἰών.
ὅπως ἀχαιῶν, δίθρονον κράτος ἑλλάδος ἥβαν.
ξύμφρονα ταγὰν. πέμπει σὺν δορὶ δίκας πρά
θούριος ὄρνις, τευκρίδ' ἐπ' αἶαν. (κτορι.
οἰωνῶν βασιλεὺς, βασιλεῦσι νεῶν ὁ κελαινὸς
ὅ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς φανέντες ἴκταρ μελάθρων.
χερὸς ἐκ δοριπάλτου. παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν.
βοσκόμενοι λαγίναν. ἐρικύματα φέρματι γέν-
βλαβέντα λοισθίων δρόμων. (ναν,
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν, δύο
λήμασι δισσοὺς, ἀτρείδας μαχίμους.
ἐδάη λαγοδαίτας πομποὺς τ' ἀρχάς.
οὕτω δ' εἶπε τεράζων, χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ,
πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος. πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ.
μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. οἷον μή τις ἄτα
θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα τροίας.
στρατωθὲν οἴκῳ γὰρ ἐπί, φθόνος ἄρτεμις ἁγνά.
πτανοῖσι κυσὶ πατρός. αὐτότοκον πρὸ λόχου.
μογερὰν πτῶκα θυομένοισιν. στυγεῖ δὲ δεῖπνον
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ τὸ δ' εὖ νικάτω. (αἰετῶν
τόσον περ εὔφρων καλὰ
δρόσοισιν ἀέπτοις μαλερῶν ὄντων.
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά.

τούτων αἰτεῖ, ξύμβολα κρᾶναι.
δεξιὰ μὲν κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν,
ἰήιον δὲ καλέω παιᾶνα μή τινας ἀντιπνόους.
δαναοῖς χρονίας ἐχενηΐδας ἀπλοίας τεύξῃ.
σπευδομένα θυσίαν. ἑτέραν ἄνομόν τιν' ἄδαιτον.
νεικέων τέκτονα σύμφυτον οὐ δεισήνορα. μίμνει γὰρ
φοβερὰ παλίνορτος. οἰκονόμος δολία.
μνάμων μῆνις τεκνόποινος. τοιάδε κάλχας ξὺν
μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν.
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων. ὁδίων οἴκοις βασιλείοις.
τοῖς δ' ὁμόφρονον. αἴλινον αἴλινον εἰπὲ τὸ δ'
εὖ νικάτω
ζεὺς ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ τῷ φίλον κεκλη-
μένῳ.
τοῦτόν νιν προσεννέπω. οὐκ ἔχω προσεικάσαι.
πάντ' ἐπισταθμώμενος. πλὴν διὸς εἰ τόδε μάταν.
ἀπὸ φροντίδος ἄχθος. χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
οὐδ' ὅστις πάροιθεν, ἦν μέγας
παμμάχῳ θράσει βρύων. οὐδὲν λέξαι πρὶν ὤν,
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος οἴχεται τυχών,
ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων,
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
σαντα. τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος.
καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δὲ που χάρις βιαίως. σέλμα σεμνὸν ἡ-
μένων.
καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς. νεῶν ἀχαιϊκῶν.
μάντιν οὔτινα ψέγων ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων.
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' ἀχαιϊκὸς λεώς.

χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόθοις ἐν αὐλίδος
πνοαὶ δ' ἀπὸ στρυμόνος μολοῦσαι (τόποις.
κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι. βροτῶν ἄλαι.
ναῶν καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς παλιμμήκη χρό
νον τιθεῖσαι.
τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος ἀργείων. ἐπεὶ δὲ καὶ
πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ βριθύτερον πρόμοισιν.
μάντις ἔκλαγξε προφέρων, ἄρτεμιν ὥστε χθό-
να βάκτροις.
ἐπικρούσαντας ἀτρείδας. δάκρυ μὴ κατασχεῖν.
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν.
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι βαρεῖα δ' εἰ
τέκνον δαΐξω δόμων ἄγαλμα. μιαίνων παρ-
θενοσφάγοισιν.
ῥείθροις πατρῴοις χέρας. βωμοῦ πέλας τί τῶνδ'
κακῶν τί πῶς λιπόναυς τε γένωμαι. (ἄνευ.
ξυμμαχίας ἁμαρτών. παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ. περιόργως ἐπιθυμεῖν.
θέμις εὖ γὰρ εἴη. ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον,
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν.
ἄναγνον ἀνίερον τόθεν. τὸ παντότολμον φρονεῖν
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις (μετέγνω.
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ, γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποί
νων πολέμων ἀρωγάν. καὶ προτέλεια ναῶν.
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους.
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειον. ἔθεντο φιλόμα-
χοι βραβῆς
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν. δίκαν χιμαί
ρας ὕπερθε βωμοῦ.

πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ.
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην στόματός τε καλλιπρώ-
ρου φυλακᾷ κατασχεῖν. φθόγγον ἀραῖον οἴκοις.
βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα.
ἔβαλ' ἕκαστον θυτή ρων ἀπ' ὄμματος βέλει.
φιλοίκτῳ. πρέπουσα θ' ὡς ἐν γραφαῖς προσεννέπειν.
θέλουσ' ἐπεὶ πολλάκις. πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐ-
τραπέζους.
ἔμελψεν ἁγνᾷ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ.
πατρὸς φίλου, τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα
φίλως ἐτίμα.
τὰ δ' ἔνθεν, οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐννέπω,
τέχναι δὲ κάλχαντος, οὐκ ἄκραντοι.
δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν, ἐπιρρέπει
τὸ μέλλον. τὸ δὲ, προκλύειν.
ἐπιγένοιτ' ἂν κλύοις προχαιρέτω. ἴσον δὲ τῷ
τορὸν γὰρ ἥξει. σύνορθον αὐταῖς (προστένειν.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπρα-
ξις ὡς θέλει τό δ' ἄγχιστον ἀπίας γαίας μονό-
φρουρον ἕρκος.
ἀγ. ἥκω σεβίζων σὸν κλυταιμνήστρα κράτος.
δίκη γὰρ ἐστὶ φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν.
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς
κλύοιμ' ἂν εὔφρων, οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.
κλ. εὐάγγελος μὲν ὥσπερ ἡ παροιμία
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
ἀγ. πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.

πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν ἀργεῖοι πόλιν.
κλ. πῶς φῂς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ἀγγ. τροίαν ἀχαιῶν οὖσαν; ἦ τορῶς λέγω.
κλ. χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ἀγγ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμασι κατηγορεῖ.
κλ. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ,
ἀγγ. ἔστιν, τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ,
κλ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
ἀγγ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
κλ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ἀγγ. παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας;
κλ. ποίου χρόνου δὲ, καὶ πεπόρθηται πόλις.
ἀγγ. τῆς νῦν τεκούσης. φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
κλ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος.
ἀγγ. ἥφαιστος ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν, δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς
ἔπεμπεν. ἴδη μὲν πρὸς ἑρμαῖον λέπας.
λήμνου. μέγαν δὲ φανὸν, ἐκ νήσου τρίτον.
ἄθωον αἶπος ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰχθὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν,
πεύκη. τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος.
σέλας παραγγείλασα μακίστου σκοπάς.
ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ,
νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος.
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' εὐρίπου ῥοὰς
μεταπίου φύλαξι, σημαίνει μολόν
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω.
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη.

ὑπερθοροῦσα παιδίον ὠποῦ δίκην.
φαιδρᾶς σελήνης πρὸς κιθαιρῶνος λέπας.
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός,
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο.
φρουρᾶ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων.
λίμνην δ' ὑπὲρ γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος.
ὄρος τ' ἐπ' αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον.
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει.
φλογὸς μέγαν πώγωνα καὶ σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτρον πρῶνα ὑπερβάλλειν πρόσω.
φλέγουσαν εἶτ' ἔσκηψεν εἶτ' ἀφίκετο.
ἀραχναῖον αἶπος ἀστυγείτονας σκοπάς.
κἄπειτ' ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος.
πρὶν αἱματηρὸν ἐξ ἀφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι.
χο. ἐγὼ δ' ἐποικτείρω γὰρ οὐ θυμώσομαι.
ἴθ' ὦ τάλαινα τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον.
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καὶ νέον ζυγόν,
κα. ὀτοτοτοτοῖ, ποποῖ δᾶ. ὤπολλον ὤπολλον,
χο. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ λοξίου,
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. κα. ὀτοτο
τοτοῖ ποποῖ δᾶ.
ὤπολλον, ὤπολλον. χο. ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα
τὸν θεὸν καλεῖ.
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοισι παραστατεῖν. κα. ἄπολ
λον ἄπολλον.
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μό-
λις τὸ δεύτερον.
χο. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.

μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν φρενί, κλ. ἄπολ
λον ἄπολλον.
ἀγυιᾶτ᾽ ἀπόλλων ἐμός. ἆ ποῖ ποτ᾽ ἤγαγές με
πρὸς ποίαν στέγην.
χο πρὸς τὴν ἀτρειδῶν, εἰ σὺ μὴ τόδ᾽ ἐννοεῖς
ἐγὼ λέγω σοι καὶ τάδ᾽ οὐκ ἐρεῖς ψύθη. κλ. ἆ ἆ.
μισόθεον μὲν οὖν πολλὰ ξυνίστορα. αὐτόφονα
κακὰ καρτάναι.
ἀνδρὸς σφάγιον καὶ πέδον ῥαντήριον.
χο ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι. ματεύει δ᾽ ὧν ἀνευρήσει φόνον.
κλ μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδε πεπείθομαι.
κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς.
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
χο ἦ μὴν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι.
ἦ μὴν προφήτας δ᾽ οὔτινας ματεύομεν,
κλ ἰὼ πόποι τί ποτε μήδεται. τί τόδε νέον ἄχθος
μέγ᾽ ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. (μέγα,
ἄφερτον φίλοισι. δυσίατον ἀλκὰ
δ᾽ ἑκὰς ἀποστατεῖ. χο. τούτων ἄιδρις εἰμὶ τῶν
μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ᾽ ἔγνων, πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
κλ ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν.
λουτροῖσι φαιδρύνασα, πῶς φράσω τέλος.
τάχος γὰρ τόδ᾽ ἔσται. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
χερὸς ὀρεγομένα. χο. οὔπω ξυνῆκα. νῦν γὰρ
ἐξ αἰνιγμάτων.
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. κλ. ἒ ἒ πα
παῖ παπαῖ.
τί τόδε φαίνεται. ἦ δίκτυόν τί γ᾽ ἅιδου.
ἀλλ᾽ ἄρκυς

ἀλλ᾽ ἄρκυς ἡ ξύνευνος ἡ ξυναιτία.
φόνου στάσις δ᾽ ἀκόρεστος γένει, κατολολυξάτω θύ
ματι λευσίμου
χο ποίαν ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
ἐπορθιάζειν οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφής.
σταγὼν ἅτε καὶ δορία πτώσιμος. ξυνανύτει βίου.
δύντος αὐγαῖς. ταχεῖα δ᾽ ἄτα πέλει.
κα ἆ ἆ ἰδοὺ ἰδού, ἄπεχε τῆς βοὸς.
τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισι. μελαγκέρῳ λαβοῦσα
μηχανήματι.
τύπτει πίτνει δ᾽ ἐν ὕδρῳ τεύχει.
δολοφόνου λέβη τος τύχαν σοι λέγω.
χο οὐ κομπάσαιμ᾽ ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος.
εἶναι. κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις,
βροτοῖς στέλλεται. κακῶν γὰρ διὰ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν φόβον,
φέρουσι μαθεῖν. κα. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας.
κακόποτμοι τύχαι. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ.
πάθος ἐπεγχέασα. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαι
ναν ἤγαγες.
οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ ξυνθανουμένην τί γάρ,
χο φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος ἀμ φὶ δ᾽ αὐτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον οἷά τις ξουθὰ ἀκόρετος βοᾶς φεῦ.
ταλαίναις φρεσὶν ἴτυν ἴτυν στένουσ᾽ ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον. κα. ἰὼ ἰὼ λιγείας. ἀηδόνος μόρον.
περιβάλλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ᾽ αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ.
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

χο. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις. ματαίους δύας
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ'
ὀρθίοις ἐν νόμοις. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ, (ὀρ
κακορρήμονας. κα. ἰὼ γάμοι γάμοι πάριδος ὀλέ-
φίλων. ἰὼ σκαμάνδρου πάτριον ποτόν, (θριοι.
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν' ἠνυτόμαν τροφαῖς.
τί χρῆμα λεύσσω. τίς πόθ' ἥδ' ὁμήγυρις.
στείχει γυναικῶν φάρεσι μελαγχίμοις
πρέπουσα. ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω.
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον.
ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ. τὰς δ' ἐπεικάσας τύχω.
χοὰς φέρουσαν νερτέροις μειλίγμασιν.
οὐδέν ποτ' ἄλλο, καὶ γὰρ ἠλέκτραν δοκῶ.
ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν, ὦ ζεῦ δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
πυλάδη σταθῶμεν ἐκ ποδῶν ὡς ἂν σαφῶς.
μάθω γυναικῶν, ἥτις ἥδε προστροπή,
ἴαλτος ἐκ δόμων ἔβην.
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κόπῳ.
πρέπει. παρηῒ σφοίνια ἀμυγμοῖς.
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλ
πρόστερνοι, στολμοὶ, πέπλων ἀγελάστοις. (γεσι
ξυμφοραῖς πεπληγμένων. τορὸς γὰρ φοῖβος ὀρθό-
δόμων ὀνειρόμαντις ἐξ ὕπνου κότον (θριξ.
πνέων. ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα,
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ.
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.

κριταὶ τῶν δ' ὀνειράτων.
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
νέρθεν περιθύμως. τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν,
τοιάνδε χάριν ἄχαριν. ἀπότροπον κακῶν.
ἰὼ γαῖα. μαῖα. μωμένα μ' ἰάλλει.
δύσθεος γυνά, φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβάλλειν.
τί γὰρ λυτρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ,
ἰὼ πανοιζὺς ἑστία. ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων,
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς δνόφοι καλύπτουσι δόμους.
δεσποτῶν θανάτοισι. σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον.
ἀπόλεμον τὸ πρίν. δι' ὤτων φρενῶν τε,
δαμίας περαῖνον. νῦν ἀφίσταται φοβεῖ
ταιδέτις τὸ δ' εὐτυχεῖν. τὸ δ' ἐν βροτοῖς θεός τε
θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκης. ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει.
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου, μένει χρονίζοντα
ἄχη βρύει
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.
τί τας φόνος πεπηγμένου διαῤῥυδᾶν
διαλγὴς ἄτη. διαφέρει. παναλκεταῖς νόσου βρύειν.
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νὺξ θιγόντι δ' οὔτι νυμφι-
κῶν ἑδωλίων
ἄκος. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ,
βαίνοντες. τὸν χειρομυσῆ φόνον καθαί-
ροντες ἴουσαν ἄτην. ἐμοὶ δ' ἀνάγκην γὰρ ἀμφὶ
πόλιν.
θεοὶ προσήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων,
πατρῴων δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν.
δίκαια καὶ μὴ δίκαια. πρέποντ' ἀρχὰς βίου,

βίαι φερομένων αἰνέσαι πικρῶν φρενῶν,
στυγος κρατούσῃ δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων·
ματαίοισι δεσποτᾶν·
τύχαις κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη.

ηλ δμωαὶ γυναῖκες δωμάτων εὐθήμονες
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ,
πομποί. γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι.
τύμβῳ δὲ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς·
πῶς εὔφρον' εἴπω, πῶς κατεύξομαι πατρί·
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν,
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα,
τῶν δ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ.
χέουσα τόνδε πελανὸν ἐν τύμβῳ πατρὸς,
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος ὡς νόμος βροτοῖς
ἐστ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσι τάδε
στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν.
ἢ σῖγ' ἀτίμως ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα γάποτον λύσιν.
στείχω καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας πάλιν.
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν.
τῆσδ' ἔστε βουλῆς ὦ φίλαι μεταίτιαι.
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν,
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.

χο αἰδουμένη σοι βωμὸν ὡς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γὰρ τὸν ἐκ φρενὸς λόγον,

ηλ λέγοις ἂν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.

χο φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.

ηλ τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω.

χο πρῶτον μὲν αὑτὴν χ' ὅστις αἴγισθον στυγεῖ.

ηλ ἐμοί τε καὶ σοί τ' ἆρ' ἐπεύξομαι τάδε.

χο αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.

ηλ τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ, στάσει.

χο μέμνησ' ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.

ηλ εὖ τοῦτο κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.

χο τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη.

ηλ τί φῶ· δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.

χο ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινὰ,

ηλ πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις.

χο ἁπλῶς τι φράζουσ' ὅστις ἀνταποκτενεῖ,

ηλ καὶ ταῦτα μοὔστιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα,

χο πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

ηλ ἑρμῆ χθόνιε κηρύξας ἐμοὶ,
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχὰς, δωμάτων πατρῴων ἐπισκόπους.
καὶ γαῖαν αὐτὴν ἣ τὰ πάντα τίκτεται.
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,
λέγω καλοῦσα, πάτερ ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ.
φίλον τ' ὀρέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα.
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο,
αἴγισθον ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος, ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσι μέγα.
ἐλθεῖν δ' ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλῦθί μου πάτερ,

αὐτῇ τε μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναι σου πάτερ τιμάορον.
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκῃ.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς.
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι, τῶν ἐσθλῶν ἄνω.
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ, καὶ δίκῃ νικηφόρῳ,
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας,
Χο. ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον, ὀλυμένῳ δεσπότᾳ,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν,
τ' ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον.
κεχυμένων χοᾶν, κλύε δέ μοι κλύε
σεβάσω δέσποτα ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός,
ὀτοτοτοτοτοτοῖ. ἰὼ τίς δόρυ
σθενὴς ἀνὴρ ἀναλυτὴρ δόμων σκύθης τάτ' ἐν
χερσὶν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη, πιπάλλων ἄρης.
σχέδια τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη.
ἔχει μὲν ἤδη, ἀπότε χοὰς πατὴρ,
κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνωτε, καὶ κάτω,
νῦν δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
Ἠλ. λέγοις, ἀνορχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
Χο. ὁρῶ, τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
Ἠλ. τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης.
Χο. εὐξύμβολον τόδ' ἐπὶ παντὶ δοξάσαι.
Ἠλ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω,
Χο. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείρετό νιν,

Ἠλ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
Χο. καὶ μὴν ὅδ' ἤδη κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
Ἠλ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν,
Χο. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν,
Ἠλ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε,
Χο. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
Ἠλ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν.
Χο. ἔπεμψεν καὶ τὴν κουρίμην χάριν πατρός.
Ἠλ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
Χο. εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
Ἠλ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον.
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.
ἐξ ὀμμάτων δὲ, δίψιοι πίπτουσί μοι,
σταγόνες ἄφρακτοι, δυσχίμου πλημμυρίδος.
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε. πῶς γὰρ ἐλπίζω
ἀστῶν τίν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου,
βροτῶν Ὀρέστου, σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος. φεῦ
εἴθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην.
ἀλλ' εὖ σαφηνῶς τόνδ' ἀπέπτυσα πλόκον.
εἴπερ ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί.
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην

στροβοῦμεθ', εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν δ' ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῶδε περὶ γραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινός
πτέρναι. τενόντων δ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς, καὶ φρενῶν καταφθορά.
Χο. εὔχου τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τελεσφόρους.
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα τυγχάνειν καλῶς.
ἐπεὶ τοίνυν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ,
εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν,
σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων.
ὀρέ. ὅδ' εἰμὶ μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον,
ἠλ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.
ὀρέ. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ἠλ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ὀρέ. κἂν τοῖς ἐμοῖσιν ἆρ' εἴπερ ἔν γε τοῖς ἴσοις.
ἠλ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προυννέπω.
ὀρέ. αὐτὸν μὲν νῦν ὁρᾷ· δυσμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.
σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ.
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τόδε σῆς ἔργον χερός.
σπάθης τε πληγὰς εἰς δὲ θηρίον γραφήν,

ἔνδον μένου, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας.
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ἠλ. ὦ φίλτατον μέλημα, δώμασιν πατρός.
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον.
ἐμοὶ προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς εἰς ἐμοὶ ῥέπει
στέργηθρον. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνος κράτος τε, καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ.
πάντων μεγίστῳ Ζεὺς συγγένοιτό μοι.
Ζεῦ Ζεῦ· θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι, καὶ σπειράμασι
δεινῆς ἐχίδνης, τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός. οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ' Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον.
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος, καὶ σὲ τιμῶντος μέγα.
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας.
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν,
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς.
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ' ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν.

δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ὀρέ. ὦ παῖδες ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός.
σιγᾶθ' ὅπως μὴ πεύσεταί τις ὦ τέκνα.
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε,
πρὸς τοὺς κρατοῦντας οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός,
οὔτοι προδώσει λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν.
κἀξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας, ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος.
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων.
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε.
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τὰς δ' αἰνῶν νόσους.
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις.
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.
λευκὰς δὲ κόρσας τῇ δ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.
ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς ἐρινύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας.
ἐρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ ταράσσει καὶ διώκεσθαι πόλεως,
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς

βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρός
μῆνιν δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
κεἰ μὴ πέποιθα τοὔργον ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι.
θεοῦ τ' ἐφετμαί, καὶ πατρὸς πένθος μέγα.
καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ τάχ' εἴσεται.
ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι διόθεν. τῇδε τελευτᾶν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσ
σης ἐχθρά.
γλῶσσα τελείσθω τὸ φειλόμενον.
πράσσουσα δίκης μέγ' ἀϋτεῖ,
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας, φονίαν
πληγὴν τινέτω δράσαντι παθεῖν,
τρίγερων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ὦ πάτερ, αἰνόπατερ τί σοι, φάμενος ἢ τι ῥέξας.
τύχοιμ' ἂν ἔκαθεν οὐρίσας, ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί,
σκότῳ φάος ἰσότιμοιρον, χάριτες δ' ὁμοίως.
κέκληνται γόος εὐκλεὴς πρὸς θοδόμοις ἀτρείδαις.
τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος. φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων, ἀναφαίνεται δ' ὁ
βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων, γόος ἔνδικος ματεύει.

τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ἠλ. κλῦθί νυν ὦ πάτερ ἐν μέρει, πολυδάκρυτα πένθη.
ὀρέ. δίπαις τοῖς ἐπιτυμβιδίοις θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν; οὐκ ἀτρίακτος ἄτα.
ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων,
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους.
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
παιὼν μελάθροις ἐν βασιλείοις,
νεοκρᾶτα φίλον κομίζει. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ,
πρός τινος Λυκίων πάτερ δορίτμητος κατηνα-
ρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν. τέκνων τ' ἐν κε-
λεύθοις.
ἐπὶ στραπτὸν αἰῶνα κτίσας, πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διὰ ποντίας δώμασιν εὐφόρητον,
φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ. ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν.
καὶ τὰ χθονὸς ἐμπρέπων, σεμνότιμος ἀνάκτωρ.
πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
βασιλεὺς γὰρ ἦς ὄφρα ἔζης, μόριμον λάχος
πιμπλάντων.
χεροῖν πεισίμβροτόν τε βάκτρον.
μηδ' ὑπὸ Τρωΐας τείχεσι φθίμενος πάτερ,
μετ' ἄλλων δουρικμῆτι λαῷ, παρὰ Σκαμάνδρου
πόρον τε θάψαι,
τάφος δ' οἱ κτανόντες νῦν οὕτως δαμῆναι,
θανατηφόρον αἶσαν. πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι.
τῶνδε πόνων ἄπειρον, ταῦτα μὲν ὦ παῖ κρέσ-
σονα χρυσοῦ.
μεγάλης δὲ τύχης, καὶ ὑπερβορέου

μείζονα φωνεῖ, δύνασαι γάρ,
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης.
δοῦπος ἱκνεῖται, τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη τῶν δὲ κρατούντων.
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων. παισὶ δὲ μᾶλ-
λον γεγένηται.
τοῦτο διαμπερὲς ὡς ἵκετο ἅπερ τε βέλος.
Ζεῦ Ζεῦ κάτωθεν ἀμπέμπων, ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρί, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται. ἐφυμνῆσαι
γένοιτό μοι.
πευκήεντ' ὀλολυγμὸν, ἀνδρὸς θεινομένου.
γυναικός τ' ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύθω φρενὸς
θεῖον ἔμπας ποτᾶται. πάροιθεν δὲ πρῴρας.
δριμὺς ἄηται κραδίας. θυμὸς ἔγκοτον στύγος.
καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι.
φεῦ φεῦ κάρανα δαΐξας. πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ. κλῦτε δὲ τὰ χθο-
νίων τετιμέναι.
ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας εἰς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν ἐρινύς,
παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄταν
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ. ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων
τυραννίδος
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων.
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως.
ἔχοντα καὶ δωμάτων. ἄτιμα, πᾷ τις τράποιτ'
ἂν ὦ Ζεῦ,
πεπάλαται δ' αὖτε μοι φίλον κέαρ.

τὸν δὲ κλύουσαν ὄκνον. καὶ τότε μὲν δύσελπις.
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται. πρὸς ἔπος κλυούσῃ.
ὅτ' ἂν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θρασεῖα πέπασιν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. τί δ' ἂν φάντες τύ-
χοιμεν ἂν ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχθεα, πρός γε τῶν τεκομένων,
πάρεστι σαίνειν τάδ' οὔτι θέλγεται.
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρον, ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι
θυμός.
ἔκοψα, κομμὸν ἄρειον ἔν τε κισσίαις νόμοισι λεμι
ἀπριγκτοι πληκτὰ πολύπλαγκτα δῆν ἰδεῖν, (στρίας
ἐπασσυτέρω τριβῆ, τὰ χερὸς ὀρέγματα.
ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ.
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα. ἰὼ ἰὼ δαΐα.
πάντολμε μῆτερ δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς ἄνευ πο-
λιτᾶν ἄνα.
κτ' ἄνευ δὲ πενθημάτων. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄν-
δρα θάψαι.
τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας οἴμοι. πατρὸς δ' ἀτίμω-
σιν ἄρα τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων. ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. ἐμασχαλίσθη δὲ
τως τόδ' εἰδῇς.
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει.
μόρον κτεῖναι μωμένα. ἄφερτον αἰῶνι σῷ,
κλύεις πατρῴους δυστίμους.
λέγεις πατρῷον μόρον. ἐγὼ δ' ἀπεστατούμαν ἄ-
τιμος οὐδὲν ἀξία.
μυχῷ δ' ἀφερκτὸς πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,

χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν, γράφου δι' ὤτων δὲ συν-
τέτραινε μῦθον, ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει. τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκαμπτόμενον καθήκειν.
σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ πάτερ φίλοισι.
ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα,
στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν, ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς,
ἄρης ἄρει ξυμβαλεῖ, δίκᾳ δίκα.
ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως.
τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.
ἰὼ πόνος ἐγγενής. καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγά. ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη.
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος, δώμασιν ἔμμοτον
τῶν δ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν. θεῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.
ἀλλὰ κλύοντες μάκαρες χθόνιοι.
τῆσδε κατ' εὐχῆς πέμπετ' ἀρωγήν.
παισὶ προφρόνως ἐπὶ νίκην.
ἠλ. πάτερ τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν
ὀρέ. αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων,
ἠλ. κἀγὼ πάτερ τοιάδε σου χρείαν ἔχω.
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν αἰγίσθῳ.
οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν,
κτίζοιντ', εἰ δὲ μὴ παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ,
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς χθονός.
κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας,
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους.

πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ὀρέ. ὦ γῆ ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
ἠλ. ὦ περσέφασσα δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος.
ὀρέ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης πάτερ.
ἠλ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισαν.
ὀρέ. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης πάτερ.
ἠλ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν,
ὀρέ. ἆρ' ἐξεγείρῃ τοῖσδ' ὀνείδεσιν πάτερ,
ἠλ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα,
ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις.
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ.
οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.
καὶ μὴ ξαλείψῃς σπέρμα πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών,
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ, κληδόνες σωτήριοι.
θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου,
ἄκου' ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα.
αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ' ἐπειδὴ δρᾶν κατόρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ἔσται πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἔστ' ἔξω δρόμου.
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν ἐκ τίνος λόγου.
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις.
ἔπεμπετ' οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε.

τὰ δῶρα,

τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνὸς μάτην ὁ μόχθος ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ' εἴπερ οἶσθ' ἐμοὶ φράσον τάδε.
ἀγά. οἶδ' ὦ τέκνον παρῆ γὰρ ἐκ τῶν ὀνειράτων.
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη.
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ἠλ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ἀγά. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν ὡς αὐτὴ λέγει.
ἠλ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος.
ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
τίνος βορᾶς χρῄζοντα νεογενὲς δάκος.
αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τ' ὀνείρατι.
καὶ πῶς ἄζωρον ὁ χάριν ὑπὸ στυγὸς
ὥστ' ἐν γάλακτι, θρόμβον αἵματος σπάσαι.
οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ' ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ.
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν.
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ.
τοὔνειρον εἶναι τέ τ' ἐμοὶ τελεσφόρον,
κρίνω δέ τοι νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν,
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ,
οὔφεις πᾶσα σπαργάνη ὁπλίζετο.
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.
θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα.
ἡ δ' ἀμφὶ ταρβεῖ τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει.
δεῖ τοί νιν ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,

θανεῖν βιαίως, ἐκ δρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ,
κτείνω νιν, ὥστ' ὄνειρον ἐννέπει τόδε,
τερασκόπον δὲ τῶνδε σ' αἱροῦμαι πέρι.
γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις.
τοὺς δ' ἐν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.
ἁπλοῦς ὁ μῦθος. τήνδε μὲν στείχειν ἔσω.
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς.
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντας ἄνδρα τίμιον.
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ,
θανόντες ᾗ καὶ λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ ἀπόλλων μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν,
ξένῳ γὰρ εἰκὼς παντελῆ σάγην ἔχων,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας,
πυλάδῃ. ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων,
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν παρνησίδα.
γλώσσης αὐτὴν φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ,
δέξαιτ' ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς,
μενοῦμεν οὕτως, ὡς ἂν ἐπεικάζειν τινὰ,
δόμοις παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν.
τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργετε
αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών,
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἀρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος νεκρὸν
θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.

σὺ δ' οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν.
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια,
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.
πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει. δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχη.
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων. ἀνταίων βροτοῖσι.
πλάθουσι βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι,
λαμπάδες πεδάμαροι. πτανά τε καὶ πεδοβά-
μον' ἂν αἰνεμοέντων. αἰγίδων φράσαι κότον,
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι.
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων καὶ παντόλμοις.
ἔρωτας ἄταισι. συννόμους βροτῶν,
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας. θηλυκρατὴς ἀπέρω-
τος ἔρως παρανικᾷ. κνωδάλων τε καὶ βροτῶν,
ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαεὶς
τὰν ἅπαιδο λύμας. τάλαινα θεστιὰς μήσατο,
πυρδαῆ τινα πρόνοιαν καίθουσα παιδὸς δαφοινὸν,
δαλὸν ἥλικ' ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε
ξύμμετρόν τε διὰ βίου. μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ,
ἄλλαν δή τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν. φοινίαν σκύλλαν.
ἅτ' ἐχθρῶν ὕπερ φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον κρητικοῖς.
χρυσοκμήτοισιν ὅρμοις. πιθήσασα δώροισι μίνω
νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως.
πνέοντ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ. κιχάνει δέ μιν ἑρμῆς
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων,
πόνων. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπεύχετον δόμοις γυναικοβούλους τε μήτι-
δας φρενῶν.

ἐπάνδικ' ἠνίοις ἐπὶ κότῳ σέβας.
τίων δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ λήμνιον
λόγῳ γοᾶται δὲ δὴ ποθεῖ κατά. πτυστόνηος καὶ
συνδέτις.
τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πήμασι θεοστυγήτῳ δ' ἄχει.
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶν δ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω,
τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος. διαντιαίαν ὀξυ-
πευκὲς,
οὔταν διαὶ δίκας. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὖ,
λὰξ πέδον πατούμενον. τὸ πᾶν διὸς
σέβας παρεκβάντος ἀθεμίστως.
δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. πρὸς χαλκεύει δ'
αἶσα φασγανουργός.
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμασι.
δωμάτων παλαιτέρων. τίνει μύσος.
χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων ἐρινύς,
παῖ παῖ. θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον ὦ παῖ παῖ μάλ' αὖθις ἐν δόμοις.
τρίτον τόδ' ἐκ πέραμα δωμάτων καλῶ.
εἴπερ φιλόξεν' ἔστιν αἰγίσθου βία
εἶεν ἀκούω ποδαπὸς ὁ ξένος πόθεν.
ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ' ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται.
σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι.
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων,

ἐξελθέτω τίς δωμάτων τελεσφόρος,
γυνὴ τόπαρχος ἄνδρα τ' εὐπρεπέστερον,
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους, τίθησιν εἶπε θαρσήσας ἀνήρ,
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ,
ξένοι λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ. πάρεστι γὰρ
ὁποῖα περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια,
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον οἷς κοινώσομεν,
ξένος μέν εἰμι δαυλιεὺς ἐκ φωκέων,
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείαις ἄγη.
εἰς ἄργος ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ.
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
στρόφιος ὁ φωκεύς, πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ,
ἐπείπερ ἄλλως ὦ ξέν' εἰς ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος.
τεθνεῶτ' ὀρέστην εἰπὲ μὴ δαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων.
εἴτ' οὖν μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον.
θάπτειν. ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα,
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου,
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω,
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
οἲ ἐγὼ κατ' ἄκρας ἐν πᾶσ' ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά.

ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα,
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν,
καὶ νῦν ὀρέστης ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων.
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν παροῦσαν ἐγγράφει.
ἐγὼ μὲν ὦ ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν.
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον,
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι τί γάρ.
ξένου ξένοισιν ἐστὶν εὐμενέστερον
πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν.
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν,
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους.
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ἐπ' εὐθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων,
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων,
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.
εἶ ἐν φίλιαι δμωΐδες οἴκων, πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' ὀρέστῃ
ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ.
νῦν ἐπάκουσον. νῦν ἐπάρηξον,
νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία,

ξυγκαταβῆναι χθόνιον δ' ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι.
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν,
τροφὸν δ' ὀρέστου τὴν δ' ὁρῶ κεκλαυμένην,
ποῖ δὴ πατεῖς κίλισσα δωμάτων πύλας,
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος,
αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν,
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν ὡς σαφέστερον,
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν,
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς,
κείνῃ δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει.
φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον.
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον ὦ τάλαιν' ἐγώ,
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμμένα,
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν ἀτρέως δόμοις.
τυχόν τ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, τλημόνως ἤντλουν κακά.
φίλον δ' ὀρέστην τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν.
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοί,
τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτόν,
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὐ τρόπῳ φρενός,
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις.
εἰ λιμὸς, ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία.

ἔχει. τίνα δὲ γνοὺς αὐτάρκη τέκνων,
τούτων πρόμαντις οὖσα πολλὰ δ' οἴομαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος,
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας.
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί·
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον,
οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγων,
πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον.
ἦ πῶς λέγ' αὖθις ὡς μάθωσα σαφέστερον.
εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ
ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας,
μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει,
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν ὡς ἀδειμάντως κλύειν.
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστ' ἀγαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦσῃ φρενί.
ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.
ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ,
καὶ πῶς Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων,
οὔπω κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
τί φής ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα.
ἄγγελλ' ἰοῦσα πρᾶσσε τὰ πεπραγμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
νῦν παραιτουμένᾳ μοι πάτερ. Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τυχεῖν δόμου κυρίως τὰ σώφροσυν
εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διὰ δίκας πᾶν ἔπος ἔλακον Ζεῦ σὺ δέ νιν φυλάσσοις.

ἒ ἒ πρὸ δὲ δὴ ἐχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων ὦ Ζεῦ θές.
ἐπεί μιν μέγαν ἄρας δίδυμα καὶ τριπλᾶ.
παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ. νιν ζυγέντ' ἐν
ἅρματι
πημάτων ἐν δρόμῳ. προστιθείς,
μέτρον τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμόν. τοῦτ' ἰδεῖν
δάπεδον.
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα. οἵ τ' ἔσωθε δω-
μάτων.
πλουτ' ἀγαθῆ μυχὸν νομίζετε. κλύετε σύμφρο-
νες θεοί.
ἄγετε τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
τὸ δὲ καλῶς κτάμενον. ὦ μέγα ναίων στόμιον εὖ,
δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς καί νιν ἐλευθερίως.
λαμπρῶς ἰδεῖν φιλίοις. ὄμμασι δνοφερᾶς
καλύπτρας. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρήζων,
κρυπτὰ ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων.
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει.
καθ' ἡμέραν οὐδὲν ἐμφανέστερος
καὶ τότε δὴ πλοῦτον δωμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν ὁμοῦ κρεκτόνγοον
τῶν νόμον μεθήσομεν. πόλει τάδ' εὖ,
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδε. ἄτα δ' ἀπο-
στατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν ὅταν ἥκῃ. μέρος ἔργων.

ἔπαυσας πατρὸς ἔργω. θροῦσα,
πρὸς σὲ τέκνον πατρὸς αὐδῶν. καὶ περαίνων
ἐπίμομφαν φάταν·
πρεσιώς τε ἐν φρεσὶν, καρδίαν χέων.
τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν, τοῖς τ' ἄνωθεν προ
πράσσων
χάριτος ὀργᾶς λυπρᾶς ἔνδοθεν.
φονίαν ἄταν τιθεὶς, τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολ-
λὺς μόρον.
αἰ ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος ἀλλ' ὑπάγγελος.
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον δ' ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος δείματος τάγ' ἐς φόνω,
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω.
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι,
πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην.
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί.
ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων.
ἔσω παρελθὼν οὐδὲν ἀγγέλων σθένος.
ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.
ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον.
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθὼν,
οὔτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην,
χο ζεῦ ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι.
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσα. ὑπὸ δ' εὐνοίας.
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι.
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι

πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων,
ἢ πάνυ θήσειν, ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον
διὰ παντός.
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων ἀρχάς τε
πολισσονόμους.
ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλιν ὢν ἔφεδρος δισσοῖς μέλλει θείοις
ὀρέστης
ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ. ἒ ἒ ὀτοτοῖ,
ἔα ἔα μάλα πῶς ἔχει. πῶς κέκρανται δόμοις.
χο ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου.
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
οἴμοι πάν, οἴμοι δεσπότου τελουμένου·
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀνοίξατε,
ὅπως τάχιστα καὶ γυναικείους πύλας,
μοχλοῖς χαλᾶτε καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένων, τί γάρ,
ἰοὺ ἰού, κωφοῖς αὐτῶ καὶ καθεύδουσι μάτην.
ἄκραντα βάζω ποῖ κλυταιμνήστρα τί δρᾷ.
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας.
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.
κλ τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίνα βοὴν ἵστης δόμοις,
ὀρέ τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
κλ οἲ 'γὼ ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τὶς ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος.
εἰδῶμεν. ἢ νικῶμεν. ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ὀρέ. σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
κλ. οἳ 'γώ· τέθνηκας φίλτατ' αἰγίσθου βία,
ὀρέ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα, τοὶ γὰρ ἐν ταυτῷ τάφῳ,
κείσῃ· θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ,
κλ. ἐπίσχες ὦ παῖ τόνδε δ' αἴδεσαι τέκνον,
μαστὸν πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα.
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα,
ὀρέ. πυλάδη τί δράσω μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν,
κλ. ποῦ δὲ τὰ λοιπὰ λοξίου μαντεύματα.
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα,
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον,
ὀρέ. κρίνωσι νικᾶν καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσω ἡγήσω πατρὸς,
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ' ἐπεὶ φιλεῖς,
τὸν ἄνδρα τοῦτον· ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς
κλ. ἐγώ σ' ἔθρεψα νῦν δὲ γηράναι θέλω.
ὀρέ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
κλ. ἡ μοῖρα τούτων ὦ τέκνον παραιτία.
ὀρέ. καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
κλ. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς τέκνον;
ὀρέ. τεκοῦσα μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
κλ. οὔτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.
ὀρέ. αἰκῶς ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.
κλ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος ὅν τιν' ἀντεδεξάμην.
ὀρέ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
κλ. μὴ, ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τὰς σὰς μάτας.
ὀρέ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
κλ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι τέκνον.
ὀρέ. τρέφει δ' ἔγ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

κλ. κτενεῖν ἔοικας ὦ τέκνον τὴν μητέρα.
ὀρέ. σύ τοι σεαυτὴν οὐκ ἐγὼ κατακτενεῖς,
κλ. ὅρα φυλάξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ὀρέ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω παρεὶς τάδε.
κλ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην,
ὀρέ. πατρὸς γὰρ αἶσα, τόνδε σ' ὁρίζει μόρον,
κλ. οἳ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ὀρέ. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.
κλ. κτεῖν' ἔτ' ἂν οὐ χρῆν καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ὀρέ. στένω μὲν οὖν καὶ τόνδε συμφορὰν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν,
τλήμων ὀρέστης· τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
χο. ἔμολε μὲν δίκα πριαμίδαις χρόνῳ.
βαρύδικος ποινά. ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν ἀγα-
μέμνονος.
διπλοῦς λέων, διπλοῦς ἄρης. ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν.
ὁ πυθοχρήστας φυγὰς. θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρ-
μημένος
ἐπολολύξατε δεσποσύνων δόμων.
ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβὰς,
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν. δυσοίμου τύχας.
ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας.
δολιόφρων ποινὰ, ἔθιγε δὲ μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος.
διὸς κόρα, δίκαν δέ νιν, προσαγορεύομεν.
βροτοὶ τυχόντες καλῶς.
ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον,
τάνπερ ὁ λοξίας ὁ παρνάσιος.
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει.
ἄξειν ἀδόλως δολίας. βλαπτομέναν ἐν χρόνοις.

θεῖσαν ἐποίχεται. κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
ὑπουργεῖν κακοῖς, ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τὲ φῶς ἰδεῖν. μέγαν τ' ἀφῃρέθην
ψάλιον οἴκων, ἄναγε μὰν δόμοις πολλοῦ ἄγαν χρόνον,
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί. τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας.
μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς
ἄταν ἐλατήριον τύχα, δ' εὐπροσώπῳ κοῖτα,
τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θρεομένοις, μετ' οἰκοδόμων,
πεσοῦνται πάλιν. παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.
ὀρέ ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα.
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τότ' ἥμενοι.
φίλοι τε καὶ νῦν ὡς ἐπεικάσαι πάθη.
πάρεστιν ὅρκος ἐμμένει πιστώμασιν,
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ,
καὶ ξυνθανεῖσθαι, καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε τῶν δ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα. δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸν καὶ κύκλῳ παρασταδὸν,
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ' ὡς ἴδοι πατὴρ,
οὐχ οὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε,
ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ.
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρὸς, αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον

ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην.
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ, τόδ' ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνης βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν ὡς φαίνει κακόν.
τί σοι δοκεῖ. μύραινά γ' ἢ ἔχιδν' ἔφυ.
σήπειν θίγουσαν ἄλλον οὐ δεδηγμένον.
τόλμης ἕκατι κἀκδίκου φρονήματος.
τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν.
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον.
δροίτης κατασκήνωμα. δίκτυον μὲν οὖν
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ.
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ.
βίον νομίζων. τῷ δέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνοι φρενί,
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ;
γένοιτ', ὀλοίμην πρόσθ' ἐκ θεῶν ἄπαις
αἲ αἲ μελέων ἔργων, στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
ἒ ἒ μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ,
ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν, μαρτυρεῖ δέ μοι.
φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηλὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται.
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρὼν,
πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε,
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν.
ἄζηλα. νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.
οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον διὰ παντ' ἄτιμος
ἀμείψεται
ἒ ἒ μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ' ὁ δ' ἥξει

ἄλλος ἂν εἰδῆτ' οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ.
ὡς πρ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφω δρόμου
ἐξωτέρω, φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότω.
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις.
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης.
πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι.
τὸν πυθόμαντιν λοξίαν χρήσαντ' ἐμοί.
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς.
εἶναι. παρόντα δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
τόξων γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ' ὡς παρασκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι.
μεσόμφαλον θ' ἵδρυμα λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.
φεύγων τόδ' αἷμα κοινὸν, οὐδ' ἐφ' ἑστίαν.
ἄλλην τραπέσθαι λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας ἀργείους λέγω.
καὶ μαρτυρεῖν μοι μενέλεως ἐπορσυνθὴ κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος.
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών
ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μὴ δ' ἐπιζευχθῇ στόμα.
φήμαις πονηραῖς, μὴ δ' ἐπιγλώσσω κακά.
ἐλευθερώσας πᾶσαν ἀργείων πόλιν.
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
ἆ ἆ. δμωαὶ γυναῖκες αἵδε γοργόνων δίκην,
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι.
πυκνοῖς δράκουσιν οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ,

τίνες

τίνες σε δόξαι φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ
στροβοῦσιν, ἴσχε μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ,
οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί,
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες,
ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι,
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει,
ἄναξ ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές
εἷς σοι καθαρμὸς λοξίου δὲ προσθιγών.
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ὀρέ ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ.
ἐλαύνομαι δὲ, κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ,
χο ἀλλ' εὐτυχοίης. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων.
θεὸς φυλάσσει καιρίοισι συμφοραῖς,
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις τρίτος αὖ χειμὼν
πνεύσασα γονίας ἐτελέσθη. παιδόμοροι μὲν πρῶ-
τον ὑπῆρξαν.
μόχθοι. τάλανές τε θυέστου,
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.
λουτροδάικτος δ' ὤλετ' ἀχαιῶν. πολέμαρχος ἀνήρ,
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθε πόθεν σωτὴρ, ἢ μόρον εἴπω,
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης.

Aeschylus. l

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ο Ρέστης ἐν δελφοῖς τρυχόμενος ὑπὸ τῶν ἐρινύων, βουλῇ ἀπόλλωνος παραγίνεται εἰς ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς, ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν εἰς ἄργος· τὰς δὲ ἐρινύας, πραΰνας, προσηγόρευσεν εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

π υθίας προφῆτις. ἀπόλλων. ὀρέστης. κλυταιμνήστρα. εἴδωλον. χορὸς εὐμενίδων. ἀθηνᾶ. προπομποί. προλογίζει προφῆτις.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Ρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω
π θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν γαῖαν. ἐκ δὲ
τῆς θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον ὡς λόγος τις. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ,
λάχει θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς
τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο.
φοίβη δίδωσιν δ' ἣ γενέθλιον δόσιν,
φοίβῳ. τὸ φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην, δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς παλλάδος.
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε, παρνησοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν, καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες ἡφαίστου χθόνα,
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς
δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν χρόνοις,
διὸς προφήτης δ' ἐστὶ λοξίας πατρός,
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς,
παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας ἔνθα κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις δαιμόνων ἀναστροφά.
βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον οὐδ' ἀμνημονῶ.
ἐξ οὗτε βάκχαις ἐστράτησεν θεός.

λαγὼ δίκην πενθεῖ καταρράψας μόρον,
πλείστου τε πηγὰς, καὶ ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον δία,
ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶν,
ἄριστα δοῖεν, κεἰ παρ᾽ ἑλλήνων τινὲς
ἴτων πάλῳ λαχόντες ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός,
ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ᾽ ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
πάλιν μ᾽ ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν, μήτ᾽ ἐμακταίνειν στάσιν.
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν,
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν ἀντίπαις μὲν οὖν,
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχὸν,
ὁρῶ δ᾽ ἐπ᾽ ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομισῆ.
ἕδραν ἔχοντι προστρόπαιον αἵματι.
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ᾽, ἐλαίας θ᾽ ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ, τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ,
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸν λόχος
εὕδει, γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ γοργόνας λέγω.
οὐδ᾽ αὖτε γοργείοισιν εἰκάσω τύποις,
εἶδόν ποτ᾽ ἤδη φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας, ἄπτεροι γε μὴν ἰδεῖν
αὗται. μέλαιναι δ᾽ ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
ῥέγκουσι δ᾽ οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.
ἐκ δ᾽ ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ δία
καὶ κόσμος, οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα

φέρειν δίκαιος, οὔτ᾽ ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ᾽ ὁμιλίας.
οὐδ᾽ ἥτις γαῖα τοῦτ᾽ ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ᾽ ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων,
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων.
αὐτῷ μελέσθω λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ᾽ ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος
οὔτοι προδώσω, διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παραστὰς, καὶ πρόσω δ᾽ ἀποστατῶν.
ἐχθροῖς τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς
ὕπνῳ. πεπτῶσαι δ᾽ αἱ κατάπτυστοι κόραι,
γραῖαι, παλαιαὶ, παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις, οὐδ᾽ ἄνθρωπος. οὐδὲ θήρ ποτε,
κακῶν δ᾽ ἕκατι κἀγένοντ᾽ ἐπεὶ κακὸν,
σκότον νέμονται. τάρταρόν θ᾽ ὑπὸ χθονὸς,
μισήματ᾽ ἀνδρῶν, καὶ θεῶν ὀλυμπίων,
ὅμως δὲ φεῦγε μὴ δὲ μαλθακὸς γένῃ.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι᾽ ἠπείρου μακρᾶς
βιβῶντ᾽ ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντου, καὶ περιρρύτας πόλεις,
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον. μολὼν δὲ παλλάδος ποτὶ πόλιν,
ἵζου παλαιὸν ἀγκάθεν λαβὼν βρέτας,
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ᾽ ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ᾽ ἀπαλλάξαι πόνων,
καὶ γὰρ κτανεῖν σ᾽ ἔπεισα μητρῷον δέμας,
ὀρέ. ἄναξ ἄπολλον. οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν,

ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ μελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν, ὦ φθέγγυον τὸ σόν
ἀπ μέμνησο μὴ φόβος σε νικάτω φρένας,
σὺ δ' αὐτάδελφον αἷμα, καὶ κοινοῦ πατρὸς
Ἑρμῆ φύλασσε. κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην, σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
κλ εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
εἴδω ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη,
λον ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν ὧν μὲν ἔκτανον,
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι, προὐννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο,
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται.
κατασφαγείσης πρὸς χειρῶν μητροκτόνων,
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν,
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασι λαμπρύνεται.
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα πρόσκοπος βροτῶν,
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλέξατε
χοάς τ' ἀοίνους νηφάλια μειλίγματα.
καὶ νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν,
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα,
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην.
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκισμάτων.
ὤρουσεν ὑμῖν, ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
ψυχῆς, φρονήσατ' ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.

ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.
χο μυγμὸς * μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων
πρόσω.
φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
μυγμὸς * ἄγαν ὑπνώσσεις κοὐ κατοικτίζεις πάθος,
φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται. χο μυ-
γμός.
* ὤζεις ὑπνώσσεις, οὐκ ἀναστήσῃ τάχος,
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά.
* ὠγμὸς * ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται.
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος,
μυγμὸς, διπλοῦς, ὀξύς. λάβε λάβε λάβε λά-
βε φράζου.
ὄναρ διώκεις θῆρα. κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
κύων, μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου,
τί δρᾷς ἀνίστω μὴ σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ
ἄλγησον ἧπαρ ἐν δίκοις ὀνείδεσιν,
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται,
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ.
ἀτμῷ κατισχναίνουσα νηδύος πυρί
ἕπου μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
χο ἔγειρ' ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ,
ἐριν εὕδεις ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον.
νύων ἰδώμεθ', εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.
ἰοὺ ἰού, πόπαξ ἐπάθομεν φίλαι,
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ,
ἐπάθομεν πάθος δυσαχθές, ὦ πόποι
ἄφερτον κακόν, ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται
δ' ὁ θήρ,

ὕπνῳ κρατηθεῖσα ἄγραν ὤλεσα,
ἰὼ παῖ Διὸς ἐπίκλοπος πέλῃ.
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρὸν, τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας
ὢν θεός,
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν,
ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὼν,
ἔτυψεν, δίκαν διφρηλάτου μεσολαβεῖ κέντρῳ.
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν πάρεστι μαστίκτορος.
δαΐου δαμίου. βαρὺ τὸ περὶ βαρυκρύος ἔχειν,
τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον, φονολειβῆ
θρόνον
περὶ πόδα, περὶ κάρα, πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν.
προσδρακεῖν αἱμάτων. βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄ-
γος ἔχειν.
ἐφεστίῳ δὲ μάντι σὺ μιάσματι. μυχὸν ἔχρα-
νας αὐ
τόσυτος, αὐτόκλητος παρανόμων θεῶν βρότεα
μὲν τίων.
παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας.
κἀμοί τε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.
ὑπό τε γᾶν φυγὼν. οὔποτ' ἐλευθεροῦται,
ποτιτρόπαιος δ' ὢν, ἕτερον ἐν κάρα.
μιάστορ' ἐκείνου πάσεται.

ἀπ. ἔξω κελεύω τῶνδε δωμάτων τάχος.
χωρεῖτ' ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,

ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει.
ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
δίκαι. σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ,
παίδων κακοῦται χλοῦνις ἠδ' ἀκρωνία.
λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν,
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε.
οἵας ἑορτῆς ἐστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι, πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος.
μορφῆς λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου.
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοις τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.

ἀμ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει,
αὐτὸς σὺ τούτων, οὐ μεταίτιος πέλῃ
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος.

ἀπ. πῶς δή τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ἀμ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ἀπ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τί μήν.

ἀμ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δ' ἔκταρ νέου.

ἀπ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.

ἀμ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;

ἀπ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.

ἀμ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

ἀπ. τίς ἥδε τιμή, κόμπασον γέρας καλόν.

ἀμ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ἀπ. τί γὰρ γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ.
οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

εὐμ ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω.
ἥρας τελείας καὶ διὸς πιστώματα.
κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ.
ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ, καὶ γυναικὶ μόρσιμοι,
ὅρκου τι μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
τὸ μὴ γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
ἀπ οὔφημ' ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν,
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δ' ἐπ' ἄλλας τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
εὐμ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔτοι μὴ λείπω ποτέ.
ἀπ σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλείω τίθου,
εὐμ τιμὰς σὺ μὴ συντέμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ,
ἀπ οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
εὐμ μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ διὸς θρόνοις λέγῃ.
ἐγὼ δ' ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον δίκας,
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγέτης
ἀπ ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι,
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖσι πέλει.
τοῦ προστροπαίου μῆνις εἰ προδῶ σφ' ἑκών,
ὀρέ ἄνασσ' ἀθάνα, λοξίου κελεύσμασιν.
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα.
οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις, καὶ πορεύμασι βροτῶν,
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκ περῶν,
σώζων ἐφετμὰς λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα, καὶ βρέτας τὸ σὸν θεά.

αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.
χο εἶεν. τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς,
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
πρὸς αἷμα, καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν,
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ,
σπλάγχνον χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος.
ὑπέρ τε πόντον, ἀπτέροις ποτήμασιν
ἦλθον διώκουσ' οὐδὲν ὑστέρα νεὼς,
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών,
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
χο ῥέα ὅρα μάλ' αὖ. λεύσσετον πάντα,
μὴ λάθῃ φυγάδα βὰς ὁ ματροφόνος ἀτίτας,
ὅδ' αὖτε γ' οὖν ἀλκὴν ἔχων περὶ βρέτει.
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου. ὑπόδικος θέλει γενέ-
σθαι χερῶν
τὸ δ' οὐ πάρεστιν αἷμα μητρῷον χαμαὶ,
δυσαγκόμιστον. παπαῖ. τὸ διερὸν πέδῳ κε-
χυμένον οἴχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν,
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πελανὸν, ἀπὸ δὲ σοῦ
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου.
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
ἀντιποίνους τείνῃς ματροφόνας δύας
ὄψει δ' ἐκεῖ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,
ἢ θεὸν, ἢ ξένον, τιν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους
ἔχοντ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ ἅδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν,
ἔνερθε χθονός. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ
φρενί,

ὀρέ ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι.
πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
σιγᾶν θ' ὁμοίως, ἐν δὲ τῷδε πράγματι·
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
βρίζει γὰρ αἷμα, καὶ μαραίνεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει,
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ.
φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος.
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ.
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' ἀθηναίαν ἐμοὶ,
μολεῖν ἀρωγὸν, κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς,
αὐτόν τε, καὶ γῆν, καὶ τὸν ἀργεῖον λεών.
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις λιβυστικοῖς.
τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου.
τίθησιν ὀρθὸν, ἢ κατηρεφῆ πόδα.
φίλοις ἀρήγουσ' εἴτε φλεγραίαν πλάκα.
θρασὺς ταγοῦχος. ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ.
ἔλθοι. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός,
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
χο οὔτοι σ' ἀπόλλων οὐδ' ἀθηναίας σθένος.
ῥύσαιτ' ἂν ὥς τε μὴ οὐ παρημελημένον.
ἔρρειν τὸ χαίρειν, μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιά.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους.
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος.
ἀπ καὶ ζῶν με δαίσεις. οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς.

ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν,
χο ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν ἐπεὶ μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν. λέξαι τε λάχη τὰ
κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμά. εὐθυδίκαι θ' οἱ οἰό-
μεθ' εἶναι.
τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντας.
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. ἀσινὴς δ' αἰῶν
ἀδιοιχνεῖ
ὅστις δ' ἀλιτρῶν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει. μάρτυρες ὀρ-
θαὶ τοῖσι θανοῦσιν.
παραγινόμεναι πράκτορες αἵματος,
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες,
ὦ μᾶτερ.
νὺξ ἀλαοῖσιν καὶ δεδορκόσιν,
ποινὰν κλῦθ'. ὁ λατοῦς γὰρ ἶνις μ' ἄτιμον τίθησιν.
τόνδ' ἀφαιρούμενος πτῶκα ματρῷον ἁ-
γνισμα κύριον φόνου. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ.
τόδε μέλος παρακοπά. παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ ἐριννύων δέσμιος φρενῶν ἀφόρμικτος.
αὐονὰ βροτοῖς. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως. ἔχειν θανάτων τοῖ-
σιν αὐτουργίαις,
ξυμπέσωσιν μάταιοι. τοῖς ὁμαρτεῖν ὄφρ' ἂν,
γᾶν ὑπέλθῃ θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ. τόδε μέλος παρακοπά.
παραφορὰ φρενοδαλὴς ὕμνος ἐξ ἐριννύων,
δέσμιος φρενῶν ἀφόρ μικτος αὐονὰ βροτοῖς.
γιγνομέναισι λάχη. τάδ' ἐφαμῖν ἐκράνθη.

ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας οὐδέ τίς ἐστι.
συνδαίτωρ μετάκοινος. παλλεύκων δὲ πέπλων
ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην. δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπάς, ὅταν ἄρης. τίθασος ὢν φίλος ἕλῃ.
ἐπὶ τόν ὤ, διόμεναι κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως,
μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου. σπευδόμεναι δ'
ἀφελεῖν
τίνα τάσδε μερίμνας θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖ-
σι λιταῖς ἐπικραίνειν μηδ' εἰς ἄκρισιν ἐλθεῖν.
Ζεὺς δὲ γὰρ αἱμαποταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας,
ἃς ἀπηξιώσατο. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ'
αἰθέρι.
σεμναί τ' ἀκόμεναι, κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι.
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν.
ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα ἄγκαθεν βαρυπεσῆ.
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. σφαλερὰ τανυδρόμοις.
κῶλα δύσφορον ἄταν. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ'
ὑπ' ἄφρονι.
λύμᾳ, τοῖον γὰρ ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πε-
πόταται.
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις. μένει γάρ, εὐμήχανοι
δὲ καὶ τέλειοι κακῶν τε μνήμονες σεμναί.
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς ἄτιμ' ἀτίεται
διόμεναι.
λάχη θεῶν διχοστατεῖ τ' ἀνηλίῳ λάμπαι δυσο-
δοπαίπαλα.
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε, καὶ δέδοικε βροτῶν

ἐμοῦ κλύων θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν.
δοθέντα τέλεον ἐπὶ δέ μοι γέρας παλαιόν, οὐ-
δ' ἀτιμίας κυρῶ. καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα, καὶ δυσήλιον κνέφας,
ἀθη πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν.
ἀπὸ σκαμάνδρου τὴν καταφθατουμένην.
ἣν δῆτ' ἀχαιῶν ἄκτορές τε, καὶ πρόμοι
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα.
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοί
ἐξαίρετον δώρημα θησέως τόκοις.
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα.
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον,
καινὴν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονός.
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω.
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει.
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας.
οὔτ' ἐν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶν
πρόσω δικαίων. ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.
χο πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν νυκτὸς αἰανῆ τέκνα.
ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαικεκλήμεθα.
ἀθη γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
εὐμ τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.
ἀθη μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
εὐμ βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ἀθη καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς σφαγῆς.

εὐμ. ὅπου τὸ χαίρειν μὴ δαμοῦ νομίζεται.
ἀθη. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖ φυγάς.
εὐμ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
ἀθη. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον,
εὐμ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν.
ἀθη. δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγου πάρα.
εὐμ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.
ἀθη. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
εὐμ. πῶς δὴ δίδαξον, τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένῃ.
ἀθη. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
εὐμ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ἀθη. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος.
εὐμ. πῶς δ' οὔ. σέβουσαί γ' ἀξίαν τ' ἐπαξίων,
ἀθη. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν ὦ ξένε ἐν μέρει θέλεις,
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς,
τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον,
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ὀρέ. ἄνασσ' ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων.
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος,
πρὸς χειρὶ τῇ μῇ τόσον ἐφεζομένη βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδ' ἴσοι λέξω μέγα.
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος.
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου,
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα.
οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτοῖς πόροις,
ταύτην μὲν

ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκ ποδῶν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσῃ τάχα.
ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς.
ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυτικῶν ἁρμόστορα.
ξὺν ᾧ σὺ τροίαν ἄπολιν ἰλίου πόλιν
ἔθηκας, ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς μολὼν,
εἰς οἶκον, ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασιν.
κρύψασα λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι.
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρὸς.
καὶ τῶνδε κοινῇ, λοξίας ἐπαίτιος.
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους,
σύ τ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρῖνον δίκην
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆ τάδ' αἰνέσω.
ἀθη. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε
βροτοὺς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις.
φόνους διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας,
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει.
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον.
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου
χώρᾳ μετ' αὖθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων.
πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος,
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν,
πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψε τόδε.

φόνου δικαστὰς ὁρκίων αἰρουμένους.
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε, καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα.
ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως.
ὅρκον πορῶντας. μηδὲν ἔκδικον φρεσίν,
Χο νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκα καὶ βλάβα τοῦδε μητροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερίᾳ συναρμόσει βροτούς,
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦ-
σιν μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ. οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
μαινάδων τῶν δ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων,
πάντ' ἐφήσω μόρον. πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν.
προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων. ἄκεά τ' οὐ βέβαια, τλά-
μων δέ τις μάταν παρηγορεῖ. μηδέ τις κικλησκέτω
ξυμφορᾷ τετυμμένος. τοῦτ' ἔπος θρεόμενος.
ἰὼ δίκα. ἰὼ θρόνοι τ' ἐριννύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ ἤ τε κοῦσα νεοπαθὴς,
οἶκτον οἰκτίσαιτ' ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας,
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δεῖ μένειν καθήμενον. ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίαν ἀνατρέφων. ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκας. μήτ' ἄναρκτον βίον,
μήτε δεσποτούμενον. αἰνέσῃς,
ἅπαντι μέσῳ τὸ κράτος. θεὸς ὤπασεν, ἄλλα
ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω.
δυσσεβείας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως,

ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν. ὁ πᾶσι φίλος, καὶ
πολύευκτος ὄλβος. ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας. μηδένιν
κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς.
ποινὰ γὰρ ἐπέσται. κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων. σέβας εὖ προτίων.
καὶ ξενοτίμους δόματ' ἐπιστροφάς. αἰ-
δόμενός τις ἔστω. ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ.
δίκαιος ὢν, οὐκ ἄνολβος ἔσται.
πανώλεθρος οὔποτ' ἂν γένοιτο,
τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παρβάδαν.
τὰ πολλὰ παντόφυρτον ἄνευ δίκης.
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν.
λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θραυομένας κεραίας.
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ.
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ.
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις.
δύαις λαπαδνὸν οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν.
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον. ἕρματι προσβαλὼν
ὤλετ' ἄκλαυστος ἄϊστος (δίκης
Αθη κήρυσσε κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργάθου.
ἥ τ' οὖν διάτορος τυρσηνική.
σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη.
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου.
σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς,
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον.
καὶ τόνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
Χο ἄναξ ἄπολλον ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοι μέτεστι πράγματος λέγε.

ἀπ καὶ μαρτυρήσων ἦλθον, ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος
καὶ ξυνδικήσων αὐτὸς αἰτίαν δ' ἔχω.
τῆς τοῦδε μητρὸς, τοῦδε φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
ὅπως ἐπίστει τήνδε κύρωσον δίκην.
ἀθη ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
εὐμ πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ὀρέ ἔκτεινα. τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει,
εὐμ ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ὀρέ οὐκ ἐμένῳ πω, τόνδε κομπάζεις λόγον.
εὐμ εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ὀρέ λέγω. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών,
εὐμ πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν.
ὀρέ τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι μαρτυρεῖ δέ μοι.
εὐμ ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ὀρέ καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
εὐμ ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος. ἀλλ' ἐρεῖς τάχα.
ὀρέ πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ,
εὐμ νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών;
ὀρέ δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.
εὐμ πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε,
ὀρέ ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
εὐμ τὸ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου,
ὀρέ τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ.
εὐμ οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

ὀρέ ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι.
εὐμ πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς ὦ μιαιφόνε.
ζώνης ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα τὸ φίλτατον.
ὀρέ ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι
ἄπολλον. εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα.
ἀλλ' εἰ δικαίως, εἴτε μή, τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον ὡς τούτοις φράσω.
ἀπ λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν δικαίως, μάντις δ' ὢν οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι.
ὃ μὴ κελεύσει Ζεὺς ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν.
βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρὸς
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον,
χο Ζεὺς ὡς λέγεις σὺ τόνδε χρησμὸν ὤπασε.
φράζειν ὀρέστῃ τῷδε τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα, μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
ἀπ οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον.
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔτι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ' ἀμαζόνος.
ἀλλ' ὡς ἀκούσῃ παλλὰς, οἵ τ' ἐφήμενοι.
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἄμεινον εὔφροσιν δεδεγμένη.
δροίτῃ περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι.
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.

ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὕτως εἴρηται μόρος.
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον ὡς δηχθῇ λεώς.
ὅς περ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
Χο. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ.
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις.
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Απ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος.
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις,
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις,
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ,
οὑμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
Χο. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα.
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδω.
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις.
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται.
Απ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεύς. τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος. οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριος δὲ τοῦ δίσσοι δ' ἐξωλόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς πέλας,
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη.

ἀλλ' οἷον ἔρνος. οὔτις ἂν τέκοι θεός,
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι.
τὸ σὸν πόλισμα, καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου.
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα καὶ τὰ δ' αἰῶνος μένοι
στέργειν τ' ἄπιστα, τῶν δὲ τοὺς ἐπισπόρους
Αθη. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων,
Χο. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται,
Αθη. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν, πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ,
Χο. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε ξένοι.
Αθη. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν Ἀττικὸς λεώς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ.
αἰεὶ δ' ἑκάστῳ τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν.
σκηνάς, ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον,
στρατηλατοῦσαι καὶ πόλιν νεόπτολιν.
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε.
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος,
πέτρα. πάγος τ' Ἄρειος, ἐν δὲ τῷ σέβας.
ἀστῶν, φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν,
σχήσει τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους.
κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ,
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν.

τὸ μήτ᾽ ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν.
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν,
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
ἔρυμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον,
ἔχοιτ᾽ ἄν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει.
οὔτε σκύθησιν, οὔτε πέλοπος ἐν τόποις,
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον ὀξύθυμον εὑδόντων ὕπερ,
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν᾽ ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν, ὀρθοῦσθαι δὲ χρή,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην.
αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος,
χο. καὶ μὴν βαρεῖαν, τήνδ᾽ ὁμιλίαν χθονός,
ξύμβουλος εἰμί, μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
ἀπ. κἀγώ τε χρησμοὺς, τοὺς ἐμούς τε, καὶ διός,
ταρβεῖν κελεύω, μηδ᾽ ἀκαρπώτους κτίσαι,
χο. ἀλλ᾽ αἱματηρὰ πράγματ᾽ οὐ λαχὼν σέβεις.
μαντεῖα δ᾽ οὐκ ἔθ᾽ ἁγνὰ μαντεύσει μένων
ἀπ. ἦ καὶ πατὴρ τι σφάλλεται βουλευμάτων.
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς ἰξίονος.
χο. λέγεις, ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ᾽ ὁμιλήσω πάλιν,
ἀπ. ἀλλ᾽ ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις,
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ, νικήσω δ᾽ ἐγώ,
χο. τοιαῦτ᾽ ἔδρασας καὶ φέρητος ἐν δόμοις,
μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ἀπ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ᾽ εὐεργετεῖν.

ἄλλως τε πάντως χ᾽ ὅτε τις δεόμενος τύχοι;
χο. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς,
σύ τοι τάχ᾽ οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος.
ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσι βαρύν,
χο. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος
δίκης γενέσθαι τῆσδ᾽ ἐπήκοος μένω.
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.
ἀθη. ἐμὸν τόδ᾽ ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην.
ψῆφον δ᾽ ὀρέστῃ τήνδ᾽ ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ᾽ ἐγείνατο.
τὸ δ᾽ ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν.
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ᾽ εἰμὶ τοῦ πατρός,
οὕτω γυναικὸς καὶ προτιμήσω μόρον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ᾽ ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκ βάλλεθ᾽ ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν, τοῦτ᾽ ἐπέσταλται τέλος.
ὀρέ. ὦ φοῖβ᾽ ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ἀμ. ὦ νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ᾽ ὁρᾷς τάδε,
νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ᾽ ἢ φάος βλέπειν.
ἡμῖν γὰρ ἔρρειν. ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
πεμπάζετ᾽ ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφοον ξένοι.
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ᾽ ἀπούσης, πῆμα γίνεται μέγα.
βαλοῦσα τ᾽ οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
ἀθη. ἀνὴρ ὅδ᾽ ἐκ πέφευγεν αἵματος δίκην.
ἴσον γάρ ἐστι τ᾽ ἀρίθμημα τῶν πάλων,
ὀρέ. ὦ παλλάς. ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον, σύ τοι

κατῴκισάς με, καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ·
Ἀργεῖος ἀνὴρ, αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου,
ἕκατι. καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος· ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον,
σώζει με μητρὸς, τάσδε συνδίκους ὁρῶν,
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ,
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον·
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους·
μήτοι τίν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ,
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε,
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα·
ἀμηχάνοις πράξομεν δυσπραξίαις·
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους,
τιθέντες ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος·
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορί·
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμὲν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολισσοῦχος λεώς·
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις·
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

χο. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους,
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.
ἐν γᾷ τᾷδε φεῦ. ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν χθόνια φόρον ἐκ δὲ τοῦ,
λιχὴν, ἄφυλλος, ἄτεκνος. ἰὼ δίκα, πέδον
ἐπισύμενος.
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.

στενάζω. τί ῥέξω. γένωμαι δύσοιστα
πολίταις ἔπαθον. ἰὼ μεγάλατοι.
κόραι δυστυχεῖς. νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ἀθη. ἐμοὶ πίθεσθε, μὴ βαρυστόνως φέρειν,
οὐ γὰρ νενίκησθ' ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτυρία παρῆν,
αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δέ τε τῇδε γῇ βαρὺν κότον.
σκήψασθε. μὴ θυμοῦσθε, μὴ δ' ἀκαρπίαν
τεύξητ' ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα.
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους,
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι.
ἕδρας τε, καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς,
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις.
ἕξειν ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

χο. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους,
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλετέ μου,
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.
ἐν γᾷ τᾷδε φεῦ. ἰὸν ἰὸν ἀντιπαθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν, χθόνια φόρον ἐκ δὲ τοῦ,
λιχὴν, ἄφυλλος. ἄτεκνος. ἰὼ δίκα πέδον
ἐπισύμενος.
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.
στενάζω τί ῥέξω. γένωμαι δύσοιστα.
πολίταις ἔπαθον. ἰὼ μεγάλατοι. κόραι δυστυχεῖς.
νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ἀθη. οὐκ ἐστ' ἄτιμοι, μή δ' ὑπερθύμως ἄγαν,
θεαὶ βροτῶν κτίσητε δύσκηλον χθόνα.

κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν·
καὶ κλῇδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. σὺ δ' εὐπιθὴς ἐμοί.
γλώσσης ματαίας μὴ κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος.
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί,
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδε τἀκροθίνια
θύη. πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους.
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.
Χο. ἐμὲ παθεῖν τάδε φεῦ. ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ
γᾶν οἰκεῖν.
ἀτίετον φεῦ μύσος. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἶ οἶ, δᾶ φεῦ. τίς μ' ὑποδύεται.
πλευρὰς ὀδύνα. θυμὸν ἄϊε μᾶτερ
νύξ, ἀπὸ γάρ με τιμῶν δαμαίων,
θεῶν δυσπάλαμοι. παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
Αθη. ὀργὰς ξυνοίσω σοι, γεραιτέρα γὰρ εἶ,
καί τοι μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς,
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα,
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε. προὐνέπω τάδε.
οὑπιρρέων γάρ τι μιώτερος χρόνος,
ἔσται πολίταις τοῖσδε, καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα. πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
τεύξῃ. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλον.
ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν,
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς,
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας σπλάγχνων βλάβας.

νέων ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν.
μήτ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
ἐν τοῖς ἐμοῖσιν αὐτοῖσιν ἱδρύσῃ Ἄρη.
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι, πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
χώρας μεταχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.
Χο. ἐμὲ παθεῖν τάδε φεῦ ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ
γᾶν οἰκεῖν.
ἀτίετον φεῦ μύσος.
πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον,
οἶ οἶ, δᾶ φεῦ. τίς μ' ὑποδύεται.
πλευρὰς ὀδύνα, θυμόν, ἄϊε μᾶτερ
νύξ, ἀπὸ γάρ με τιμᾶν, δαμίαν. θεῶν δυσπάλαμοι.
παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. Αθη. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέ-
γουσα τἀγαθά
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ,
θεὸς παλαιά, καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν. τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστι σοι Πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα, καὶ θελκτήριον.
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν, εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτ' ἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει.
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένην.
Χο. ἄνασσ' Ἀθάνα τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν.

ἀθη. πάσης ἀπήμον' οἰζύος. δέχου δέ σύ,
χο. καὶ δὴ δέδεγμαι, τίς δέ μοι τιμὴ μένει.
ἀθη. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
χο. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥς τε μ' ἐσθένειν τόσον
ἀθη. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
χο. καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου,
ἀθη. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ,
χο. θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου,
ἀθη. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσῃ φίλους,
χο. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί.
ἀθη. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα.
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου,
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα.
εὐηλίως πνέον τ' ἐπιστείχειν χθόνα,
καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίρρυτον.
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν,
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφοροτέρα πέλοις.
στέργω γὰρ ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην.
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
χο. τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων, οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.
χο. δέξομαι παλλάδος ξυνοικίαν. οὐδ' ἀτιμά-
σω πόλιν,
τὰν καὶ ζεὺς ὁ παγκρατὴς, ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει. ῥυσίβωμον ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων. αἶτ' ἐγὼ κατεύχομαι.
θεσπίσασα πρευμενῶς ἐπισσύτους βίου τύχας
ὀνησίμους.

γαίας ἐξαμβρόσαι. φαιδρὸν ἁλίου σέλας.
ἀθη. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις.
πράσσω μεγάλας, καὶ δυσαρέστους.
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους, ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων,
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει σιγῶν ὄλεθρος. καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.
χο. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω. φλογμὸς ὀμμαρτε-
ρὴς φυτῶν,
τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων μηδ' ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νόσος, μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν.
ξὺν διπλοῖς ἐμβρύοις. τρέφοι χρόνῳ τεταγμένω
γόνος.
πλουτόχθων ἑρμαίαν. δαιμόνων δόσιν τίοι
ἀθη. ἦ τάδ' ἀκούετε πόλεως φρούριον,
οἷ' ἐπικραίνει, μέγα γὰρ δύναται
πότνι' ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων.
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν.
τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων,
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.
χο. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας.
νεανίδων τ' ἐπηράτων ἀνδροτυχεῖς βιότους,
δότε κύρι' ἔχοντες, θεαὶ τῶν, μοῖραι
ματροκασιγνῆται. δαίμονες ὀρθονόμοι.
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι. παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς.

ἐν δ' οἴκοις ὁμιλίαις πάντα τιμιώταται θεῶν,
ἀθη. τά δέ τοι χώρα· τῇ μὴ προφρόνως ἐπικραινο-
μένων,
χάνυμαι στέργω δ' ὄμματα πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ.
πρὸς τὰς δ' ἀγρίως ἀπανηναμένας.
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος. νικᾷ δ' ἀγαθῶν,
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντὸς χο. τὰν δ' ἄπληστον,
κακῶν
μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷ δ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μή δ' ἐπὶ θυσκόνις. μέλαν αἷμα πολιτῶν,
δι' ὀργὰν ποινὰς ἀντιφόνους ἄτας.
ἁρπαλίσαι πόλεως χάρματα δ' ἀντιδοῖεν,
κοινοφιλεῖ διανοίᾳ, καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.
ἀθη. ἆρα φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς. ὁδὸν εὑρίσκειν.
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων.
μέγα κέρδος ὁρῶ, τοῖς δὲ πολίταις,
τὰς δὲ γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ,
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν, καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον,
πρέψετε πάντες διάγοντες χο. χαίρετ' ἐν αἰσι-
μίαις πλούτου,
χαίρετ' ἀστικὸς λεὼς ἴκταρ ἥμενοι Διὸς
παρθένους φίλας φίλοι σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
παλλάδος ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἅζεται πατήρ,
ἀθη. χαίρετε χ' ὑμεῖς, προτέραν δέ με χρὴ,
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν,
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπόμπων,
ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμμεναι· τὸ μὲν ἀτηρὸν

χώρας

χώρας κατέχειν. τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε πολισσοῦχοι
παῖδες κραναοῦ. ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ' ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.
χο. χαίρετε χαίρετε δ' αὖθις ἐπιδιπλοΐζω,
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν. δαίμονές τε καὶ βροτοί.
παλλάδος πόλιν νέμοντες μετοικίαν δ' ἐμὴν,
εὐσεβοῦντες, οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου.
ἀθη. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων,
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους.
ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουροῦσι βρέτας.
τοὐμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησηΐδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος.
παίδων γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων,
φοινικοβάπτοις ἐν δυτοῖς ἐσθήμασι.
τιμᾶτε καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς,
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπει.
χο. βᾶτ' ἐν δόμῳ μεγάλαι φιλότιμοι,
νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες. ὑπ' εὔφρονι πομπᾷ,
εὐφαμεῖτε δὲ χωρῖται γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυ-
γίοισιν,
καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις πε ρὶ σεπτὰ, τύχαστε.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί, ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύ-
φρονες γᾷ
δεῦρ' ἴτε σεμναὶ, πυριδάπτῳ
λαμπάδι τερπόμεναι, καθ' ὁδὸν
δ' ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς,

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαι δ' ἐς οἴκων.
παλλάδος ἀστοῖσι ζεὺς ὁ πανόπτας.
οὕτω μοῖρά τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
ζ στόλον ἡμέτερον. νάιον ἀρθέντ' ἀπὸ στομίων.
λεπτομαθῶν. νείλου δίαν δὲ λιποῦσαι.
χθόνα σύγχορτον συρίᾳ φεύγομεν.
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίᾳ.
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι.
ἀλλ' αὐτογένητον φυλαξάνοραν.
γάμον αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ,
τ' ὀνοταζόμεναι δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος.
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν.
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε
φεύγειν ἀνέδην διὰ κυμβαλέον.
κέλσαι δ' ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόμου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπινοίας· διὸς ἀχόμενον τετέλεσται
τίνα οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον, τῆς δ' ἀφικοίμεσθα,
σὺν τοῖς δ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἐριοστέπτοισι κλάδοισι.

ὧν πόλις ὧν γῆς λευκὸν ὕδωρ ὕπατοί τε θεοὶ
καὶ βαρύτιμοι.
χθόνιοι θήκας κατέχοντες. καὶ ζεὺς σωτὴρ τρί-
τος οἰκοφύλαξ.
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαι θ' ἱκέτην τὸν θηλυγενῆ στό-
λον αἰδοίῳ.
πνεύματι χώρας ἀρσενοπληθῆ.
δ' ἑσμὸν ὑβριστὴν, αἰγυπτογενῆ
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι ξὺν ὄχῳ ταχυήρει.
πέμψατε πόντονδ' ἔνθα δὲ λαίλαπι.
χειμωνοτύπῳ βροντῇ στεροπῇ.
τ' ὀμβροφόροισί τ' ἀνέμοις ἀγρίας.
ἁλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων ὧν θέμις εἴργει.
σφετεριξάμενοι πατραδελφείαν.
τήνδ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι. νῦν δ' ἐπικε-
κλόμεναι.
δῖον πόρτιν ὑπὲρ πόντιον τιμ' ἀόρινιν
τ' ἀνθονόμου τᾶς προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
ζηνὸς ἔφαψιν ἐπωνυμίᾳ. δ' ἐπεκραίνετο
μόρσιμος αἰών.
εὐλόγως. ἔπαφόν τε γέννασ' ὅντ' ἐπιλεξαμένα.
νῦν ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
πρόσθε πόνων μνασαμένα. τά τε νῦν ἐπιδείξω.
πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια
οἶδ' ἀλλὰ πάρος ὄντα φανεῖται. γνώσεται.
δὲ λόγου τις ἐν μάκει. εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας
οἰωνοπόλων.
ἔγγαιος οἶκτον. οἰκτρὸν ἀΐων δοξάσει τις ἀκούων.

ὄπα τᾶς τηρείας μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου.
κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος. ἅ τ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν
τ' εἰργομένα.
πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων. ξυντίθησι δὲ παιδὸς.
μόρον ὡς αὐτοφόνως, ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν
δυσμάτορος κότου τυχών, τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρ
τος ἰαονίοισι νόμοισι. δάπτω τὰν ἁπαλὰν,
νειλοθερῆ παρειάν. ἀπειροδάκρυν τε καρδίαν.
γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι δειμαίνουσα φίλους τᾶς
δε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς. εἴ τίς ἐστι κηδεμών.
ἀλλὰ θεοὶ οἱ γενέται. κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες.
ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγόντες πέλοιτ' ἂν ἔν-
δικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις βωμὸς ἀρῆς
φυγάσιν.
ῥῦμα δαιμόνων σέβας εἴθ' εἴη διὸς εὖ παναληθῶς.
διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη,
πάντα τοι φλεγέθει κἀν σκότῳ.
μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ μερόπεσσι λαοῖς,
πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ.
κορυφᾷ διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα. τέλειον
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε, τείνουσι πόροι.
κατιδεῖν ἄφραστοι. ἰάπτει δ' ἐλπίδων,
ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτοὺς βίαν.
δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει. τὰν ἄπονον δαιμονίων.
ἥμενον ἄνω φρόνημά πως αὐτόθεν ἐξέπραξεν
ἔμπας.
ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν. ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν.
βρότειον οἵα νεάζει πυθμὴν δι' ἁ

μὲν γάμον τῷ θάλος δυσπαραβούλοισιν φρεσίν.
καὶ διάνοιαν μαινόλιν κέντρον ἔχων ἄφυκτον
ἄταν.
δ' ἀπάτᾳ μεταγνούς. τοιαῦτα πάθεα μέλεα
θρεομένα λέγω.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ. ἰή. ἰή.
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ. θρεομένη μέλη.
ζῶσα γόοις με τιμῶ ἱλέομαι μὲν ἀπίαν βουνῖν
καρβᾶνα δ' αὐδὰν εὐακοννεῖς
πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι. λίνοισιν ἢ
σιδωνία καλύπτρᾳ. θεοῖς δ' ἐναγέα τελέα πε-
λομένων καλῶς.
ἐπίδρομ' ὅπου θάνατος ἀπῇ ἰὼ ἰώ,
ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι. ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει.
ἱλέομαι μὲν ἀπίαν βοῦνιν. καρβᾶνα δ' αὐδὰν
εὐγαγνόνοις πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι.
λίνοισιν ἢ σιδονία καλύπτρᾳ.
πλάτα μὲν οὖν λινορραφής τε. δόμος ἅλα στέ-
γων δορός.
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοιαῖς
οὐδὲ μέμφομαί τι λευτᾶς ἐν δὲ χρόνῳ.
πατὴρ ὁ παντόπτας. πρευμενεῖς κτίσειεν.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός, εὐνὰς ἀνδρῶν, ἒ ἔ
ἄγαμον ἀδάματον ἐκ φυγεῖν. θέλουσα δ' αὖ
θέλουσαν ἁγνά,
μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα. ἔχουσα σέμν' ἐνώπι'
ἀσφαλές,
παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖσι. δ' ἀσφαλείας
ἀδμήτας ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός, εὐνὰς ἀνδρῶν ἒ ἔ,

ἄγαμον ἀδάματον ἐκ φυγεῖν. εἰ δὲ μὴ μελανθὲς
ἡλιόκτυπον γένος τὸν γαῖον. τὸν πολυξενώτατον.
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων. ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις, θανοῦσαι. μὴ τυχοῦσαι. θεῶν
ὀλυμπίων.
ἆ ζηνὶ ὀσίω. μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν γαμετ' οὐρανόνεικον.
χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών.
καὶ τότε δικαίοις. ζεὺς ἐνέξεται λόγοις.
τὸν τᾶς βοὸς, παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ. νῦν ἔχων παλίντροπον.
ὄψιν ἐν λιταῖσιν, ὑψόθεν δ' εὖ κλύειν κα-
λούμενος.
πρ παῖδες φρονεῖν χρή, ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
πιστῷ γέροντι. τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβών,
αἰνῶ φυλάξαι τἀμ' ἔπη δελτουμένας
ὁρῶ κόνιν ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι.
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον,
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν,
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται.
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπεσμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθειμένος.
ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον.
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι.
πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκετηρίας ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,

σεμ᾽ ὡς ἔχουσαι διὰ χθόνων σιωποῦμεν.
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ τὰ χρέα ἔπη.
ξένους ἀμείβεσθ᾽ ὡς ἐπήλυδας πρέπει.
τορῶς λέγουσαι τὰς δ᾽ ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγὴ δ᾽ ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ.
τὸ μὴ μάταιον δ᾽ ἐκ μετώπω σωφρονῶν
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ᾽ ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ᾽ ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένη. τὸ τῇδε κάρτ᾽ ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ᾽ εἴκειν χρέος εἶ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
χο. πάτερ φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν.
κεδνὰς ἐφετμὰς, ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
μὴ νῦν σχόλαζε μηχανῆς δ᾽ ἔστω κράτος.
θέλοιμ᾽ ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
ἰὼ ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ ἀπολωλότας
ἴδοιτο δή, τα πραυμενοῖς ἀπ᾽ ὄμματος.
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
καὶ ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκεται.
καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους
ἁγνὸν τ᾽ ἀπόλλω φυγάδ᾽ ἀπ᾽ οὐρανοῦ θεόν,
εἰδὼς ἂν αἶσαν, τὴν δὲ συγγνώη βροτοῖς.
συγγνοίη δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων,
τίν᾽ οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι.
ὁρῶ τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ
ἀλλ᾽ εὖ τ᾽ ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί,
ἑρμῆς ὅδ᾽ ἄλλος τοῖσιν ἑλλήνων νόμοις.
ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
πάντων δ᾽ ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν.

σέβεσθ᾽ ἐν ἁγνῷ, δ᾽ ἑσμὸς ὡς πελειάδων.
ἵζεσθαι κρίκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών,
πῶς δ᾽ ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα.
ἁγνὸς γένοιτ᾽ ἂν οὐδὲ μὴν ᾅδου θανὼν,
φύγῃ μάταιον αἰτίας πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ᾽ ὡς λόγος.
ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
πρ. σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον.
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικῇ τόδε.
ποδαπὸν ὅμιλον. τὸν δ᾽ ἀνέλληνα στόλον.
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
χλίοντα. προσφωνουμένη γὰρ ἀργολὶς,
ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ᾽ ἀφ᾽ ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο
ἀπρόξενοί τε νόσφιν ἡγητῶν μολεῖν.
ἔτλη τ᾽ ἀκρέστως τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὲ κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ᾽ ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις.
μόνον τόδ᾽ ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
καὶ τἆλλα πολὺ ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν.
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
χο. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω.
ἢ τηρὸν ἑρμοῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν.
πρ. πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείβου καὶ λέγε τ᾽ εὐθαρσῆς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γὰρ εἰμ᾽ ἐγὼ παλαίχθονος.
ἶνις πελασγὸς τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ᾽ ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον.

γένος πελασγῶν, τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἴδνης διάλγος ἔρχεται.
στρυμὼν τὲ πρὸς δυώντος ἡλίου κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν δε περραίβων χθόνα.
πίνδου τε τἀπέκεινα παιόνων πέλας.
ὄρη τε δωδωναῖα συντέμνει δ' ὅρος.
ὑγρᾶς θαλάσσης. τῶν δ' ἔτ' ἔπειτα δὲ κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας ἀπίας πέδον τόδε.
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ χώρας ναυπακτίας,
ἰατρόμαντις παῖς ἀπόλλωνος χθόνα
τήν δε καθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὲ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν,
χρανθὲς ἀνῆκε γαῖα μηνεῖται ἄκη.
δράκον θ' ὅμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν,
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμεμπτῶς ἔπεισ' ἀργεία χθονί,
μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὗρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσαν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια.
γένοιτ' ἂν ἐξαύχοιο καὶ λέγοι πρόσω,
μακρὰν γέ μιν ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις
βραχύστορος δ' ὁ μῦθος ἀργεῖαι γένος.
ἐξ εὐχόμεσθα σπέρματ' εὐτέκνου βοός,
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγω.
χο ἄπιστα μυθεῖσθ' ὦ ξέναι κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν ἀργεῖον γένος.
λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι,
γυναιξὶ δ' ἐστὶ κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις
καὶ νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις.

εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων.
ἰνδοὺς τ' ἀκούων νομάδας ἱπποβάμοισιν.
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις χθόνα,
παρ' αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους δ' ἀμαζόνας
εἴτ' ὀξοταχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον.
ὅπως γενέθλον σπέρματ' ἀργείων τόσον,
κληδοῦχον ἥρας φασὶ δωμάτων ποτέ.
ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν ἀργεία χθονί.
ἦν ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
μὴ καὶ λόγος τίς ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ.
καὶ κρυπτ' ἄγκρας ταῦτα παλλαγμάτων.
πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε.
βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν ἀργεία θεός,
οὐκ οὖν πελάζει ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ,
φασὶν πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας,
τί δὴ πρὸς ταῦτα λόχοις ὀχυρὰ δίος,
τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ποῖον πανόπτην. οἰοβουκόλον λέγεις.
ἄργον, τὸν ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.
τί οὖν ἔτευξε δ' ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ,
βοηλάτην μύωπα κινητήριον,
οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν, οἱ νείλου πέλας.
τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.
καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί,
καὶ μὴν κάνωβον κἀπὶ μέμφιν ἵκετο.
καὶ ζεὺς ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον,
τί οὖν ὁ δῖος πόρτις εὔχεται βοός.
ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

λιβύη μέγιστον γῆς καρπουμένη.
τίν᾽ οὖν ἔτ᾽ ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις.
βῆλον δίπαιδα πατρὸς τέ δ᾽ ἐμοῦ πατρός.
τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τέ τό μοι φράσον.
δαναὸς δ᾽ ἀδελφός ἐστι πεντηκοντόπαις.
καὶ τέ δαναοί γε τοὔνομ᾽ ἀφθόνω λόγω.
αἴγυπτος δ᾽ εἰδὼς δ᾽ ἀμὸν ἀρχαῖον γένος.
πράσσοις ἂν ὡς ἀργεῖον ἀνστήσας τόλον,
δοκῆ τέ μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός.
τ᾽ ἀρχαῖον, ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε. τίς κατέσκηψεν τύχη.
ἄναξ πελασγῶν αἰόλ᾽ ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ᾽ ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
ἐπεί τις ηὔχει τήνδ᾽ ἀνέλπιστον φυγήν.
κέλσειν ἐς ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν.
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων.
τί φὴς ἱκνεῖσθαι τῶν δ᾽ ἀγωνίων θεῶν.
λευκοστεφεῖς ἔχουσα, νεοδρέπτους κλάδους.
ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς αἰγύπτου γένει.
πότερα κατ᾽ ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις.
τίς δ᾽ ἂν φίλους ὤνοιτο τοὺς κεκτημένους,
σθένος μὲν οὕτως. μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
καὶ δυστυχόντων γ᾽ εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
πρ πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω.
κό αἰτοῦσι μὴ κδοῦς παισὶν αἰγύπτου πάλιν.
πρ βαρέα σύ γ᾽ εἶπας πόλεμον ἄρασθαι νέον.
κό ἀλλ᾽ ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
πρ εἴπερ γ᾽ ἀπαρχῆς πραγμάτων κοινὸς ἦν.
κό αἰδοῦ. σὺ πρύμναν πόλεως ὧδ᾽ ἐστεμμένην.
πέφρικα λεύσσων τὰς δ᾽ ἕδρας κατασκίους.

βαρύς γε μέντοι ζηνὸς ἱκεσίου κότος.
χο παλαίχθονος τέκος κλῦθί μου.
πρόφρονι καρδίᾳ πελασγῶν ἄναξ.
ἴδε μέ γαν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον.
λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις.
ἠλιβάτοισιν ἀλκᾷ. πίσυνος μέμυκε φράζου.
σακοτῆρι μόχθους.
πρ ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον.
νεῦον θ᾽ ὅμιλον τῶν δ᾽ ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ᾽ ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ᾽ ἀστοξένων.
μὴ δ᾽ ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει.
νεῖκος γένηται. τῶν γὰρ οὐδεῖται πόλις,
χο ἴδοιτο δῆτα τὰν ἄνατον φυγὰν,
ἱκεσία θέμις διὸς ἱλαρίου,
σὺ δὲ παρ᾽ ὀψιγόνου μάθε γεραφρόνων.
ποτὶ τρόπαιον αἰδόμενος οὖν περ,
ἱεροδόκα θεῶν λή ματ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρὸς ἁγνοῦ
πρ οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι.
ἡμῶν, τὸ κοινὸν δ᾽ εἰ μιαίνεται πόλις.
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη,
ἐγὼ δ᾽ ἂν οὐ κραίνοιμ᾽ ὑπόσχεσιν πάρος.
ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.
χο σύ τοι πόλις. σὺ δὲ τὸ δήμιον
πρύτανις ἄκριτος ὤν, κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν
χθονός.
μονοψήφοισι νεύμασι σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ᾽ ἐν θρόνοισι, χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις ἄγος φυλάσσου.
πρ ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ᾽ ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ.

οὐδ' αὖ τόδ' ἄφρον τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς,
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν.
Χο. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκοπεῖ. φύλακα πολυ-
πόνων.
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι.
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι ζηνὸς ἱκταίου κότος.
δυσπαράθελκτος παθόντος οἴκτοις.
εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες αἰγύπτου σέθεν.
νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους,
εἶναι. τίς δ' ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι.
δεῖ τοί σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
ὡς οὐκ ἔχουσιν κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.
μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος.
κράτεσιν ἀρσένων ὕπαστρον δέ τοι.
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος.
φυγᾷ, ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν.
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν,
οὐκ εὐκριτον τὸ κρῖμα μή μ' αἱροῦ κριτήν,
εἶπον δὲ καὶ πρὶν οὐκ ἂν ἄνευ δήμου τάδε.
πράξαιμ' ἄν, οὐδ' ἐπερ κρατῶν καὶ μήποτε.
εἴπῃ λεὼς ἔπειτ' εἴ τι καὶ μὴ τοῖον τύχοι.
ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν,
ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ.
ζεὺς ἑτερορρεπὴς νέμων εἰκότως,
ἄδικα μὲν κακοῖς. ὅσια δ' ἐννόμοις,
τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλγεῖς τὸ δί-
καιον ἔρξαι.
δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου.

δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν.
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠνωμένον.
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει.
αὐτοῖσι θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται.
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας.
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν,
βαρὺν ξύνοικον θήσομεν ἀλάστορα.
ὃς οὐδ' ἐν ᾅδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ,
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;
Χο. φρόντισον καὶ γενοῦ, πανδίκως εὐσεβὴς
πρόξενος τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὀρωμέναν
μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν. πολυθέων ῥυσίασ-
θεῖσαν ὦ. πᾶν κράτος ἔχων χθονὸς,
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων, καὶ φύλαξαι κότον.
* μή τι τλᾷς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν,
ἀπὸ βρετέων βίᾳ. δίκας ἀγομέναν,
ἱππηδὸν ἀμπύκων. πολυμίτων πέπλων,
τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν, ἴσθι γὰρ παισὶ τάδε καὶ
δόμων.
ὁποτέραν κτίσῃς. μένει δορικτίνειν.
ὁμοίαν θέμιν. τάδε φράσαι δίκαια. διόθεν κράτη.
καὶ δὴ πέφρασμαι. δεῦρο δ' ἐξ ὀκέλλεται.
ἢ τοῖσιν. ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν.
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη. καὶ γεγόμφωται σκάφος,
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν, ὡς προσηγμένον
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρήμασι μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων.
ἄτην γε μείζω. καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμου.

γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν.
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος.
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια.
θεοῖσι πολλοῖς πολλὰ πημονῆς ἄκη.
ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.
θέλω δ' ἄιδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
πολλῶν τ' ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.
ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.
ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
τύχειν γυναικῶν, ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.
ἐκ τῶνδε τοίνυν ἴσθι μηχανὴ καλή.
λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ.
εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ.
τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων.
νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.
ἐκ τῶν δ' ὅπως τάχιστ' ἀπαλλάξασθαι θεῶν.
ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
ξυνῆκας, ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
καὶ μὴν πολλαχῇ γε δυσπάλαις τὰ πράγματα.
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται.
ἄτης δ' ἄβυσσον, πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς

σταθεὶς πρὸ τειχέων, διὰ μάχης ἥξω τέλους
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον.
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον,
ἱκτῆρος. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων
κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν.
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται. μὴ δ' ἀπορριφθῇ λόγος
ἐμοῦ. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἰκτίσας ἰδὼν τάδε.
ὕβρις μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου.
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος.
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὔνοιαν φέρει.
πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα.
αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρὸς ξένον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φραστοράς τ' ἐγχωρίων,
ξύμπεμψον ὡς ἂν τῶν πολιούχων θεῶν.
βωμοὺς προνάους καὶ πολιούχων ἕδρας.
εὕρωμεν. ἀσφάλεια δὲ δι' ἄστεως
στείχουσι. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον ἰνάχῳ γένος.
τρέφει. φυλάξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν ἀγνοίᾳ ὕπο.
στείχοι τ' ἂν ἄνδρες, εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοὺς θεῶν ἕδρας,
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεών,
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν
τούτῳ μὲν εἶπας καὶ τεταγμένος κίοι.

ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ· ποῦ θράσος τέ μοις ἐσμοί.
κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε σημεῖον πόνου.
καὶ δὴ σφε λείπω χερὶ καὶ λόγοις σέθεν.
λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφω τόδε.
καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοι τό με.
οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς ἐκδώσομεν.
ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐκχθίοσιν.
εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένη.
οὔτοι τί θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἔστι δεῖμ' ἐξαίσιον.
σὺ καὶ λόγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρενὶ
ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους.
πείσω τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
καὶ σὸν διδάξω πατέρα τοῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους.
λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσύνων ἐλεύσομαι.
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

χο ἄναξ ἀνάκτων μακάρων. μακάρτατε καὶ
τελέων
τελειότατε κράτος ὄλβιε Ζεῦ. πείθου τε καὶ γενέσθω.
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας.
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανο-
ζυγ' ἄταν.
τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν. παλαίφατον ἁμέτερον.
γένος, φιλίας προγόνου γυναικός.
νέωσον εὔφρον αἶνον. γενοῦ πολυμνῆστορ ἐφά-
πτωρ ἰοῦς.
δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι. γᾶς ἀπὸ τᾶς δ' ἔνοικοι.

παλαιὸν δ' ἐς ἴχνος μετέστην. ματέρος ἀν-
θονόμους ἐπωπάς,
λειμῶνα βούχιλον ἔνθεν ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα,
φεύγει ἁμαρτίνους πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα-
φῦλα διχῆ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ-
μνουσα πόρον κυματίαν ὁρίζει. ἰάπτει βάσιδος
δι' αἴας.
μηλοβότου φρυγίας διαμπάξ. πέρᾶδε τεύθραν
τε ἄστυ μυσῶν.
λυδιά τε γύαλα. καὶ δι' ὀρῶν κιλίκων
παμφύλων τε γένη διορνυμένα. τὰν ποταμοὺς
ἀενάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τὰς ἀφροδίτας πο-
λύπυρον αἶαν.
ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένη βέλει. βουκόλου πτερόεντος
δῖον πάμβοτον ἄλσος.
λειμῶνα χιονόβοσκον ὅντ' ἐπέρχεται.
τυφῶ μένος. ὕδωρ τὸ νείλου νόσοις ἄθικτον.
μαινομένα πόνοις ἀτίμοις ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτης θυάς ἥρας. βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν
ἔννομοι.
χλωρῷ δείματι θυμὸν. πάλλον τ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν εἰσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον.
τὰν μὲν βοός. τὰν δ' αὖ γυναικός. τέρας δὲ
θαμβοῦν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολύπλαγκτον
ἀθλίαν.
οἰστροδόνητον ἰώ. ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.
βίᾳ δ' ἀπημάντῳ σθένει. καὶ θείαις ἐπιπνοίαις.
παύεται. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ. γείνατο
παῖδ' ἀμεμφῆ.
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον. ἔνθεν πᾶσα βοᾷ
χθών.
φυσίζωον γένος. τὸ δή. Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν ἥ ρας νόσους ἐπιβούλους.
Διὸς τόδ' ἔργον. καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων.
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις. τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις. πατὴρ φυτουρ-
γὸς, αὐτόχειρ ἄναξ.
γένους παλαιόφρων μέγας. τέκτων, τὸ πᾶν, μή-
χαρ οὔριος Ζεύς.
ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων τὸ μεῖον κρεῖσσον
ὧν κρατύνει,
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω. πάρεστι δ' ἔργον ὡς
σπεῦσαί τι. τῶν, δούλιος φέρει φρενῶ. (ἔπος.

πρ θαρσεῖτε παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.
ὦ χαῖρε πρέσβυ φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί,
ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος.
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπῃ πληθύνεται.

πρ ἔδοξεν ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως
ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί,
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις.
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον.
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους.
κἀρρυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν.
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ,
ἄγειν. ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων,

ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ' ἔπειθεν ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων.
ἄναξ πελασγῶν ἱκεσίου διὸς κότον,
μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου.
πόλιν παχῦναι ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα.
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν.
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν ἀργεῖος λεώς.
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθὴς στροφάς.
δῆμος πελασγῶν Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

χο ἄγε δὴ λέξωμεν ἐπ' ἀργείοις.
εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου.
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ
τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα. νῦν ὅτε
καὶ θεοί,
διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένη χεούσας
μήποτε πυρίφατον. τὰν πελασγίαν πόλιν,
τὸν ἄχορον βοᾶν. κτίσαι μάχλον ἄρη
τὸν ἀρότοις. θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις
οὕνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς. ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο.
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας διὸς ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον.
οὐδὲ μετ' ἀρσένων. ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμά-
σαντες ἔριν γυναικῶν. δῖον ἐπιδόμενοι
πράκτορά τε σκοπὸν δυσπολέμητον, ὃν οὔ
τις ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων.
μιαίνοντα βαρὺς δ' ἐφίζει. ἄζονται γὰρ ὁμαίμους
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ. τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται. τοίγαρ ὑπὸ σκιᾶς ἐκ

στομάτων ποτάσθω. φιλότιμος εὐχά
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν. τάνδε πόλιν κενώσαι.
μηδ' ἐπιχωρίοις πτώμασιν αἱματίσαι πέδον
γᾶς. ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον. ἔστω. μηδ' ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς ἄ ρης κέρσειεν ἄωτον.
καὶ γεραροῖσι πρεσβυ τοδόκοι γεμόντων.
θυμέλαι. φλεγόντων. τῶς πόλις εὖ νέμοιτο.
ζῆνα μέγαν σεβόντων. τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτως.
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ, τίκτεσθαι δ' ἐφ'
ὀργῶν.
ἄλλους εὐχόμεσθ' ἀεί. ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν. μηδέ τις ἀνδροκμὴς.
λοιγὸς ἐπελθέτω. τάνδε πόλιν δαΐζων
ἄχορος κίθαρις δακρυογόνον ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἔξω παίζων. νούσων δ' ἑσμὸς
ἀπ' ἀστῶν.
ἵζοι κρατὸς ἀτερπής. εὐμενὴς δ' ὁ λύκειος ἔ-
στω πᾶσαν νεολαία καρποτελεῖ δέ τοι.
ζεὺς ἐπικραινέτω. φέρματι γᾶν πανώρῳ.
πρόνομα δὲ βροτὰ τοῖς. πολύγονα τελέθοι.
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν. εὔφημον δ'
ἐπὶ βωμοῖς.
μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοὶ, ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φε-
ρέσθω φημα φιλοφόρμιγξ. φυλάσσοι τ' ἀτιμίας
τιμὰς,
τὸ δήμιον τὸ, πόλιν κρατύνει. προμαθεὺς εὐκοι-
νομήτις ἀρχά.
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους. πρὶν ἐξοπλίζειν ἄρη.
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν. θεοὺς δ' οἳ γᾶν
ἔχουσιν ἀεί.

τίοιεν ἐγχωρίοις πατρῴαις.
δαφνηφόροισι βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γάρ τεκόντων σέβας τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις.
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.
εὐχὰς μὲν αἰνῶ, τὰς δὲ σώφρονας φίλαι.
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀεὶ ἀκούσασαι πατρός.
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀποσκοπῆς ὁρῶ.
τὸ πλοῖον εὔσημον γὰρ οὐ με λανθάνει.
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς.
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν.
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς.
ἄγαν καλῶς κλύουσα τῷ οὐκ ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις.
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.
καὶ τἄλλα πλοῖα, πᾶσα θ' ἡ ἐπικουρία.
εὐπρεπτος. αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα.
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως.
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ ἀμβλεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών,
ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις, ἢ πρέσβη μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε μὴ τρέσῃ ταῖν,
ὅμως ἄμεινον εἴ βραδύνοιμεν βοῇ.
ἀρωγῆς λαθέσθαι τῶνδε μηδαμῶς ποτέ,
θαρσεῖτε χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ,
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην,
πάτερ φοβοῦμαι νῆες ὡς ὠκύπτεροι.
ἥκουσι. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.

περίφοβον μ' ἔχει τάρβος ἐτύμως.
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος ἔτι μοι.
παροίχομαι πάτερ δείματι.
ἐπεὶ τέλεια ψῆφος Ἀργείων τέκνα.
θάρσει· μαχοῦνται περὶ σέθεν σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἐξώλισθε τί μάργον Αἰγύπτου γένος.
μάχης τ' ἄπληστον καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας.
νῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπὶ τύχῃ κότῳ.
πόλει μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.
πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ.
θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.
μόνην δὲ μὴ πρόλιπε λίσσομαι πάτερ.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
δυλόφρονες δὲ καὶ δολομήτιδες
δυσάγνοις φρεσὶν κόρακες ὥστε βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν,
καλῶς ἂν ὑμῖν, ξυμφέροι ταῦτ' ὦ τέκνα.
ἐσόντε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη.
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχονται πάτερ,
περίφρονες δ' ἄγαν ἄν, ἐρομένει
μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν.
ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσονας κυνῶν
εἶναι. βύβλου δ' οὐ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων,
ἔχοντες ὀργάς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία.
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἀγκυρούχοι χέρσου.

θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα,
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντες ἡλίου φιλεῖ,
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ,
οὕτω γένοιτ' ἂν, οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ.
καλή· πρὶν ὅρμῳ· ναῦν θρασυνθῆναι σὺ δέ,
φρονεῖν μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν.
πράξας ἀρωγὴν, ἄγγελον οὐ μέμψεται.
πόλις γέρον θ' ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί,
ἰὼ γᾶ βοῦνι ἔνδικον σέβας.
τί πεισόμεσθα. ποῖ φύγωμεν Ἀπίας.
χθονός· κελαινὸν εἴ τι κεῦθος ἔστι που.
μέλας γενοίμαν καπνός. νέφεσι γειτόνων Διός.
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος. ἀμπετήσαις δόσαι
κόνις ἄτερθεν. πτερύγων ὀλοίμαν,
ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.
μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
πατρὸς κόπω δὲ, μέλεν οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν. ἐν
σαργάναις
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν. τῷδ' ἐγχριμφθῆ-
ναι χροΐ.
πρὸ πεφθανοῦσαν δαΐδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος.
πρὸς ὃν νέφη δ' ὑδρηλὰ γίνεται χιών,
ἢ λίσσας αἰγίλιψ ἀπρόσ δεικτος οἰόφρων
ἠρίμας,
γυπιὰς πέτρα βαθύ. πτῶμα μαρτυροῦσά μοι.
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ. καρδίας γάμου
κυρῆσαι.

κύσιν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ- ται φίλαι ἐκ τῶν
κακῶν.
ἐλθέτω. ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς
ἔτι πόρον,
τέμνω γάμου καὶ λυτήρια,
ἴυζε δ' ὀμφὰν οὐρανίαν. μέλη λιτανὰ θεοῖσι καὶ
τέλεα δέ μοι πῶς πελόμενά μοι.
λύσιμα. μάχιμα δ' ἔπιδε πάτερ βία μὴ
φιλεῖς ὁρῶν,
ὄμμασιν ἐνδίκοις. σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν.
γαιάοχε παγκρατὲς ζεῦ. γένος γὰρ αἰγύ-
πτιον ὕβριν.
δυσφόρον ἀρσενογενές, μετά με δρόμοισι διόμε-
νοι φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγόν.
ταλάντου τί δ' ἄνευ σέθεν. θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν.
ὀ ὀ ὀ ἀ ἀ ἀ ὅδε μάρπτις νάϊος. γάϊος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις. ἰόφ, ὄμ
αὖθι κάκκαις το δυίαν βοὰν ἐμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πράξαν πόνων.
βιαίων ἐμῶν. ἠὲ ἠέ, βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν,
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ δυσφορὰν αἶ ναῒ γᾶ
γᾶ ἄνεξ προτάνου. σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βά-
ριν ὅπως ποδῶν. οὐκοῦν οὐκοῦν
τιλμοί. τιλμοί. καὶ στιγμοί. πολυαίμων φόνιος.
ἀπόκοπα κρατός, σοῦσθε σοῦσθ' ὀλοίμεναι ὀλοί-
μεν' ἐπ' ἀμίδα

ἀθάνα πολύρρουν, ἀλμήεντα πόρον,
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὄλοιο.
αἱμονόεντ' ὡς ἐπ' ἀμίδα ἢ δουδουπία τ' ἄπιτα
κελεύω βία μεθέσθαι. ἴχαρ φρενί τ' ἄταις
ἰὼ ἰὸν
λεῖπε ἐρανάκίδον δόρυ ἄτιετ' ἀναπόλιν
οὐ σεβῶν,
μήποτε πάλιν ἴδοι. ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
ἔνθεν αὐξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος βαθρείας βαθρείας
γέρον, σὺ δὲ ναῒ ναῒ βάσῃ, τάχα.
θέλεος ἀθέλεος. βία βία. τε πολλᾷ φροῦδα.
βάτεαι βαθμίζου κακὰ παθῶν.
ὀλόμεναι παλάμαις αἶ αἶ αἶ αἶ,
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο δι' ἁλίρρυτον
ἄλσος.
κατὰ σαρπηδόνιον χῶμα πολυψάμαθον
ἀλαθείς.
αὐρέαις ἐν αὔραις. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κα-
λει θεούς.
αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῇ.
ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχαιῶν. οἰζύος ὄνομ'
ἔχων.
οἲ οἲ οἲ οἲ οἲ. λύμασιν ὑπερχεουλάσκῃ.
περιχαμπτὰ βρυάζεις. ὅς ἐρωτᾷς ὁ μέγας.
νεῖλος, ὑβρίζοντά σε ἀποτρέψῃ.
ἄναιστον ὕβριν. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀν-
τίστροφον.
ὅρον τάχιστα μηδέ τι σχολαζέτω.
ἀλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

οἱ οἱ πάτερ βροτίοσα ῥοσάται μαλθάγει.
ἀράχνος ὣς βάδην. ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοῖ. μᾶ γᾶ. μᾶ γᾶ βοὰν.
φοβερὸν ἀπότρεπε. ὦ βᾶ γᾶς παῖ ζεῦ.
οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.
μαιμαπέλας δίπους ὄφις. ἔχιδνα δ' ὥς με
τί ποτ' ἂν, δακοῦσ' ἄχ. ὀτοτοτοῖ.
μᾶ γᾶ. μᾶ γᾶ. βοὰν. φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ γᾶς. παῖ ζεῦ.
εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσασα τάδε.
λακὶς χιτῶνος. ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
ἰὼ πόλεως ἀγοὶ, πρόμοι δάμναμαι.
πολλοὺς ἄνακτας παῖδας αἰγύπτου τάχα.
ὄψεσθε. θάρσει. τηχβεῖτ' ἀναρχίαν.
διωλόμεσθα. ἐπάναξ πάσχομεν.
ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης.
ἐπεὶ οὐκ ἀκοῦ ἐξυντῶν ἐμῶν λόγων.
οὗτος τί ποιεῖς. ἐκ ποίου φρονήματος.
ἀνδρῶν πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα.
ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν.
κἄρβαρος δ' ὢν ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν.
καὶ πολλὰ ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί,
τί δ' ἠμπλάκηκα τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ.
ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
πῶς δ' οὐχὶ τἀπολωλότ' εὑρίσκων ἐγώ.
ποίοισιν εἰπὼν πρὸς ξένοις ἐγχωρίοις.
ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.
θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.
τοὺς ἀμφὶ νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέβειν κλύω.
ἄγοιμ' ἂν, εἴ τις τάς δε μὴ ξ' αἱρήσεται.
κλαίοις ἂν, εἰ ψαύσειας οὐ μάλ' ἐς μακράν.
ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας,
λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν αἰγύπτου τάδε.
ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι
ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς, ἐννέπω σαφέστερον.
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς.
ἕκαστα. πῶς φῶ. πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον.
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο.
ἄρης τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβὴ,
ἔλυσεν. ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος.
πεσήματ' ἀνδρῶν καὶ ἀπολακτισμοὶ βίου.
τί σοι λέγειν χρὴ, τοὔνομ' ἐν χρόνῳ μαθὼν,
ἴσως οὐ αὐτὸς χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν.
ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγοις.
τοιάδε. δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία.
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ.
στόλον γυναικῶν τῶνδε φιλωταὶ τορῶ.
γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα.
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ἴσθι μὲν τάδ' ἤδη πόλεμον αἱρεῖσθαι νέον.
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας.

εὑρήσετ' ἐμπίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὀπάοσιν.
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλῃμένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια.
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
εὐθυμεῖν ἔστιν, ἐν τυχούσῃ ναίειν δόμοις.
πολλῶν μετ' ἄλλων, εἰ δέ τις μείζων χάρις
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πάρεστι λωτίσασθαι. προστάτης δ' ἐγώ.
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἤδε κραίνεται.
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις.
ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν, ἀγαθοῖς βρύοις. δῖε πελασγῶν
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον,
πατέρ' εὐθαρσῆ δαναὸν πρόνοον,
καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα.
μῆτις ὅπου χρὴ, δώματα ναίειν.
καὶ τόπος εὔφρων πᾶς τίς ἑτοιμεῖν.
ψόγον ἀλλοθρόοις. εὔτυκος εἴη δὲ τὰ
λῷστα.
σὺν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτω βάξει λαῶν
ἐν χώρῳ.
τάσσεσθε φίλαι δμωΐδες οὕτως.
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
δαναὸς θεραποντίδα φερνὴν,
ὦ παῖδες ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τε, λείβειν θ' ὡς θεοῖς ὀλυμπίοις
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκγενεῖς

φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους
ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς, τούσδε καὶ δορυσσόους,
ἔταξαν. ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας.
καὶ μήτ' ἀέλπτως δόρυ κάνῃ μόρῳ θανὼν,
λάθοιμι. χώρᾳ δ' ἄχθος ἀεὶ ζῶν πέλοι.
τοιῶν δὲ τυγχάνοντας, ἐμπρυμνῆ φρενός.
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέρα ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις.
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός.
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυχον φέρει
κακήν. τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσα-
γμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τί μήν.
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ,
καρπώματι στάζοντα κηρύσσει κύπρις.
κάλωρα κωλύουσαν θ' ὡς μένειν ἐρῶ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν, εὐμόρφοις ἔπι.
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον.
τόξευμ' ἔπεμψεν ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος.
πολὺς δὲ πόντος οὕνεκ' ἠρόθη δορί,
μὴ δ' αἶσχος ἡμῖν. ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς,
πράξομεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα.
τὴν μὲν πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ.
οἰκεῖν λαβῶν ἄτερθεν, εὐπετῆ τάδε.
μόνον φυλάξαι τὰς δ' ἐπιστολὰς πατρός.

τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον,
τἄλλ᾽ εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν ὀλυμπίων.
ἐμοῦ δ᾽ ὀπώρας οὕνεκ᾽ εὖ θάρσει πάτερ
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον.
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.
ἴτε μὰν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς γανάεντες
πολιούχους.
τε καὶ οἳ χεῦμ᾽ ἐρασίνου περιναίεται παλαιόν,
ὑποδέξασθ᾽ ὀπαδοὶ, μέλος αἶνος δὲ πόλις τήνδε
πελασγῶν.
ἐχέτω μὴ δ᾽ ἔτι νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις.
ποταμοὺς δ᾽ οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα.
χέουσιν πολύτεκνοι λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόνδε μειλίσσοντες οὖδας ἐπίδοι δ᾽ ἄρτεμις ἁγνά
στόλον οἰκτιζομένα. μὴ δ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης.
γάμος ἔλθοι κυθέρειος·
στύγιον πέλει τόδ᾽ ἆθλον.
κύπριδος οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ᾽ εὔφρων.
δύναται γὰρ διὸς ἄγχιστα σὺν ἥρα
τίεται δ᾽ αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινοι δ᾽ αἱ φίλαι ματρὶ πάρεισιν.
πόθος τε δὲν ἄπαρνον τελέθει θέα.
κορρὶ πυθοῖ. δέδοται δ᾽ ἁρ
μονία. μοῖρ᾽ ἀφροδίτας. ψίθυρα τρίβοι τ᾽ ἐρώτων.
φυγάδεσι δ᾽ ἐπιπνοίαι κακά τ᾽ ἄλγη.
πολέμους θ᾽ αἱματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ᾽ εὔπλοιαν ἔπραξαν,
ταχυπόμποισι διωγμοῖς.
ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν τὸ γένοιτ᾽ ἄν.
διὸς οὐ παραβατός ἐστιν μεγάλα φρήν.

ἀπέρατος μετὰ πολλῶν, δὲ γάμων ἅδε τελευτά.
προτέραν πέλοι γυναικῶν ὁ μέγας ζεὺς ἀπαλέξαι,
γάμον αἰγυπτογενῆ μοι. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. σὺ δέ γ᾽ οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
τί δὲ μέλλω φρένα δίαν. καθορᾶν ὄψιν ἄβυσσον.
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου. τίνα καιρόν με διδάσκεις.
τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν. ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί.
ἢ γάμον δυσάνορα. δάϊον ὅσπερ ἰω-
πήμονας. ἐλύσατο χειρὶ παιωνία κατασχέθων.
εὐμενεῖ βία κτίσας καὶ κράτος νέμοι γυναι-
ξὶν τὸ βέλτερον κακοῦ. καί τι δίμοιρον αἰνῶ
καὶ δίκα δίκας ἕπεσθαι. ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς
λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

Τέλος τοῦ δράματος αἰσχύλου ἱκετίδων.

a b c d e f g h i k l m n o Omnes
sunt quaterniones, præter o quinternionem.

VENETIIS IN AEDIBVS
ALDI ET ANDREAE
SOCERI. MD XVIII
MENSE FEBRVA
RIO.

AL DVS